

AL-ISLAAM

DE OORLOGEN EN EXPEDITIES
VAN DE HEILIGE PROFEET
MOHAMMED(S):
OFFENSIEF OF DEFENSIEF?

VERZEN UIT DE HEILIGE KORAN

"Toestemming om te vechten is gegeven aan degenen tegen wie gevochten wordt, omdat hun onrecht is aangedaan, voorzeker Allah heeft de macht hen bij te staan. Degenen die ten onrechte uit hun huizen werden verdreven alleen omdat zij zeiden: "Onze Heer is Allah." En indien Allah sommige mensen niet met behulp van anderen tegenhield, zouden ongetwijfeld kloosters, kerken, synagogen en moskeeën, waarin dikwijls de naam van Allah wordt herdacht, afgebroken zijn. Allah zal ongetwijfeld degene ondersteunen die Hem helpt - Allah is inderdaad Sterk, Almachtig." (22:40-41)

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقْتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا^ط
وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ^ل
الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ
إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ^ط وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ
النَّاسَ بَعْضُهُمْ بِبَعْضٍ لَّفُتَّتْ
صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ
يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا^ط وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ^ط إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ^ع

GEZEGDEN VAN DE HEILIGE PROFEET MUHAMMAD (S)

"O gij Moslims, u moet niet verlangen om de vijand te bestrijden en blijft verlangen naar de vrede en de veiligheid van God. Indien u echter, tegen uw verlangen in, gedwongen wordt tegen een vijand te strijden, betoont dan standvastigheid." (Şaḥīḥul-Bukhārī, Kitābul-Jihād Was-Siyar, Bābu Kānan-Nabiyyusa Idhā Lam Yuqātil AwwalanNahār....., Ḥadīth nr. 2966)

"Maar pas op, verduister de buit niet en bedrieg een volk niet. Vermink de doden van de vijand niet, dood geen vrouwen en kinderen, noch religieuze kluizenaars; en dood de ouderen niet. Schep vrede in het land en behandel de mensen met welwillendheid, want zeker, Allāh houdt van de welwillenden." (Sunanu Abī Dāwūd, Kitābul-Jihād, Bābu Fī Du'ā'il-Mushrikīn, Ḥadīth No. 2614)

"Brengt geen schade toe aan hen die zichzelf beschouwen als toegewijd aan de zaak van Allāh. Evenzo, berokkent geen schade aan wat zij als heilig beschouwen, hakt geen vruchtbare boom om en ruïneert geen bewoonde plaats." (Al-Muwaṭṭā, Door Imām Mālik bin Anas, Kitābul-Jihād, An-Nahyu 'An Qatlin-Nisā'i Waş-Şibyān....., Ḥadīth nr. 982)



GEZEGDE VAN DE BELOOFDE MESSIAS (AS)

“Geen van de ware Moslims die ooit hebben geleefd, beweerden dat voor de verspreiding van de Islām dwang moest worden toegepast. Anderzijds heeft de Islām altijd gebloeid door de kracht van zijn inherente eigenschappen van voortreffelijkheid. Zij die het onderscheid genieten Moslims te worden genoemd en toch geloven dat de Islām met geweld moet worden verspreid, schijnen geen enkel begrip te hebben van de inherente schoonheden van de Islām”.

(Taryaquoel Qoeloeb, pagina 167)

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	7
Waren de aanvallen van de Heilige Profeet Mohammed(s) en zijn Metgezellen(ra) op handelskaravanen van de Quraish bedoeld om te plunderen?	11
Introductie: De geografische ligging van de slagvelden bij Badr en Uhud: bewijs van defensieve oorlogen	16
De geografische ligging van de slagvelden bij Badr en Uhud: bewijs van defensieve oorlogen	18
Confrontatie met de Banu Mustaliq	24
De Loopgravenoorlog	26
Het vredesverdrag tussen de Heilige Profeet Mohammed(s) en de Joden van Medina	27
Het verraad van de Joodse stam Banū Quraizah bestraft en het oordeel van Sa'd bin Mu'adh(ra) volgens de Bijbel	30
Het verraad van de Joodse stam Banū Quraizah en het uiteenvallen van het bondgenootschap	34
De Heilige Profeet Mohammed(s) trekt op naar Mekka met vijftienhonderd volgelingen en het verdrag van Hudaibiyya	37
Islām groeide sneller na het vredesverdrag van Hudaibiyya: het bewijs dat niemand met dwang werd bekeerd	43
De val van Khaibar – vijandelijke samenzwering en lastercampagnes	45
De Slag van Mauta – een vergelding voor de misdaden van de vijanden	48
De Heilige Profeet Mohammed(s) trekt op naar Mekka met tienduizend volgelingen en de val van Mekka	49
De Heilige Profeet Mohammed(s) vergeeft zijn vijanden	52
De Heilige Profeet Mohammed(s) treedt Mekka binnen en afgodsbeelden verwijderd uit de Ka'bah	54
De Slag van Hunain – aanval van vijandelijke stammen	57
De veldtocht van Tabuk – provocatie van de huichelaars	58
Het doel van de oorlogen van de Heilige Profeet Mohammed(s)	60
Heeft de Heilige Profeet Mohammed(s) geprobeerd de oorlog voort te zetten?	61
Richtlijnen van de Heilige Profeet Mohammed(s) over oorlogsvoering	63
De Heilige Koran over oorlog en vrede	66

INHOUDSOPGAVE

Het leven van Mohammed(s)	69
De behandeling van krijgsgevangenen door de Heilige Profeet Mohammed(s)	72
Betekent het woord Jihād werkelijk ‘een heilige oorlog’ voeren tegen alle niet-Moslims?	74
Hoe zijn de verkeerde opvattingen over Jihād ontstaan?	76
Recensie over het boek “Britse Regering en Jihād”	78
Koranverzen uit hun verband gerukt	81
Vraag en antwoord met de Kalief	85
Wereldwijde vooruitgang van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap in 2022	89
Overzicht van digitale Al-Islam verschenen in het jaar 2022	90

AL ISLAAM VOORWOORD

Geachte lezers,

Assalāmo 'Alaikum Wa Raḥmatullāhe Wa Barakātuhu
Mogen de vrede en de zegeningen van Allah met u zijn

Met plezier presenteren wij u het Al-Islaam tijdschrift voor de periode oktober t/m december 2022. Al-Islaam heeft een grote betekenis, omdat dit het eerste blad was van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland, opgericht in 1948 gedurende het leven van Hazrat Mirzā Bashir-ud-din Mahmood Ahmad(ra), die de Tweede Kalief (Khalifa) van de wereldwijde Ahmadiyya Moslim Gemeenschap was. Onder leiding van het huidige internationale Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, de Vijfde Kalief (Khalifa), Zijne Heiligheid Hazrat Mirzā Masroor Ahmad(aba), zijn wij in de gelegenheid gesteld om de eerste digitale versie van Al-Islaam te lanceren in januari 2020. Het is een voortzetting van de eerder gedrukte versie van het blad. Dit is inmiddels de twaalfde editie.

Het thema van deze editie is **'De oorlogen en expedities van de Heilige Profeet Mohammed(s): offensief of defensief?'**

De heilige stichter van de Islām, de Heilige Profeet Mohammed(s), werd omstreeks 570 n. Chr. in Mekka geboren. God zond de Heilige Profeet Mohammed(s) naar de wereld met de leer van vrede, veiligheid, broederschap, eenheid, rechtvaardigheid, liefde en monotheïsme. Toen de mensen deze boodschap begonnen te omarmen, stigmatiseerden de afgodendienaren van Mekka de nieuwe Moslims en beschuldigden hen ervan de godsdienst van hun voorvaderen te verlaten. Moslims werden onderworpen aan voortdurende onderdrukking, waaronder diefstal, fysieke marteling, moord en boycots die velen op de rand van de hongersdood brachten. Jarenlang droeg de Heilige Profeet Mohammed(s) de Moslims op niet te vechten, maar te vergeven, in de hoop dat de Mekkanen hun vijandelijkheden zouden staken. Degenen die de martelingen niet langer konden verdragen kregen de opdracht om te emigreren naar Abessinië (het huidige Ethiopië) en vervolgens naar Medina.

Toen de wreedheid van de Mekkanen haar uiterste grens bereikte en zelfs de emigratie van de Moslims hen niet tevreden stelde, stond God de Almachtige de Moslims toe zich te verdedigen. Allah verklaart in Surah al-Hajj, hoofdstuk 22: verzen 40-41:

"Toestemming om te vechten is gegeven aan degenen tegen wie gevochten wordt, omdat hun onrecht is aangedaan, voorzeker Allah heeft de macht hen bij te staan. Degenen die ten onrechte uit hun huizen werden verdreven alleen omdat zij zeiden: "Onze Heer is Allah." - En indien Allah sommige mensen niet met behulp van anderen tegenhield, zouden ongetwijfeld kloosters, kerken, synagogen en moskeeën, waarin dikwijls de naam van Allah wordt herdacht, afgebroken zijn. Allah zal ongetwijfeld degene ondersteunen die Hem helpt - Allah is inderdaad Sterk, Almachtig."

Iedere reis waaraan de Heilige Profeet Mohammed(s) persoonlijk deelnam, terwijl hij in staat van oorlog was, wordt een Ghazwah genoemd, ook al was het niet specifiek om te vechten. Op dezelfde manier wordt elke reis die door een gemeenschap op bevel van de Heilige Profeet Mohammed(s) werd ondernomen, in de terminologie van historici een Sariyyah of Ba'ath genoemd, zelfs als het fundamentele doel ervan niet de strijd was. In deze editie zullen we ons beperken tot de belangrijkste oorlogen en expedities waarin de Heilige Profeet Mohammed(s) persoonlijk deelnam en enkel het woord 'oorlog' hanteren.

AL ISLAAM VOORWOORD

De Heilige Profeet Mohammed(s) werd door God gezonden op aarde als Rahmatul- lil-'Alamīn; een genade der werelden. Toch hebben de tegenstanders van de Islām eeuwenlang consequent alles genegeerd wat duidelijk goed, nobel en menslievend was in zijn leven, voorbeeld en leerstellingen, en hebben ze geprobeerd hem, God verhoede, af te schilderen als een bloeddorstige en gewelddadige krijgsheer. De Heilige Profeet Mohammed(s) is ook verkeerd voorgesteld door enkele van zijn eigen volgelingen in de middeleeuwen en in de huidige tijd. In zijn zuivere naam hebben zij overtredingen begaan. De situatie wordt bovendien ook niet geholpen door de strikte, selectieve en bekrompen interpretatie van de religie.

Het is verder de traditie van sommige oriëntalistena om fragmenten te publiceren uit de commentaren van Moslims om de Islām in diskrediet te brengen en het tegenstand verder aan te wakkeren met behulp van deze fragmenten. Zij baseren zich vooral op een selectieve lezing van Islamitische bronnen uit de middeleeuwen. Dit zien we veelvuldig terug in het actuele debat over de Islām.

De meest voorkomende bezwaren over de oorlogen die de Heilige Profeet Mohammed(s) voerde zijn:

- Er wordt beweerd dat de Heilige Profeet Mohammed(s) de ongelovigen bestreed met het zwaard toen hij over voldoende volgelingen beschikte.
- Er wordt ook beweerd dat de Heilige Profeet Mohammed(s) handelskaravanen uit Mekka aanviel met het doel hen te beroven.
- Er wordt verder beweerd dat de Islam vanaf het Medinees tijdperk werd gevoed onder de schaduw van het zwaard dat werd geheven tegen ieder individu die weigerde de Islam te aanvaarden. En dat het een religieuze verplichting werd om mensen met geweld tot de Islam te bekeren.
- Er wordt voorts beweerd dat de Heilige Profeet Mohammed(s) krijgsgevangen en de Joden in Medina wreed behandelde.

In deze editie zal Al-Islam met de genade van God bovengenoemde misverstanden over de Islam en de Heilige Profeet Mohammed(s) wegnemen. De verschillende oorlogen en expedities waaraan de Heilige Profeet Mohammed(s) deelnam worden op een chronologische volgorde behandeld. Om de dynamiek die aan de oorlogen voorafging te begrijpen, zullen we terugblikken op de gebeurtenissen die aan de slag voorafgingen en deze analyseren.

Verder worden vragen beantwoord als:

- Wat staat er werkelijk in de Heilige Koran en de Ahadith (overleveringen van de Heilige Profeet Mohammed(s)) en in het authentieke historische verslag over de oorlogen die de Heilige Profeet Mohammed(s) heeft gevoerd?
- Waren de wreedheden van de Qoeraisj (Mekkanen) de reden waarom de Moslims een verdedigingsoorlog vochten? Of wilden de Mekkanen ook het gezag en het vredesverdrag van Medina ondermijnen?
- Wat was de geografische ligging van de slagvelden bij Badr en Uhud? Werden de oorlogen gevoerd nabij Mekka of juist nabij Medina waar de Heilige Profeet Mohammed(s) en zijn volgelingen naar emigreerden? Wat vertellen deze verhoudingen ons?
- Werden krijgsgevangen wreed behandeld of werden zij juist op de meest humane wijze behandeld?
- Staat de Islām dwang toe op het gebied van religie?
- Als de Islām gewelddadig was, waarom groeide de Islām dan sneller na het vredesverdrag van Hudaibiyya?

AL ISLAAM VOORWOORD

- Als de Heilige Profeet Mohammed(s) en zijn Metgezellen(ra) mensen onder dwang tot de Islām zouden bekeren, waarom werden mensen dan niet onder dwang tot de Islām bekeerd na de overwinning op Mekka, toen de Mekkanen hun kracht volledig hadden verloren en het Moslimleger de overhand had?
- Wat waren de gebeurtenissen rondom de Joden van Banū Quraizah?
- Hoe zijn de verkeerde opvattingen over Jihād ontstaan?

In deze editie zal de lezer voorts over de onderstaande onderwerpen kunnen lezen:

- Koranverzen uit hun verband gerukt.
- De Heilige Koran over oorlog en vrede.
- Een recensie van het boek "Britse Regering en Jihad".
- Misverstanden over het woord "Jihad".
- Richtlijnen van de Profeet(s) over oorlogsvoering.
- Wie was Mohammed(s)?
- Vraag en antwoord met de Kalief(aba).
- Preview voor de lezers (van alle Al-Islaam edities van 2022).
- Wereldwijde vooruitgang van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap in 2022

Wij vertrouwen erop dat onze lezers over deze actuele thema's veel interessante en waardevolle informatie in dit blad kunnen vinden en er voordeel uit kunnen behalen. Wat voor intellectuele of opvoedkundige achtergrond de lezer ook heeft, een geloof, of een atheïstische of agnostische denkwijze, Al-Islaam biedt hem stellig iets van zijn gading en richt zich dus tot een breed lezerspubliek.

Het is onze oprechte wens dat Al-Islaam, de naam die vrede en veiligheid bevat, voor altijd zal blijven bestaan en zal fungeren als een baken van geloof, hoop, liefde, verzoening, gelijkwaardigheid, eenheid en vrede.

Moge Allah, de Almachtige, de mensheid in de wereld beschermen en in staat stellen deze mooie boodschap te begrijpen en erover na te denken, zodat de mensheid tot bezinning kan komen en de wereld een hemelse verblijfplaats wordt.

Alle lof behoort tot Allah, de Heer der Werelden.

Met vriendelijke groet,

Redactie Al-Islaam

AL ISLAAM VOORWOORD

COLOFON:

Hoofdredacteur:	Saeed Ahmad Jatt
Redactie:	Ahmad Said Ikhlaq, Youssef Ikhlaq
Administratie:	Ahmad Said Ikhlaq
Vertaling:	Nabeel Siddiqui, Kashif Akmal, Rashid Siddiqie, Noor Ahmad Raza Hassan
Tekstcontrole:	Nabeel Siddiqui, Ataul Latief Verhagen, Muhammad Ahmad Tariq, Kamal Malhi, Tahira Robina Joemannbaks
Eindcorrectie:	Ahmad Said Ikhlaq, Youssef Ikhlaq
Vormgeving:	Naseer Ahmed Arsalan, Hamaad Akmal, Muhammad Ahmad Tariq
Distributie:	Azhar Ali Naeem
PR-afdeling:	Kashif Akmal
Website:	Ahsan Karim Mahmud, Hamaad Akmal
Email:	alislaam@islamnu.nl

In de tekst komen de volgende afkortingen voor:

(s) Sallalaho Alaihi wasallam: Mogen de vrede en zegeningen van Allah met hem zijn.

(as) Alaihissalaam: Vrede zij met hem.

(ra) Radi-Allaho Anho/ha: Moge Allah welbehagen hebben in hem/haar.

(rh) Rahmatullahi Alaihi/ha: Allah zij hem/haar genadig.

(aba) Ayyaduhullaho Taala binasrihil-Aziz: Moge Allah de Verhevene, hem met Zijn machtige hulp helpen.

ARTIKEL

WAREN DE AANVALLEN VAN DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) EN ZIJN METGEZELLEN OP HANDELSKARAVANEN VAN DE QURAISH BEDOELD OM TE PLUNDEREN?

Er is reeds vermeld dat het eerste Koranvers dat Jihād door het zwaard toestond, werd geopenbaard op 12 Šafar 2 A.H. Met andere woorden, de Goddelijke aanwijzing die werd gegeven voor een defensieve oorlog in de migratie, werd officieel aangekondigd in Šafar 2 A.H., toen de Heilige Profeet Mohammed(s) werd ontheven van zijn eerste verplichtingen met betrekking tot zijn verblijf in Madīnah, en op deze manier begon de Jihād.

Uit de geschiedenis blijkt dat de Heilige Profeet Mohammed(s) aanvankelijk vier strategieën hanteerde om de Moslims te beschermen tegen de kwade plannen van de niet-gelovigen. Dit is een overtuigend bewijs van de deskundige politieke bekwaamheid en het militaire inzicht van de Heilige Profeet Mohammed(s).

Deze strategieën luiden als volgt:

Ten eerste: De Heilige Profeet Mohammed(s) reisde naar nabijgelegen stammen om vredesverdragen met hen te sluiten, zodat het omliggende gebied van Madīnah vrij van dreiging zou zijn. In dit opzicht gaf de Heilige Profeet Mohammed(s) speciale aandacht aan die stammen die dicht bij de Syrische handelsroute van de Quraish lagen. Zoals een ieder kan bedenken, waren het in het bijzonder deze stammen, van wie de Quraish van Mekka het meeste voordeel hadden kunnen behalen tegen de Moslims en wier vijandschap had kunnen leiden tot ernstige bedreigingen voor de Moslims.

Ten tweede: De Heilige Profeet Mohammed(sa) zond kleine gezelschappen uit om inlichtingen te verzamelen uit verschillende richtingen van Madīnah, zodat hij in staat was op de hoogte te blijven van de bewegingen van de Quraish en hun bondgenoten; en de Quraish begrepen ook dat de Moslims niet onwetend waren, hierdoor kon Madīnah gevrijwaard worden van de gevaren van plotselinge aanvallen.

Ten derde: Een andere wijsheid bij het op pad sturen van deze groepen was dat de zwakke en arme Moslims van Mekka en omgeving op deze wijze een kans zouden krijgen om zich bij de Moslims van Madīnah aan te sluiten. Tot nu toe waren er veel mensen in het gebied van Mekka die in hun hart

Moslim waren, maar niet in staat waren om openlijk hun geloof in de Islām te belijden vanwege de wreedheden van de Qoeraish. Bovendien konden zij



door hun armoede en zwakte ook niet migreren omdat de Qoeraish deze mensen met geweld van migratie zouden weerhouden.

Daarom zegt Allāh in de Heilige Koran:

ARTIKEL

WAREN DE AANVALLEN VAN DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) EN ZIJN METGEZELLEN OP HANDELSKARAVANEN VAN DE QOERAISH BEDOELD OM TE PLUNDEREN? (VERVOLG)

"En waarom strijdt gij niet voor de zaak van Allah en voor de zwakken -- mannen, vrouwen en kinderen - die zeggen: "Onze Heer, neem ons uit deze stad waarvan de bewoners onderdrukkers zijn en schenk ons een vriend en een helper uwerzijds." [2]

Een wijsheid in het op pad sturen van deze groepen was dus dat zulke mensen de gelegenheid zouden krijgen om verlost te worden van een onrechtvaardig volk. Met andere woorden, zulke mensen zouden dicht bij Madīnah kunnen komen samen met de karavanen van de Qoeraish, en dan ontsnappen om zich bij de Moslimtroepen te voegen. Daarom blijkt uit de geschiedenis dat toen de Heilige Profeet Mohammed(s) de allereerste gezelschap op pad stuurde onder leiding van Abū 'Uбайдah bin Al-Ḥārith(ra), die toevallig een groep onder leiding van 'Ikramah bin Abī Jahl tegenkwam, twee zwakke Moslims die met de Qoeraish waren meegekomen, wisten te ontsnappen aan de Qoeraish en zich bij de Moslims aansloten.

Derhalve is er overgeleverd:

"In deze veldtocht, toen de groep van Moslims het leger van de Qoeraish tegenkwam, vluchtten twee mensen voor de afgodendienaren, namelijk Miqdād bin 'Amr(ra) en 'Utbah bin Ghazwān(ra), die bondgenoten waren van de Banū Zahrah en de Banū Naufal, en sloten zich bij de Moslims aan. Zij waren Moslims en hadden zich slechts onder

de dekmantel van de Qoeraish bij de Moslims aangesloten." [3]

Daarom was het één van de doelen van de Heilige Profeet Mohammed(s) met het op pad sturen van deze groepen om ook deze mensen een kans te geven om van de Qoeraish verlost te worden en zich bij de Moslims aan te sluiten.

Ten vierde: De vierde strategie van de Heilige Profeet Mohammed(s) was dat hij de handelskaravanen van de Qoeraish begon te onderscheppen die van Mekka naar Syrië reisden en onderweg Madīnah passeerden. De reden hiervoor was dat ten eerste deze karavanen, waar zij ook heen reisden, een vuur van vijandschap tegen de Moslims aanwakkerden. Het is duidelijk dat het zaaien van een zaad van vijandschap in de omgeving van Madīnah uiterst gevaarlijk was voor de Moslims. Ten tweede zouden deze karavanen altijd gewapend zijn en iedereen kan begrijpen dat het passeren van zulke karavanen zo dicht bij Madīnah niet zonder gevaar was. Ten derde waren de bestaansmiddelen van de Qoeraish voornamelijk afhankelijk van de handel. Daarom was in deze omstandigheden het belemmeren van hun handelsroute het meest definitieve en doeltreffende middel om de Qoeraish te onderwerpen, een einde te maken aan hun wreedheden en hen tot verzoening te bewegen. Zo getuigt de geschiedenis van het feit dat onder de factoren die de Qoeraish uiteindelijk tot verzoening bewogen, het onderscheppen van deze karavanen, op zichzelf een absoluut legitiem motief was.



ARTIKEL

WAREN DE AANVALLEN VAN DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) EN ZIJN METGEZELLEN OP HANDELSKARAVANEN VAN DE QURAISH BEDOELD OM TE PLUNDEREN? (VERVOLG)

Verschillende bevooroordeelde Christelijke geschiedschrijvers, voor wie zelfs de kwaliteiten van de Islām als een vorm van kwaad worden gezien, hebben de beschuldiging geuit dat de Heilige Profeet Mohammed(s) en zijn Metgezellen(ra), God verhoede het, de kwade intentie hadden om de karavanen van de Quraish te plunderen. Wij zouden aan deze mensen, die de belichaming van rechtvaardigheid en onpartijdigheid (beweren) te zijn, willen vragen of uw naties, die u als de belichaming van beschaving en nobelheid beschouwt, niet de handelsroutes van vijandelijke naties zouden belemmeren?

Wanneer zij vernemen dat een handelsschip van een of ander vijandig volk langs een bepaalde plaats vaart, zenden zij dan niet onmiddellijk een marinevloot uit om het te achtervolgen en te vernietigen of om het te onderwerpen en zich de rijkdommen toe te eigenen? Kunnen jullie leiders dan als overvallers, plundersaars en rovers worden bestempeld? Voorwaar, als de Moslims de karavanen van de Qoeraish onderschepten, was dat niet om de rijkdommen van hun karavanen in bezit te nemen.

De militaire tactiek vereiste veeleer dat de handelsroute van de Qoeraish werd versperd, omdat er geen beter middel was om hen tot inkeer te brengen en tot verzoening te bewegen. Als bovendien een karavaan van de Qoeraish werd verslagen en als gevolg van deze nederlaag de rijkdommen ervan in het bezit van de Moslims kwamen, dan was dit een deel van de overwinningen van de oorlog, waarop een overwinnaar altijd recht heeft gehad in elk volk en in elk tijdperk.

Bedoelen de tegenstanders te zeggen dat de Moslims ongetwijfeld het recht hadden de karavanen van de ongelovigen te onderscheppen en hun mannen te doden, maar dat zij zich ervan hadden moeten onthouden de rijkdommen van deze karavanen in eigen hand te nemen; in andere woorden, in plaats daarvan zouden (de Moslims) deze rijkdommen op eigen kosten en onder bescherming van hun leger met uiterste zorg naar

Makkah moeten vervoeren, zodat de Qoeraish (vervolgens) met behulp van deze rijkdommen nog twee of vier machtige legers hadden kunnen voorbereiden en Madīnah hadden kunnen binnenvallen?

Als dit hun opvatting is, laat het dan gezegd zijn voor hen. Wij verklaren dat de leer van de Islām vrij is van dergelijke dwaasheid, schaamteloosheid en leerstellingen (die vergelijkbaar zijn met) zelfmoord. Om te beweren dat de Moslims bij het onderscheppen van deze karavanen de leerstellingen werden onderwezen van plundering en roof als onderdeel van het geloof is een ernstige onrechtvaardigheid en verre van onpartijdigheid. Onder dit volk (de Moslims) waren er enkelen die gedurende een reis van Jihād getergd werden door extreme honger, en in die toestand bijna de dood ondervonden. Zij vingen twee of vier geiten van een kudde en hadden deze geslacht. Maar toen de Heilige Profeet Mohammed(s) aankwam, stootte hij boos hun potten om? Hij begon het vlees onder zijn voeten te vermalen en zei: "Wie heeft deze buit voor jullie geoorloofd gemaakt? Dit is niet beter dan aas." Werd er aan zulk een volk de leerstellingen van plundering en roof gegeven? (Zeer zeker niet!).

Dus werd nu aan een dergelijk volk de leerstellingen van het plunderen en roven gegeven, waaronder zich nieuwe Moslims bevonden die bij hun vertrek naar Jihād aan de Heilige Profeet Mohammed(s) vroegen: "O boodschapper van Allāh! Als de eigenlijke bedoeling van iemand is die deelneemt aan Jihād om de religie te beschermen, maar de gedachte bij hem opkomt dat hij ook de buit kan ontvangen, zou zo iemand dan een geestelijke beloning waard zijn?" De Heilige Profeet Mohammed(s) antwoordde: "Absoluut niet, absoluut niet, er is geen enkele geestelijke beloning voor zo iemand." Kan het onderscheppen van deze karavanen in het licht van deze gevallen een leerstelling van plundering en roof zijn? Dus legde de Heilige Profeet Mohammed(s) niet alleen voortdurend aan de Metgezellen(ra) uit dat er geen smet van wereldse motieven in de Jihād mocht

ARTIKEL

WAREN DE AANVALLEN VAN DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) EN ZIJN METGEZELLEN OP HANDELSKARAVANEN VAN DE QURAISH BEDOELD OM TE PLUNDEREN? (VERVOLG)

zitten, maar deze leerstelling van de Heilige Profeet Mohammed(s) had ook invloed op de Metgezellen.

Deze indruk was zo diep dat zij niet alleen trachtten te voorkomen dat gedachten van materialisme zich in hun eigen hart zou vestigen, maar dat zij bij sommige gelegenheden zelfs dergelijke wettige mogelijkheden vermeden, omdat zij vreesden dat gedachten van deze aard zich bij de zwakkere (in het geloof) zouden kunnen ontwikkelen. Zo is er met betrekking tot de Slag van Badr overgeleverd dat vele Metgezellen(ra) niet aan deze Slag deelnamen, omdat zij dachten dat deze veldslag slechts bedoeld was om een karavaan te onderscheppen. Als zij hadden geweten dat er oorlog zou komen met het leger van de Quraish, dan hadden zij zeker aan deelgenomen.[4]

Dit is een praktisch bewijs dat de Metgezellen(ra) bij het onderscheppen van deze karavanen geen belang hadden bij het vermogen en rijkdom van de Quraish. Want als dit het geval was, dan had de stand van zaken moeten zijn dat de Metgezellen(ra) zich in grotere meerderheid zouden hebben gemeld, terwijl hier de situatie precies het tegenovergestelde lijkt te zijn. Ik bedoel niet dat alle Metgezellen(ra) hetzelfde waren. Ongetwijfeld waren er onder hen ook zwakkeren (van geloof) en natuurlijk was deze zwakte in het begin relatief groter. Maar de transformatie die de gemeenschap van Metgezellen(ra) onder de training van de Heilige Profeet Mohammed(s) als geheel vertoonde, is opvallend, verbazingwekkend en werkelijk ongeëvenaard.

Vertaald door de heer Nabeel Siddiqie

Bronnen:

[1] The Life & Character of the Seal of Prophets, Ḥaḍrat Mirzā Bashīr Aḥmad, Commencement of Jihād & Precautionary Measures of the Holy Prophets; Pages 89 to 94;

<https://www.alislam.org/book/life-character-seal-prophets-vol-2/>

[2] An-Nisā' (4:76)

[3] * Tārīkhur-Rusuli Wal-Mulūk (Tārīkhut-Ṭabarī), By Abū Ja'far Muḥammad bin JarīrAṭ-Ṭabarī, Volume 3, p. 12, Dhikru Mā Kāna Minal-Umūril-Madhkūrati Fī Awwali Sanatim-Minal-Hijrati / Khuṭbatu Rasūlillāhisa Fī Awwali Jumu'atin....., Dārul-Fikr, Beirut, Lebanon, Second Edition (2002) * As-Sīratun-Nabawiyyah, By Abū Muḥammad 'Abdul-Mālik bin Hishām, p. 406, Sariyyatu 'Ubaidah bin Al-Ḥārith / Man Farra Minal-Mushrikīnallal-Muslimīn, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, First Edition (2001)

[4]* As-Sīratun-Nabawiyyah, By AbūMuḥammad 'Abdul-Mālik bin Hishām, pp. 415-416, Ghazwatu Badril-Kubrā / Nadbul-Muslimīna Lil-'Īr, Dārul-Kutubil-'Ilmiyyah, Beirut, Lebanon, First Edition (2001) * Tārīkhur-Rusuli Wal-Mulūk (Tārīkhut-Ṭabarī), By Abū Ja'far Muḥammad bin JarīrAṭ-Ṭabarī, Volume 3, p. 22, Dhikru Mā Kāna Minal-Umūril-Madhkūrati Fī Awwali Sanatim-Minal-Hijrati / Khuṭbatu Rasūlillāhi sa Fī Awwali Jumu'atin....., Dārul-Fikr, Beirut, Lebanon, Second Edition (2002) * Aṭ-Ṭabaqātul-Kubrā, By Muḥammad bin Sa'd, Volume 2, p. 254, GhazwatuBadrin, Dāru lhyā'itTurāthil-'Arabī, Beirut, Lebanon, First Edition (1996)

“LAAT
DAAROM
GELOVEN DIE
GELOVEN WIL
EN NIET
GELOVEN, DIE
NIET WIL,”

DE HEILIGE KORAN, 18:30

ARTIKEL

GEOGRAFISCHE LIGGING VAN DE SLAGVELDEN BIJ BADR EN UHUD: BEWIJS VAN DEFENSIEVE OORLOGEN

Toen de Mekkaanse wreedheden hun toppunt hadden bereikt verhuisden Moslims naar plaatsen waar zij in vrede konden leven.

In plaats van terug te vechten, droeg de Heilige Profeet Mohammed(s) de Moslims die de martelingen niet langer konden verdragen op om naar Abessinië te emigreren.[1] Een deel van de Moslimgemeenschap emigreerde vervolgens naar Abessinië. De Mekkanen stuurden een afgezant naar Abessinië om uitlevering van de Moslims te eisen. Toen de Abessijnse koning de zaak van beide kanten hoorde, vond hij geen rechtvaardiging voor de eis van de Mekkanen en weigerde hij de Moslims uit te leveren. De Moslims die naar Abessinië emigreerden keerden later terug naar Mekka. Het deel van de Moslimgemeenschap die in Mekka achterbleef werd meedogenloos vervolgd. Na tien verschrikkelijke jaren emigreerden de Heilige Profeet Mohammed(s) en de Moslims naar Medina. Aan de wreedheden kwam echter geen eind. De Moslims waren genooddaakt zich te verdedigen om hun levens en de religieuze vrijheid te beschermen met als doel vrede tot stand te brengen. De Slag bij Badr is de eerste grote veldslag tussen Moslims en Mekkanen in maart 623 (Ramadan 2 A.H.) bij de plaats Badr, niet ver van Medina. De Slag bij Uhud is de tweede grote veldslag tussen Moslims en de Mekkanen op 23 maart 624 (Shawal 3 A.H.) bij de berg Uhud nabij Medina.

Door de eeuwen heen is de Heilige Profeet Mohammed(s) door zijn tegenstanders valselijk

beschuldigd van het voeren van offensieve oorlogen en van het plunderen van karavanen. Het is de traditie van de oriëntalist en om fragmenten te publiceren uit de commentaren van de Moslims, en dan de Islām in diskrediet te brengen en het tegenstand verder aan te wakkeren met behulp van deze fragmenten. Zij baseren zich vooral op een selectieve lezing van Islamitische bronnen uit de middeleeuwen. Dit zien we veelvuldig terug in het actuele debat over de Islām. ***Ook als we de relatie tussen terrorisme en Islām willen analyseren, moeten we dan echt te rade gaan bij theologische interpretaties van middeleeuwse geleerden en hun huidige epigonen? We kunnen toch ook niet zeggen dat het Christendom inherent een gewelddadige religie is, omdat we dat kunnen terugvinden in de middeleeuwse encyclieken?*** [2]

Tegenwoordig zien we overigens ook dat het Arabische woord 'Jihād' vrij vertaald als 'heilige oorlog' en in één adem genoemd met terrorisme. Dit is onjuist. In de Islām is een oorlog niet heilig, maar defensief. Oorlog betekent 'al-harb' en niet Jihād. Jihād betekent 'streven'. Nergens in de Heilige Koran wordt het woord Jihād in verband gebracht met geweld.

ARTIKEL

GEOGRAFISCHE LIGGING VAN DE SLAGVELDEN BIJ BADR EN UHUD: BEWIJS VAN DEFENSIEVE OORLOGEN (VERVOLG)

Tegenwoordig zien we overigens ook dat het Arabische woord 'Jihād' vrij vertaald als 'heilige oorlog' en in één adem genoemd met terrorisme. Dit is onjuist. In de Islām is een oorlog niet heilig, maar defensief. Oorlog betekent 'al-harb' en niet Jihād. Jihād betekent 'streven'. Nergens in de Heilige Koran wordt het woord Jihād in verband gebracht met geweld.

Er zijn veel misvattingen in de omloop over de Islām en de Heilige Profeet Mohammed(s). Zozeer zelfs dat het zelfs het woord 'Islam' en 'Mohammed' schrikbeelden opwerpt in het Westen van barbaars geweld en een afwijzende houding tegenover de Islām. De Heilige Profeet Mohammed(s) zou de ongelovigen van Mekka hebben bestreden toen hij over voldoende volgelingen beschikte. Er wordt ook beweerd dat de Heilige Profeet Mohammed(s) vanaf zijn verblijf in Medina het zwaard verhieft tegen ieder individu die weigerde de Islām te aanvaarden, en dat het voor de Moslims een religieuze verplichting werd om ongelovigen met geweld tot de Islām te bekeren. Verder zou hij ook handelskaravanen hebben aangevallen om de buit te veroveren.

Hoe ver verwijderd is deze opvatting van de waarheid, en hoe tegenstrijdig is het met het authentieke historische verslag? Wat staat er werkelijk in de Heilige Koran en de Ahadith en in het authentieke historische verslag als men deze

vragen grondig gaat onderzoeken? Wat was de geografische ligging van de slagvelden bij Badr en Uhud? Werden de oorlogen gevoerd nabij Mekka of nabij Medina waar de Heilige Profeet Mohammed(s) en zijn volgelingen naar emigreerden?

Dit zijn de meest voorkomende en belangrijke vragen rondom de Slag van Badr en de Slag van Uhud en wij zullen deze analyseren en vanuit de oorspronkelijke bronnen beantwoorden.

Door de heer Youssef Ikhlaḥ

Bronnen:

[1] Dit is het huidige Ethiopië.

[2] Brieven die door de paus aan alle bisschoppen van de kerk worden gezonden

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar het onderstaande artikel:

'Geografische ligging van de slagvelden bij Badr en Uhud: bewijs van defensieve oorlogen' door de heer Youssef Ikhlaḥ opgenomen in deze editie van Al-Islam.

ARTIKEL

DE GEOGRAFISCHE LIGGING VAN DE SLAGVELDEN BIJ BADR EN UHUD: BEWIJS VAN DEFENSIEVE OORLOGEN

In dit artikel wordt nadere toelichting gegeven over de geografische ligging van de slagvelden bij Badr en Uhud. De Heilige Profeet Mohammed(s) emigreerde van Mekka naar Medina. De geografische ligging van de slagvelden bij Badr en Uhud nabij Medina is een bewijs dat de oorlogen die de Heilige Profeet Mohammed(s) en zijn volgelingen voerden van defensieve aard waren. Verder wordt de geografische ligging van Abessinïë[1] ook behandeld.

Abessinïë was de eerste toevluchtsoord waar de Moslims emigreerden die meedogenloos werden vervolgd door de Mekkanen. Om te beginnen worden terloops thema's behandeld zoals de bezwaren van critici ten aanzien van deze oorlogen. Het ontstaan van die bezwaren. De Heilige Koran die expliciet vermeldt dat de oorlogen die de Heilige Profeet Mohammed(s) voerde van defensieve aard waren. De achtergrond en de oorzaak van de Slag van Badr en Uhud. En tot slot, het leger van de Mekkanen die zich voordeed als een handelskaravaan om de Moslims aan te vallen bij Badr, en een poging ondernam om wraak te nemen in de daaropvolgende Slag bij Uhud.

Analyse van de bezwaren

- Er wordt beweerd dat de Heilige Profeet Mohammed(s) de niet-gelovigen met het zwaard bestreed toen hij over voldoende volgelingen beschikte in Medina.
- Er wordt ook beweerd dat de Heilige Profeet Mohammed(s) handelskaravanen uit Mekka aanviel met het doel hen te beroven.
- Er wordt verder beweerd dat de Islām vanaf het Medinees tijdperk werd gevoed onder de schaduw van het zwaard dat werd geheven tegen ieder individu die weigerde de Islam te aanvaarden. En dat het derhalve voor de Moslims een religieuze verplichting werd om mensen met geweld van het zwaard tot de Islam te bekeren.

Er wordt tenslotte beweerd dat de Heilige Profeet Mohammed(s) na de Slag van Badr de krijgsgevangenen wreed behandelde.

Oorzaken van het ontstaan van de bezwaren

Helaas is dit te wijten aan de tegenstrijdige opvattingen die door de Moslims zelf zijn geuit in dit opzicht.[2]

Bovendien zijn de geschriften van verschillende niet-Moslim historici niet geschreven in hun hoedanigheid als historici, maar als bevooroordeelde religieuze critici. Deze geschriften hebben ook bijgedragen aan de verwarring en misvattingen.[3]

De Christelijke literatuur die tegenwoordig in grote hoeveelheden wordt uitgegeven, waarin onjuiste middeleeuwse argumenten worden gebruikt heeft ook bijgedragen aan de misvattingen.[4]

Er zijn ook sommige oriëntalistenvan die de naam hebben gekregen van 'revisionisten'. Dit zijn mensen die dus op radicale wijze de vroegere geschiedenis van de Islām willen herzien. Het is een conflicterend model van fanatieke oppervlakkige wetenschapsbeoefenaars dat onder de bijzondere omstandigheden waarin onze wereld in deze tijd verkeert, een enorme aandacht verkrijgt, die het op zuiver wetenschappelijke gronden niet verdient.[5]

Tenslotte, niet lang geleden zijn de evangelische atheïsten zoals zij genoemd zouden kunnen worden opgestaan, zoals Christopher Hitchens, Sam Harris, Dan Barker en Richard Dawkins. Daarnaast zien we het groeiend aantal populaire beroemdheden

ARTIKEL

DE GEOGRAFISCHE LIGGING VAN DE SLAGVELDEN BIJ BADR EN UHUD: BEWIJS VAN DEFENSIEVE OORLOGEN (VERVOLG)

die hun invloed aanwenden om religies openlijk uit te dagen - zoals George Carlin, Bill Maher, Ricky Gervais en een groot aantal komieken die het tot een norm willen verheffen om religie belachelijk te maken. Zij hebben de atheïstische beweging meer bekendheid, acceptatie en aantrekkelijkheid gegeven. De bezwaren die dergelijke schrijvers hebben geuit tegen de Heilige Profeet Mohammed(s) zijn niet nieuw. Zij herhalen dezelfde kritiek die de tegenstanders van de Heilige Profeet Mohammed(s) gedurende het hele millennium hebben geuit. [6]

Publieke opinie

Misvattingen hebben langs deze wegen de publieke opinie beïnvloed en zijn doorgedrongen tot een groot deel van de bevolking, waaronder scholen.[7] Zo schrijft men zaken toe aan de Islam en de Heilige Profeet Mohammed(s) die ongefundeerd, onjuist of onwetenschappelijk zijn.

Wanneer de bezwaren worden geanalyseerd treft men verzen uit de Heilige Koran en gezegden van de Heilige Profeet Mohammed(s) die uit hun context gehaald zijn en uit hun verband gerukt. Het narratief van de critici is verder gebaseerd op vooroordelen en onjuiste middeleeuwse argumenten; men is een mening toegedaan die niet op feiten is gebaseerd.

Daarnaast zijn de berichten vooringenomen; men heeft een oordeel klaar staan voordat men de feiten onder ogen neemt. Van ieder openhartig mens wordt verwacht dat hij eerlijk en objectief onderzoek verricht door twee visies naast elkaar te leggen en de historische verslagen te bestuderen in het licht van de originele, primaire en authentieke bronnen van de Islam.

Toestemming om tot zelfverdediging over te gaan

Wat zeggen de Heilige Koran en de Heilige Profeet Mohammed(s) over oorlog?

Het is waar dat de Heilige Profeet Mohammed(s) oorlogen voerde. Maar de belangrijke vraag is waarom hij die oorlogen voerde. Het antwoord is te vinden in de volgende verzen van de Heilige Koran:

"Toestemming om te vechten is gegeven aan degenen tegen wie gevochten wordt, omdat hun onrecht is aangedaan, voorzeker Allah heeft de macht hen bij te staan."[8]

En:

"Degenen die ten onrechte uit hun huizen werden verdreven alleen omdat zij zeiden: "Onze Heer is Allāh." - En indien Allah sommige mensen niet met behulp van anderen tegenhield, zouden ongetwijfeld kloosters, kerken, synagogen en moskeeën, waarin dikwijls de naam van Allah wordt herdacht, afgebroken zijn. Allah zal ongetwijfeld degene ondersteunen die Hem helpt - Allah is inderdaad Sterk, Almachtig."[9]

Uit deze verzen wordt duidelijk dat de Heilige Profeet Mohammed(s) en de Moslims die meedogenloos waren aangevallen toestemming kregen om zichzelf te verdedigen, en om daarmee ook alle godsdiensten te beschermen. En de tweede reden waarom toestemming voor oorlog werd gegeven, was dat als de onderdrukkers, degenen die zich vijandig opstelden tegen de godsdienst (de Mekkanen) niet met geweld werden tegengehouden, zij ook de Christenen niet in vrede zouden hebben laten leven, noch de Joden, noch de Moslims, noch de mensen

ARTIKEL

DE GEOGRAFISCHE LIGGING VAN DE SLAGVELDEN BIJ BADR EN UHUD: BEWIJS VAN DEFENSIEVE OORLOGEN (VERVOLG)

van enige andere godsdienst. De waarheid was dat deze tegenstanders van de Islam alle vredelievende mensen wilden elimineren en in plaats daarvan de wereld in strijd en wanorde wilden storten voor hun eigen persoonlijk gewin.

Het was tegen deze achtergrond dat Allah tegen de Heilige Profeet Mohammed(s) en de Moslims zei dat ze niet bang moesten zijn en dat het machtige Mekkaanse leger verslagen zou worden omdat Allāh's Hulp met de Moslims was. De geschiedenis getuigt van het feit dat met de Hulp van God de weinige en geheel slecht uitgeruste Moslims in staat waren hun tegenstanders te verslaan die de vrede van de wereld wilden vernietigen.[10]

De achtergrond en de oorzaak van de Slag van Badr

Het voormalige internationale Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, Hazrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmood Ahmad(ra), de Tweede Khalifa (Kalief) noemde in zijn boek 'Het leven van Mohammed' de volgende oorzaak die ertoe heeft geleid dat de Slag van Badr plaatsvond:

"Terwijl de Profeet(s) zich bezighield met de praktische uitvoering van wetten die niet alleen voor de Arabieren uit zijn tijd zouden gelden, maar ook voor de gehele mensheid later, hielden de inwoners van Mekka zich bezig met hun oorlogsplannen. De Profeet(s) had een wet gepland die ervoor moest zorgen dat er onder zijn eigen volk en andere volkeren vrede, voorspoed en geluk zou heersen; zijn Mekkaanse vijanden deden er alles aan om deze wet te saboteren. De Mekkaanse pogingen resulteerden uiteindelijk tot de Slag van Badr." [11]

Voor meer details over de Slag van Badr verwijst ik u naar het boek 'Het leven van Mohammed(s)'. [12]

Handelskaravaan van de Mekkanen

Het voormalige internationale Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, Hazrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmood Ahmad(ra), de Tweede Khalifa (Kalief) beschrijft verder in zijn boek 'Het leven van Mohammed(s)' dat het volkomen onterecht is om de Heilige Profeet Mohammed(s) te beschuldigen van een aanval op de handelskaravaan van de Mekkanen. Ik citeer:

"Het was de achttiende maand na de Hijra. Een handelskaravaan onder leiding van Abu Sufyān(ra) kwam terug uit Syrië. Onder het voorwendsel dat zij de karavaan bescherming moesten bieden, hadden de Mekkanen een grote legermacht samengesteld en besloten zij om naar Medina te trekken. De Heilige Profeet(s) kwam achter hun plannen. Hij had ook openbaringen van God ontvangen waarin hem werd gezegd dat de tijd was aangebroken om de Mekkanen met gelijke munt terug te betalen. Het is niet juist om, zoals Christelijke auteurs hebben gedaan, te veronderstellen dat de Profeet(s) met driehonderd volgelingen er op uit was getrokken om een ongewapende karavaan aan te vallen. Dit is een valse en ongefundeerde beschuldiging. De uit Syrië komende handelskaravaan was groot en gezien de omvang van de karavaan is het redelijk om te veronderstellen dat er tussen de vierhonderd en vijfhonderd gewapende mannen meeliepen ter beveiliging. Om nu te veronderstellen dat de Profeet(s) met driehonderd slecht bewapende mannen deze goed bewapende karavaan hoopte te overvallen is volkomen onterecht. Slechts een pure vooringenomenheid en een antipathie tegen de Islam kan iemand op zulke ideeën brengen. (...) Schattingen over de grootte van het Mekkaanse leger hadden de Moslims al bereikt. Voorzichtige schattingen spraken van duizend goed geoefende en bewapende soldaten. Het aantal dat de

ARTIKEL

DE GEOGRAFISCHE LIGGING VAN DE SLAGVELDEN BIJ BADR EN UHUD: BEWIJS VAN DEFENSIEVE OORLOGEN (VERVOLG)

onervaren, ongeoeffend en ook nog eens slecht bewapend waren. Het merendeel was te voet of zat op een kameel. Er waren slechts twee paarden in de hele groep. Dit gezelschap, welke net zo slecht bewapend was als dat zij ervaring hadden in oorlog voeren moest het opnemen tegen een leger die minstens drie keer zo groot was en voornamelijk bestond uit goed getrainde ervaren krijgers. Het moge duidelijk zijn dat dit waarschijnlijk één van de meest gevaarlijke ondernemingen uit de geschiedenis was.”[13]

Zelfs als deze groep Moslims er bewust op uit was om deze karavaan aan te vallen, dan kan dit alleen omschreven worden als een oorlog ter zelfverdediging, omdat zij uit een kleine groep, slecht bewapende Moslims bestond en de Mekkaanse karavaan enorm groot en goed bewapend was. Een ander reden is dat de Mekkanen al een langere tijd een haatcampagne voerden tegen de Moslims uit Medina.

De achtergrond en de oorzaak van de Slag van Uhud

De achtergrond en de oorzaak van de Slag van Uhud

Het voormalige internationale Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, Hazrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmood Ahmad(ra), de Tweede Khalifa (Kalief) vermeldt voorts in zijn boek 'Het leven van Mohammed(s)' wat de oorzaak is die ertoe heeft geleid dat de oorlog bij Uhud plaatsvond. Hij schreef:

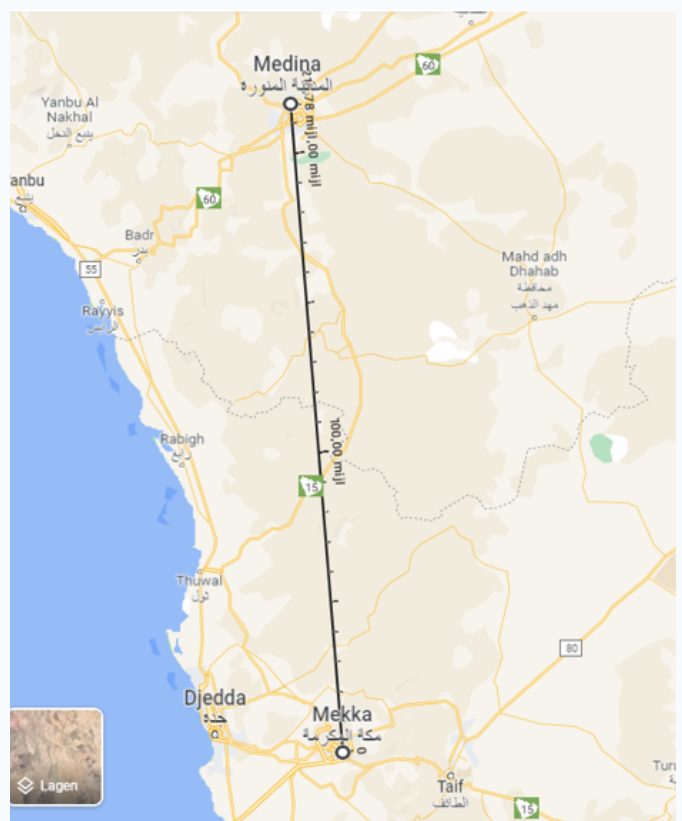
“Nadat het Mekkaanse leger Badr ontvlucht was, kondigde zij aan dat zij Medina opnieuw zouden aanvallen en wraak zouden nemen op de Moslims voor wat zij de Mekkanen hadden aangedaan tijdens de oorlog. En nog geen jaar later vielen zij Medina opnieuw aan met volle kracht. De Mekkaanse stamhoofden voelden zich

zo vernederd en te schande gemaakt door hun nederlaag dat zij de overgebleven nabestaanden verboden om te rouwen voor degenen die waren gesneuveld in de strijd. Zij bepaalden ook dat de winsten uit de handelskaravanen gestort dienden te worden in een oorlogsfonds. Aldus viel een volledig voorbereid en uitgerust leger van drieduizend man onder leiding van Abu Sufyān(ra) Medina aan.” [14]

De geografische ligging van het slagveld van Badr

Laten we ons nu wenden tot het geografische aspect van de oorlogen. In deze paragraaf ga ik aantonen vanuit een geografisch perspectief dat de Heilige Profeet Mohammed(s) een defensieve oorlog voerde.[15]

De afstand tussen Mekka en Medina bedroeg in een rechte lijn ongeveer **348 kilometer**. Zie de kaart hieronder:

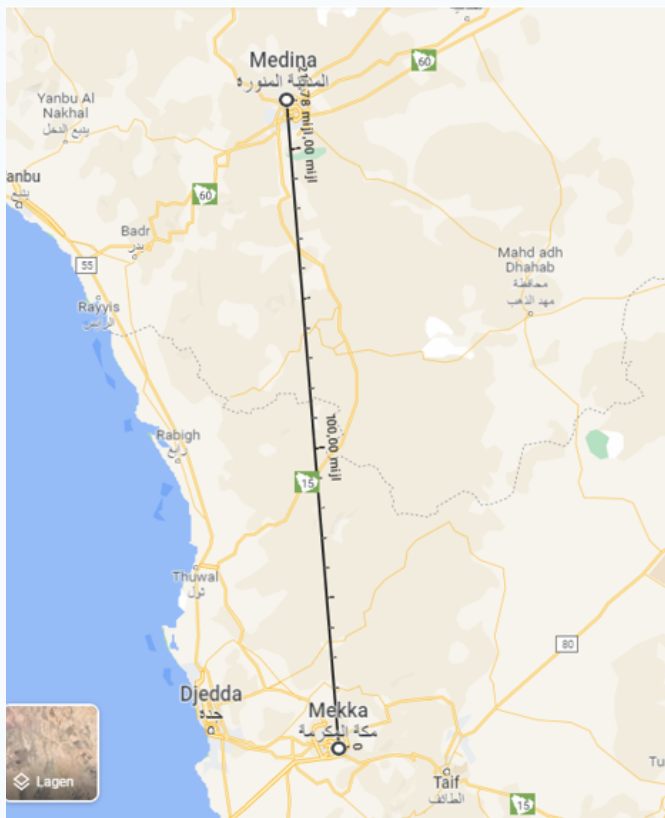


ARTIKEL

DE GEOGRAFISCHE LIGGING VAN DE SLAGVELDEN BIJ BADR EN UHUD: BEWIJS VAN DEFENSIEVE OORLOGEN (VERVOLG)

En op de kaart hieronder ziet u de afstand die de Mekkanen aflegden naar de plaats Badr om oorlog te voeren tegen de Heilige Profeet Mohammed(s) en de Moslim gemeenschap.

De afstand bedroeg in een rechte lijn ongeveer **285 kilometer**. Zie de kaart hieronder:



Het slagveld van Badr ligt niet ver van Medina. De geografisch locatie van het slagveld toont duidelijk aan dat de Mekkanen een agressieve en offensieve oorlog voerden terwijl de Heilige Profeet Mohammed(s) een defensieve oorlog voerde.

De geografische ligging van het slagveld van Uhud

En op de kaart hieronder ziet u de afstand die de Mekkanen aflegden naar de plaats Uhud om een nieuwe oorlog te voeren tegen de Heilige Profeet Mohammed(s) en de Moslim gemeenschap. De afstand bedroeg in een

rechte lijn ongeveer **347 kilometer**. Zie de kaart hieronder:

Het slagveld van Uhud ligt nabij Medina.



Tegenwoordig maakt Uhud zelfs deel uit van Medina. [16] De geografisch locatie van het slagveld toont duidelijk aan dat de Mekkanen een agressieve en offensieve oorlog voerden terwijl de Heilige Profeet Mohammed(s) een defensieve oorlog voerde.

De geografische ligging van Abessinië

Laten we nu terugblikken in de tijd naar de Mekkaanse periode, vóór de Slag van Badr en Uhud, toen een deel van de Moslimgemeenschap emigreerden naar Abessinië. Het voormalige internationale Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, Hazrat Mirza Bashir-ud-Din Mahmood Ahmad(ra), de Tweede Khalifa (Kalief) vermeldt in zijn boek 'Het leven van Mohammed(s)' hoe de Mekkanen de achtervolging inzetten nadat

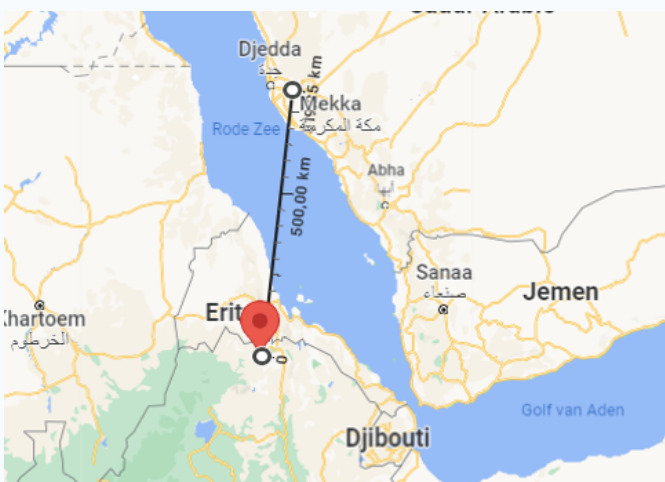
ARTIKEL

DE GEOGRAFISCHE LIGGING VAN DE SLAGVELDEN BIJ BADR EN UHUD: BEWIJS VAN DEFENSIEVE OORLOGEN (VERVOLG)

Moslims emigreerden naar Abbesinië:

"Toen de vervolgingen op hun hevigst waren, riep de Profeet(s) zijn volgelingen bij elkaar. Hij wees richting het westen en vertelde hen van een land aan de overkant van de zee waar men niet werd vermoord omdat men een ander geloof beleed, waar men ongehinderd God kon aanbidden en waar een rechtvaardige koning heerste. (...) De Mekkanen waren niet van plan om de groep te laten gaan. Ze wilden niet dat hun slachtoffers ook maar een kans hadden om te ontsnappen en ergens anders een nieuw bestaan zouden op bouwen. (...) Toen de Mekkanen erachter kwamen dat de groep vertrokken was, zetten zij de achtervolging in. Toen zij aan de kust kwamen, zagen zij dat de Moslims al waren vertrokken. Omdat zij niet meer ingehaald konden worden, besloten de achtervolgers een afvaardiging naar Abessinië te sturen om de koning tegen de vluchtelingen op te zetten en hem over te halen om hun uit te leveren aan de Mekkanen." [17]

De Moslimgemeenschap emigreerden naar Adwa, destijds Axsum in Abessinië. Geografisch gezien was Adwa in een rechte lijn op de kaart (zie hieronder) ruim **819 kilometer** verwijderd van Mekka. En volgens de langzame manier van reizen in dat tijdperk, kon een reis van deze omvang niet uitgevoerd worden in minder dan anderhalve maand tot twee maanden.[18]



De achtervolging van de Mekkanen tot aan Abbesinië toont duidelijk aan dat de Mekkanen dat de Moslims het slachtoffer waren van hevige vervolging door de Mekkanen.

Voor de lezer moge het nu wel duidelijk zijn dat de historische context van de oorlogen en de geografische ligging ervan onweerlegbaar bewijzen dat de oorlogen die de Heilige Profeet Mohammed(s) voerde van defensieve aard waren, en ook als doel hadden om de religieuze vrijheid te beschermen en vrede tot stand te brengen.

Door de heer Youssef Ikhlaif

Bronnen:

- [1] Abbesinië is het huidige Ethiopië.
- [2] The life and Character of the Seal of Prophets (Volume II), page 39. <https://www.al-Islam.org/book/life-character-seal-prophets-vol-2/>
- [3] The life and Character of the Seal of Prophets (Volume II), page 39. <https://www.al-Islam.org/book/life-character-seal-prophets-vol-2/>
- [4] Middeleeuwse literatuur bevat allerlei vijandsbeelden over de Islam en politici baseren zich tegenwoordig op deze opvattingen. Interview Professor dr. P.S. van Koningsveld met een delegatie van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap; Ahmad Said Ikhlaif, Usman Ahmad en Youssef Ikhlaif. Zie: Al-Islam, periode januari t/m maart 2020, 'Mohammed(s) en de karikaturen', pagina 10. Link: <https://bieb.islamnu.nl/product/mohammed-en-de-karikaturen-tijdschrift-kwartaal-1-2020/>
- [5] Revisionisme en Moderne Islamitische Theologie. Afscheidscollege 23 maart 2009. P.S. van Koningsveld.
- [6] <https://www.alislam.org/articles/response-to-negative-portrayal-of-holy-prophet-in-western-literature/>
- [7] Het schoolboekje 'Islam - wegen van overgave', uitgegeven door Nijgh Versluys, bevat veel misvattingen over de Islām.
- [8] De Heilige Koran, 22:40.
- [9] De Heilige Koran, 22:43.
- [10] <https://www.khalifatulmasih.org/articles/god-21st-century-keynote-address-islam/>
- [11/12/13/14] Het leven van Mohammed, pagina 79 t/m 91 <https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>
- [15] Het internationale Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, de Vijfde Kalief (Khalifa), zijne Heiligheid, Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba) vermeldde dit argument in één van zijn toespraken.
- [16] <https://nl.wikipedia.org/wiki/Uhud>
- [17] Het leven van Mohammed, pagina 38 en 39. <https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>
- [18] The Life & Character of the Seal of Prophets(s) - Volume I, Pagina 225 <https://www.alislam.org/book/life-character-seal-prophets-vol-1/>

ARTIKEL

CONFRONTATIE MET DE BANU MUSTALIQ

Na de Slag van Uhud heerste er een grote hongersnood in Mekka. De Heilige Profeet Mohammed(s) richtte toen een fonds op om de armen van Mekka te helpen en in hun meest noodzakelijke levensbehoeften te voorzien [1].

- *Waarom waren de Mekkanen niet onder de indruk van deze hulpvaardigheid?*

De stam van Banu Mustaliq die goede banden met de Moslims hadden en vriendelijk waren tegen de Moslims, werden vijandig.

- *Waarom waren de stam van Banu Mustaliq zelfs van plan om voorbereidingen te treffen om Medina aan te vallen?*
- *Of komt dit door hun vijandigheid tegen de Islām die zeer diep en onverbiddelijk was, omdat de toewijding van de Moslims voor de Islām zeer diep en onvermurwbaar was?*

De Heilige Profeet Mohammed(s) heeft een leger samengesteld en het leger naar het grondgebied van de Banu Mustaliq geleid om de stam van Banu Mustaliq aan te vallen.

- *Was de Heilige Profeet Mohammed(s) van plan om de stam van Banu Mustaliq te dwingen de Islām te aanvaarden of waren de stam van Mustaliq van*

plan om de Moslims te dwingen de Islām te verlaten?

- *Ging het hier om een offensieve of een defensieve oorlog?*
- *Waarom waagden zelfs de huichelaars onder de Moslims het erop om bij deze gelegenheid mee te vechten aan de zijde van de Moslims? Wat waren hun intenties?*

Door de heer Ahmad Said Ikhlaf

Bronnen:

[1] Confrontatie met de Banu Mustaliq; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 113 t/m 116.

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Muslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

<https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>



ARTIKEL

DE LOOPGRAVENOORLOG

In het vijfde jaar na de Hijra werd er een enorme leger van Arabische stamleden bijeengebracht om de stad Medina aan te vallen. Historici schatten de grootte van dit leger tussen de tien en vierentwintig duizend man [1].

- *Zal het eerder vierentwintig duizend zijn geweest in plaats van tienduizend of zou het aantal achttien tot twintigduizend man geweest kunnen zijn?*
- *De bevolking in Medina bestond op dat moment uit niet meer dan drieduizend mannelijke inwoners (zowel de volwassen mannen als de ouderen en de kinderen). Wat het niet een totaal ongelijke strijd?*
- *Wat was het doelwit om zo'n bescheiden stad als Medina aan te vallen?*
- *Met hoeveel mannen kwam de Heilige Profeet Mohammed(s) naar voren om de stad Medina te verdedigen om een aanval te kunnen weerstaan door zo'n grote invasiemacht?*

Toen de Heilige Profeet Mohammed(s) op de hoogte werd gesteld van de voorbereidingen door dit enorme leger, riep hij een raadsvergadering bijeen en vroeg om advies. Onder de adviseurs bevond zich Hazrat Salman(ra) de Pers, de eerste Moslimbekeerling uit Perzië.

De Heilige Profeet Mohammed(s) vroeg aan Hazrat Salman(ra) wat zij in Perzië deden als een stad zich moest verdedigen tegen zo'n enorm grote leger.

- *Welk advies gaf Hazrat Salman(ra), waardoor het plan van Hazrat Salman(ra) goedgekeurd werd door de Heilige Profeet Mohammed(s)?*

Na de terugtrekking van de huichelaars bij Uhud, bedroeg het aantal Moslims dat overbleef op het slagveld zevenhonderd. De Loopgravenoorlog vond slechts twee jaar na de Slag van Uhud plaats.

De schattingen over het aantal mannen in de Loopgraaf lopen uiteen. Sommige historici schatten dit op drieduizend, andere op twaalfhonderd tot dertienhonderd en weer andere schatten het op zevenhonderd. Zijn alle drie de schattingen van het aantal verdedigers in de loopgraven juist?

- *De vraag blijft nog waarom enkele autoriteiten het aantal op drieduizend schatten terwijl anderen deze op zevenhonderd schatten? Of hebben de twee schattingen betrekking op twee verschillende stadia in de strijd? Of bestond de Loopgravenoorlog uit drie stadia?*

Een interessante gebeurtenis die plaats heeft gevonden tijdens het graven, waarin de Heilige Profeet Mohammed(s) drie keer visioenen zag van overwinningen van de Islām in de toekomst:

"...Het werk werd verdeeld onder de Moslims, de mannen moesten allemaal tien tot vijftien meter graven om samen een loopgraaf te realiseren van vijftienhonderd meter lang, die voldoende diep

ARTIKEL

DE LOOPGRAVENOORLOG (VERVOLG)

en breed was. Tijdens het graven stuitten zij op een rots, waar de soldaten van de genie moeite mee hadden. Toen de Profeet(s) hiervan op de hoogte werd gebracht, ging hij er direct naar toe. Hij pakte een pikhouweel en sloeg ermee op de rots. De vonken vlogen er af en de Profeet(s) riep luid "Allāhu Akbar". Hij sloeg nog een keer. Opnieuw vonkte het en opnieuw riep de Profeet(s) "Allāhu Akbar". Voor de derde keer sloeg de de Profeet(s) op de rots en opnieuw vlogen er vonken vanaf en riep de Profeet(s) "Allāhu Akbar" en uiteindelijk viel de rots in stukken uiteen. De Metgezellen vroegen de Profeet(s) waarom hij telkens weer "Allāhu Akbar" riep. "Ik sloeg drie keer met een pikhouweel op deze rots en drie keer zag ik visioenen van overwinningen van de Islām in de toekomst. In de eerste vonken zag ik de Syrische paleizen van het Romeinse Rijk. De sleutels van deze paleizen werden aan mij overhandigd. De tweede keer zag ik de verlichtte paleizen van Perzië te Mada'in en kreeg ik de sleutels van het Perzisch Rijk overhandigd. De derde keer zag ik de poorten van San'a en kreeg ik de sleutels van het Koninkrijk van Jemen overhandigd. Dit zijn de beloftes van God en ik vertrouw erop dat jullie er uw vertrouwen in zullen stellen. De vijand zal jullie geen kwaad kunnen doen." [2]

Bronnen:

- [1] De Loopgravenoorlog; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 116 t/m 123.
[2] As-Siratul-Halbiyyah, Vol. 2, blz. 335, Egypte, 1935.

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

<https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

Door de heer Ahmad Said Ikhlaq

ARTIKEL

HET VREDESVERDRAG TUSSEN DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) EN DE JODEN VAN MEDINA^[1]

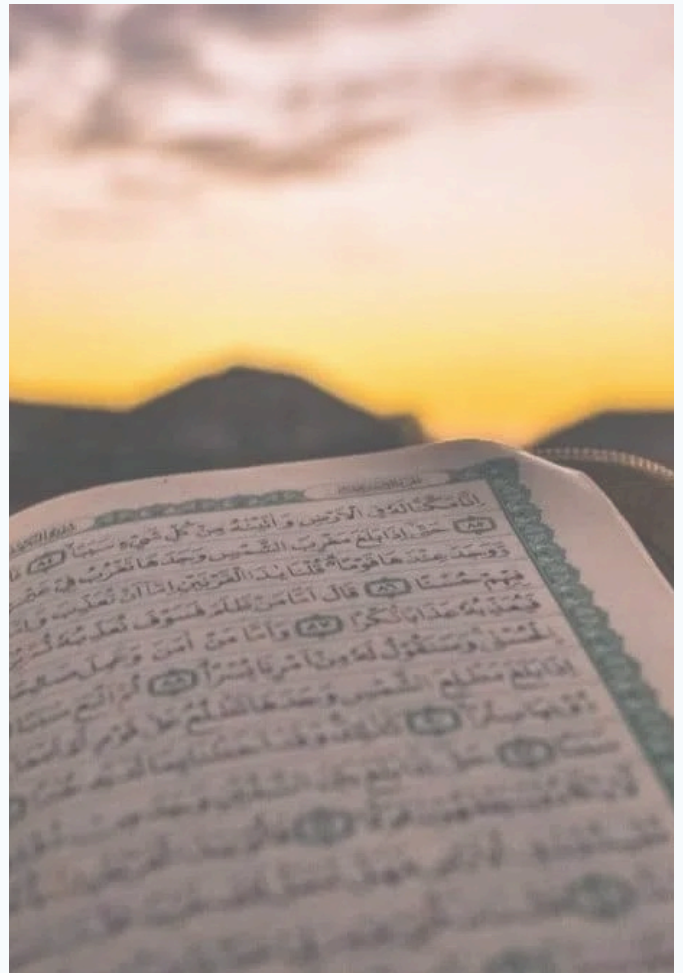
Naast het verenigen van de Moslims uit Mekka en Medina door middel van een broederschap, sloot de Heilige Profeet Mohammed(s) ook een verdrag met alle inwoners van Medina. In dit verdrag werden de Arabieren en de Joden samen verenigd tot een gezamenlijk burgerschap met de Moslims. De Heilige Profeet Mohammed(s) legde zowel aan de Arabieren als aan de Joden uit dat voordat de Moslims zich gevormd hadden tot een eigen groep, er in Medina slechts twee groepen bestonden. Met de Moslims erbij, waren er nu drie groepen.

Het was niet meer dan eerlijk dat zij gezamenlijk tot een verdrag kwamen die voor alle groepen bindend zou zijn en daarmee een waarborg voor onderlinge vrede. Uiteindelijk werd een gezamenlijk verdrag gesloten. De tekst van het verdrag luidde:

"Tussen de Profeet(s) van God en de gelovigen aan de ene kant en iedereen die vrijwillig besluit toe te treden aan de andere kant. Voor elke Mekkaanse Moslim die gedood wordt, zullen de Mekkaanse Moslims zelf verantwoordelijk zijn. Zo zal het ook hun eigen verantwoordelijkheid zijn om toe te zien op de vrijlating van hun gevangenen. De Moslims uit Medina zullen op hun beurt verantwoordelijk zijn voor hun eigen levens en hun eigen gevangenen. Iedereen die zich schuldig maakt aan haat en geweld of anderen daartoe aanzet, zal als een vijand worden beschouwd. Het is de taak van de anderen om hem dan te bevechten, zelfs als het een zoon of ander familielid is. Als een niet-gelovige in een gevecht gedood wordt, zullen zijn familieleden die Moslim zijn geen wraak nemen. Noch zullen zij de niet-gelovigen helpen tegen de gelovigen. De Joden die dit verbond sluiten, zullen geholpen worden door de Moslims. De Joden zullen niet aan ontberingen blootgesteld worden. Hun vijanden zullen door niemand geholpen worden. Een niet-gelovige zal geen onderdak verlenen aan iemand uit Mekka. Hij zal niet als beheerder voor Mekkaanse bezittingen optreden. Hij zal zich niet mengen in gevechten tussen Moslims en niet-gelovigen. Als een gelovige zonder reden mishandeld wordt, dan staat het de Moslims vrij om op te treden tegen de mishandelaar.

Als een gemeenschappelijke vijand Medina aanvalt, dan zullen de Joden de Moslims helpen en zullen zij

de kosten van de oorlogsvoering delen. De Joodse stammen die een verbond hebben met de andere stammen van Medina zullen dezelfde rechten



hebben als de Moslims. De Joden hebben hun eigen geloof en de Moslims hebben hun eigen geloof. De rechten die door de Joden worden genoten, zullen ook door hun volgelingen worden genoten. De inwoners van Medina hebben niet het recht om iemand de oorlog te verklaren zonder toestemming van de Profeet(s). Dit doet echter geen

ARTIKEL

HET VREDESVERDRAG TUSSEN DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) EN DE JODEN VAN MEDINA (VERVOLG)

afbreuk aan het recht van een individu om zich te wreken tegen persoonlijk onrecht. De Joden zullen de kosten van hun gemeenschap zelf dragen en de Moslims zullen dit ook zelf doen. Maar in tijden van oorlog zullen zij gezamenlijk optreden. De stad Medina is heilig en neutraal voor iedereen die het verdrag heeft getekend. Vreemdelingen die hier komen en onder bescherming staan van de inwoners, worden als inwoners behandeld. Maar het is het volk van Medina niet toegestaan om vrouwen staatsburgerschap te verlenen zonder de toestemming van haar familie. Alle geschillen zullen worden voorgelegd aan God en de Profeet(s). De deelnemers van dit verdrag mogen geen overeenkomsten aangaan met de Mekkanen of hun bondgenoten. Dit, omdat de deelnemers aan dit verdrag het met elkaar eens zijn om tegenstand te bieden aan hun gemeenschappelijke vijanden. De deelnemers zullen zowel in tijden van vrede als in tijden van oorlog verenigd blijven. Geen enkel partij zal zelfstandig vredesonderhandelingen aangaan. Echter geen enkele partij is verplicht om deel te nemen aan oorlog. Elke partij die zich schuldig maakt aan excessen, zal gestraft kunnen worden. Voorwaar, God is de Beschermers van de rechtvaardigen en de Betrouwbare en Mohammed(s) is Zijn Profeet".[2]

Dit is in het kort de tekst van het verdrag. Het is samengesteld uit diverse historische fragmenten. Het benadrukt zonder enige twijfel dat bij het bijleggen van onenigheden en meningsverschillen eerlijkheid, waarheid en rechtvaardigheid de leidende principes waren. Degenen die zich te buiten gingen aan excessen, zouden daar verantwoordelijk voor worden gehouden. Het verdrag maakt duidelijk dat de Heilige Profeet Mohammed(s) van de Islām vastbesloten was om de andere inwoners van Medina vriendelijk en met genegenheid te behandelen en met hen om te gaan als broeders. Toen er later meningsverschillen en botsingen ontstonden, was dit te wijten aan de Joden.

Bronnen:

[1] Het verdrag tussen verscheidene stammen van Medina; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra), Pagina's 72 t/m 76; <https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

[2] Sirat Ibni Hisham, Vol. 2, blz. 147-150, Egypte, 1936

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande links:

Het vredesverdrag tussen de Heilige Profeet Mohammed(s) en de Joden van Medina; Het gezegende voorbeeld van de Heilige Profeet Mohammed(s) en de Karikaturen door Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba); Pagina's 123 t/m 125; <https://bieb.islamnu.nl/product/mohammed-en-de-karikaturen/>

Division of Society in Madīnah and Treaty with the Jews; I - Early Establishment of Madīnah and Foundation of the Islāmic Government; 'The Life & Character of the Seal of Prophets(s) - Volume II; Sīrat Khātām-un-Nabiyyīn by Ḥaḍrat Mirzā Bashīr Aḥmad, M.A.(ra), Pagina's 25 t/m 27; <https://www.alislam.org/book/life-character-seal-prophets-vol-2/> (In het Engels)



**DE HEILIGE PROFEET
MOHAMMED(S)
REISDE NAAR
NABIJGELEGEN
STAMMEN OM
VREDESVERDRAGEN TE
SLUITEN, ZODAT
OMLIGGÉNDE
GEBIEDEN VRIJ VAN
DREIGING ZOULDEN
ZIJN.**

ARTIKEL

HET VERRAAD VAN DE JOODSE STAM BANŪ QURAIZAH BESTRAFT EN HET OORDEEL VAN SA'D BIN MU'ADH(RA) VOLGENS DE BIJBEL^[1]

Een fragment uit het boek 'Het leven van Mohammed(s)' geschreven door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra) over de bestraffing van Banū Quraizah:

"De Moslims konden eindelijk weer in alle rust ademen. Ze hadden echter nog wel wat recht te zetten met de Banū Quraizah. De Banū Quraizah hadden hun verdrag met de Moslims geschonden en hier kon niet zomaar aan voorbij worden gegaan. De Heilige Profeet Mohammed(s) verzamelde zijn uitgeputte leger en vertelde hen dat ze nog niet mochten gaan rusten. Nog voor zonsondergang moesten zij het fort van de Banū Quraizah hebben bereikt. Vervolgens zond de Heilige Profeet Mohammed(s) Hazrat 'Ali(ra) naar de Banū Quraizah om hun te vragen waarom zij hun woord hadden gebroken. De Banū Quraizah toonden geen spijt en waren niet geneigd om hun excuses te maken of om vergeving te vragen. In plaats daarvan beledigden zij Hazrat 'Ali(ra) en de andere Moslim gezanten en begonnen ze de Heilige Profeet Mohammed(s) en de vrouwelijke leden van zijn gezin uit te schelden. Ze zeiden dat zij niets om Mohammed gaven en nog nooit een of ander verdrag met hem hadden getekend. Toen Hazrat 'Ali(ra) terugkeerde om het antwoord van de Joden door te geven, zag hij dat de Heilige Profeet Mohammed(s) en zijn Metgezellen(ra) al waren opgetrokken naar de Joodse vesting. De Joden hadden de Heilige Profeet Mohammed(s), zijn vrouwen en zijn dochters beledigd. Bevreesd dat dit de Heilige Profeet Mohammed(s) veel pijn zou doen, stelde Hazrat 'Ali(ra) voor dat het niet nodig was voor de Heilige Profeet Mohammed(s) om mee te gaan, en dat de Moslims zelf met de Joden konden afrekenen. De Heilige Profeet Mohammed(s) begreep de bedoelingen van Hazrat 'Ali(ra) en vroeg hem: "U wilt niet dat ik hun beledigingen



hoor, 'Ali(ra)?" "Precies" zei Hazrat 'Ali(ra). "Maar waarom?" vroeg de Heilige Profeet Mohammed(s), "Mozes(as) was een van hun verwanten. Toch brachten zij hem meer leed toe, dan dat ze mij aandoen." De Heilige Profeet Mohammed(s) trok verder voorwaarts. De Joden hadden hun verdediging in stelling gebracht en openden de aanval. Hun vrouwen vochten ook mee. Zo gebeurde het dat enkele Moslims aan de voet van de muur zaten. Een Joodse vrouw zag dit en liet een steen op hen vallen. Eén van hen, Khallad(ra) genaamd, werd gedood. Het beleg duurde enkele dagen, en de Joden wisten dat zij het niet lang meer zouden volhouden. Hun leiders zonden daarop een boodschap naar de Heilige Profeet Mohammed(s) en verzochten hem om Abu Lubaba(ra) te sturen, een Ansari stamhoofd van de Aus, die weer op vriendschappelijke voet stonden met de Joden. Ze wilden met hem onderhandelen over een mogelijk staakt het vuren. De Heilige Profeet Mohammed(s) stuurde Abu Lubaba(ra) naar hun toe en zij vroegen hem of zij de wapens moesten neerleggen en het vonnis van de Heilige Profeet Mohammed(s) moesten accepteren. Abu Lubaba(ra) zei dat ze het moesten doen, want anders...

ARTIKEL

HET VERRAAD VAN DE JOODSE STAM BANŪ QURAIZAH BESTRAFT EN HET OORDEEL VAN SA'D BIN MU'ADH(RA)VOLGENS DE BIJBEL (VERVOIG)

... en tegelijkertijd maakte hij met zijn vingers een snijbeweging langs zijn hals, als teken van de dood. De Heilige Profeet Mohammed(s) had hierover niets gezegd, maar Abu Lubaba(ra), die dacht dat de dood de enige straf was die de Joden verdienden voor hun begane misdaden, maakte onbewust dat gebaar, en dit gebaar zou later noodlottig blijken te zijn voor de Joden. De Joden negeerden zijn advies en weigerden om een vonnis van de Heilige Profeet Mohammed(s) te aanvaarden. Hadden ze het aanvaard, dan was verbanning uit Medina de zwaarste straf geweest die ze hadden kunnen krijgen. Maar het ongeluk wilde dat zij het aanbod van de Heilige Profeet Mohammed(s) afsloegen. In plaats daarvan wilden zij wel een vonnis accepteren van Hazrat Sa'd bin Mu'adh(ra), stamhoofd van de Aus en hun bondgenoot. Ze waren bereid om elke straf die hij voorstelde te aanvaarden. Maar er ontstond ook onenigheid onder de Joden. Sommige onder hen zeiden dat leden van hun stam het verdrag met de Moslims wel degelijk hadden geschonden. Terwijl het gedrag van de Moslims liet zien dat zij oprecht en eerlijk waren en dat ook hun religie de ware was. Iedereen die er zo over dacht, bekeerde zich tot de Islām. 'Amr bin Ma'di(ra), een van de Joodse stamhoofden, vermaande zijn mensen en zei: "Jullie hebben het vertrouwen geschonden en jullie woord gebroken. Het enige wat jullie nog kunnen doen is Moslim worden of het betalen van Jizya. Zij antwoordden: "Wij zullen noch de Islām accepteren, noch zullen wij de Jizya betalen. Wij sterven nog liever, dan dat wij de Jizya betalen." 'Amr bin Ma'di(ra) antwoordde dat hij in dat geval zich niet meer verbonden voelde met zijn volk en verliet de vesting. Hij werd opgemerkt door Mohammed bin Maslama(ra), bevelhebber van een

Moslim legerdivisie. Deze vroeg hem wie hij was. Nadat 'Amr bin Ma'di(ra) zich bekend had gemaakt mocht hij in vrede vertrekken. Vervolgens bad Mohammad bin Maslama(ra) hardop: "God, geef mij altijd de kracht en wijsheid om de fouten van de rechtvaardigen te bedekken." [2] Wat hij hiermee bedoelde is dat deze Jood berouw had getoond en zich schaamde voor het gedrag van zijn volk. Het was de morele taak van de Moslims om mensen zoals 'Amr bin Ma'di(ra) te vergeven. Door hem te laten gaan had hij een goede daad verricht en hij bad tot God dat Hij hem de kans zou geven om dergelijke goede daden altijd te blijven verrichten. Toen de Heilige Profeet Mohammed(s) hoorde dat Mohammed bin Maslama(ra) de Joodse leider had laten gaan, vond hij het niet nodig hem daar voor te berispen. Sterker nog, de Heilige Profeet Mohammed(s) keurde wat hij gedaan had goed.

Het voorstel om vrede te sluiten en het vonnis van de Heilige Profeet Mohammed(s) te aanvaarden werd slechts door enkele Joden gesteund. Als groep bleven zij echter onvermurwbaar en weigerden het aanbod van de Heilige Profeet Mohammed(s). In plaats daarvan wilden zij wel ingaan op het oordeel van Hazrat Sa'd bin Mu'adh(ra). De Heilige Profeet Mohammed(s) aanvaardde hun verzoek en stuurde een boodschap naar de gewonde Hazrat Sa'd bin Mu'adh(ra). Hij werd gevraagd om te komen en zijn oordeel te vellen over de Joodse schending van het verdrag. Zodra het besluit van de Heilige Profeet Mohammed(s) bekend werd, gingen de Aus, die al heel lang bondgenoten waren van de Banū Quraizah, naar Hazrat Sa'd bin Mu'adh(ra) en zetten hem onder druk om zijn oordeel in het voordeel van de Banū Quraizah te vellen.



ARTIKEL

HET VERRAAD VAN DE JOODSE STAM BANŪ QURAIZAH BESTRAFT EN HET OORDEEL VAN SA'D BIN MU'ADH(RA)VOLGENS DE BIJBEL (VERVOLG)

De Khazraj, zo zeiden zij, hadden altijd hun best gedaan om hun Joodse bondgenoten te helpen. Het was nu aan Hazrat Sa'd bin Mu'adh(ra) om de Joden te redden die zich verbonden hadden met zijn stam. Hazrat Sa'd bin Mu'adh(ra) steeg te paard en maakte zich op om naar de Banū Quraizah te gaan. Leden uit zijn stam renden naast hem mee en probeerden hem over te halen om de Banū Quraizah niet te straffen. Het enige wat Hazrat Sa'd bin Mu'adh(ra) opmerkte was dat degene die een oordeel moet vellen, betrouwbaar moest zijn. En dit vertrouwen mocht niet beschaamd worden. "Ik zal daarom mijn oordeel vellen, nadat ik alle omstandigheden heb meegewogen en zonder vooroordeel" zei hij. Toen Hazrat Sa'd bin Mu'adh(ra) het Joodse fort naderde zag hij dat de Banū Quraizah zich langs de muren van het fort hadden opgesteld. Aan de andere zijde stonden de Moslims. Toen hij de Moslims was genaderd vroeg hij hun: "Aanvaardt jullie mijn oordeel?" Zij antwoordden: "Jawel".

Het oordeel van Hazrat Sa'd bin Mu'adh(ra) volgens de Bijbel

Zich tot de Banū Quraizah wendend, stelde hij dezelfde vraag en ook zij stemden ermee in. Vervolgens wees hij enigszins verlegen naar de plek waar de Heilige Profeet Mohammed(s) zat en vroeg aan de mensen daar of zij ook instemden met zijn oordeel. Hierop antwoordde de Heilige Profeet Mohammed(s) bevestigend.[3] Vervolgens sprak Hazrat Sa'd bin Mu'adh(ra) het vonnis uit in overeenstemming met de Bijbel.

De Bijbel zegt:

"Als jullie een stad willen veroveren, moeten jullie de bewoners van die stad eerst vrede aanbieden. Als ze de stad in vrede aan jullie willen overgeven en de poorten voor jullie openzetten, moet de hele bevolking van die stad voortaan aan jullie belasting betalen en voor jullie werken. Maar als ze geen vrede met jullie willen sluiten, maar tegen jullie willen strijden, moeten jullie de stad omsingelen. Jullie Heer God zal jullie de overwinning geven. Dood dan alle mannen van de stad. De vrouwen, de kinderen, het vee en alle spullen mogen jullie als

buit meenemen. Jullie mogen de hele buit voor jezelf houden. Dit moeten jullie doen met alle steden die buiten Kanaän liggen. Dus niet met de steden van de volken die nu hier in het land wonen. Van de steden van de volken die in Kanaän wonen en die de Heer God aan jullie gaat geven, mogen jullie niemand in leven laten. Jullie moeten alle Hetieten, Amorieten, Kanaänieten, Pereziëten, Hevieten en Jebusieten doden, zoals de Heer jullie heeft bevolen. Als jullie hen in leven laten, zullen jullie door hen dezelfde verschrikkelijke dingen gaan doen die zij doen voor hun goden en die de Heer God jullie heeft verboden." [4]

Is het wel terecht dat de Christelijke schrijvers tot op de dag van vandaag de Heilige Profeet Mohammed(s) van de Islām ervan beschuldigen dat hij wreed was tegen de Joden?

- Volgens deze leerstellingen van de Bijbel zouden de Joden, als zij gewonnen hadden en de Heilige Profeet Mohammed(s) verloren, alle Moslims - mannen, vrouwen en kinderen - hebben moeten doden. De geschiedenis leert ons dat dit ook precies de intentie was van de Joden. Het minste wat de Joden zouden doen was het doden van de mannen, het tot slaaf maken van de vrouwen en kinderen en de bezittingen van de Moslims buitmaken. Dit was in Deuteronomium de voorgeschreven wijze waarop zij moesten handelen tegen vijandelijke volkeren die in afgelegen gebieden op de wereld woonden. Hazrat Sa'd bin Mu'adh(ra) was goedgezind naar de Banū Quraizah. Zijn stam had een bondgenootschap met de zijne. Toen hij zag dat de Joden het aanbod van de Heilige Profeet Mohammed(s) hadden geweigerd en daarmee de lichtere straf weigerden die de Islām voor zo'n vergrijp voorschrijft, besloot hij de Joden de straf op te leggen die door Profeet Mozes(as) was vastgelegd.

- De verantwoordelijkheid van dit vonnis ligt niet bij de Heilige Profeet Mohammed(s) of bij de Moslims, maar bij Profeet Mozes(as) en zijn leerstellingen en bij de Joden die de Moslims zo wreed hadden behandeld. Zij hadden een barmhartig aanbod gekregen. Echter, in plaats daarvan stonden zij erop dat Hazrat Sa'd bin

ARTIKEL

HET VERRAAD VAN DE JOODSE STAM BANŪ QURAIẒAH BESTRAFT EN HET OORDEEL VAN SA'D BIN MU'ADH(RA)VOLGENS DE BIJBEL (VERVOLG)

Mu'adh(ra) zijn oordeel gaf. Hazrat Sa'd bin Mu'adh(ra) besloot om hen te straffen volgens de Wetten van Profeet Mozes(as).

- Tot op de dag van vandaag wordt de Heilige Profeet Mohammed(s) van de Islām beledigd door de Christenen en wordt er gezegd dat hij wreed was tegen de Joden. Als de Heilige Profeet Mohammed(s) wreed was tegen de Joden, waarom was hij dan niet wreed tegen andere volkeren of in andere situaties? Er zijn veel voorvallen bekend waarin de vijanden van de Heilige Profeet Mohammed(s) om zijn genade smeekten en nog nooit was hun verzoek tevergeefs geweest.

- Bij deze gelegenheid stond de vijand erop dat iemand anders dan de Heilige Profeet Mohammed(s) een oordeel velde. Als scheidsrechter tussen de Joden en de Moslims, vroeg deze, door de Joden benoemde kandidaat, in het openbaar aan zowel de Heilige Profeet Mohammed(s) als aan de Joden of zij zijn oordeel zouden aanvaarden. Pas nadat beide partijen akkoord waren gegaan, ging hij verder om zijn oordeel uit te spreken. En hoe luidde zijn oordeel? Het was niet anders dan het toepassen van de Wetten van Profeet Mozes(as) op de misdaden van de Joden. Waarom zouden zij het dan niet hebben aanvaard? Rekenden zij zichzelf niet meer onder de volgelingen van Profeet Mozes(as)?

- Als er al een wreedheid was begaan, dan was dit door de Joden op de Joden. De Joden weigerden het oordeel van de Heilige Profeet Mohammed(s) te aanvaarden en verzochten zelf, om in plaats daarvan, hun eigen religieuze wetten toe te passen voor hun misdaden. Als er enigszins sprake kan zijn van wreedheid, dan is dit begaan door Profeet Mozes(as), die deze straf voor een verslagen vijand heeft vastgelegd in zijn boek onder Goddelijk Gezag.

- Christelijke schrijvers zouden hun gal niet moeten spuwen op de Heilige Profeet Mohammed(s) van de Islam. Zij zouden Profeet Mozes(as) moeten veroordelen die deze straf heeft voorgeschreven of de God van Profeet Mozes(as), Die hem daartoe opdracht had gegeven.

Bronnen:

[1] Het verraad van Banū Quraiẓah bestraft en het oordeel van Sa'd bin Mu'adh(ra) volgens de Bijbel; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); blz 135 t/m 141

[2] As-Siratul-Halbiyyah, Vol. 2, blz. 363, Egypte, 1935

[3] As-Siratul-Halbiyyah, Vol. 2, blz. 365-366, Egypte, 1935

[4] Deuteronomium 20: 10-18

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande links:

Het verraad van Banū Quraiẓah bestraft en het oordeel van Sa'd bin Mu'adh(ra) volgens de Bijbel; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 135 t/m 141; <https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

The Treachery of the Banū Quraiẓah; Vrijdagpreek door het internationale Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, de Vijfde Kalief (Khalifa), Zijne Heiligheid Hazrat Mirzā Masroor Ahmad(aba) op 10 juli 2020; <https://www.alislam.org/friday-sermon/2020-07-10.html> (In het Engels)

'The Life & Character of the Seal of Prophets(s) - Volume II; Sīrat Khātām-un-Nabiyyīn by Ḥaḍrat Mirzā Bashīr Aḥmad, M.A.(ra); Pagina's 447 t/m 507; <https://www.alislam.org/book/life-character-seal-prophets-vol-2/> (In het Engels)

ARTIKEL

HET VERRAAD VAN DE JOODSE STAM BANŪ QURAIZAH EN HET UITEENVALLEN VAN HET BONDGENOOTSCHAP

Er zijn bewijzen die aantonen dat toen de Banū Quraizah, ondanks hun belofte, zich toch bij de vijand aansloot en Medina van achteren wilde aanvallen op de plek waar de Heilige Profeet Mohammed(s) de vrouwen en kinderen in veiligheid had gebracht. Dat deel van Medina was tot dusver onbewaakt gebleven vanwege het verbond dat de Moslims hadden met de Banū Quraizah en men ervan was uitgegaan dat zij de vijand niet via hun kant zouden laten aanvallen.

Door het verraad van de Banū Quraizah werd het duidelijk dat de vrouwen en kinderen, die dachten dat zij in dat deel van de stad veilig waren vanwege het verdrag, nu gevaar liepen. De Joodse stam Banū Quraizah waren zelfs van plan om alle vrouwen en kinderen te vermoorden. De Moslims werden toen door een geallieerd leger van Arabische stammen van voren aangevallen en door de Joden van achteren.

- *Wat was de reden van de Joodse stam Banū Quraizah om af te zien van hun verdrag met de Moslims en zich aan te sluiten bij de Arabische alliantie?*

Een fragment uit het boek:

“...De aanvallen aan het front waren echter zo hevig dat het hele Moslimleger daar nodig was om de aanvallen af te slaan. Desondanks besloot de Heilige Profeet Mohammed(s) om een deel van het leger te gebruiken voor de bescherming van de vrouwen en kinderen in de stad. Zoals eerder aangehaald tijdens de verhandeling over het aantal Moslims in deze oorlog, van de twaalfhonderd man stuurde de Heilige Profeet Mohammed(s) vijfhonderd man naar de stad om de vrouwen en kinderen te beschermen. Voor de verdediging van de loopgraven bleef er zevenhonderd man over tegenover een leger van achttien tot twintigduizend man. Door de herhaaldelijke aanvallen waren de loopgraven beschadigd geraakt. Het werd makkelijker voor de vijand om aan te vallen. Men was getuige van taferelen van grote moed en loyaliteit. De nachten waren zo koud, waarschijnlijk zelfs de koudste in Arabië en we weten uit betrouwbare bron, onder auspiciën van zijn vrouw Hazrat Aisha(ra), dat de Heilige Profeet Mohammed(s) 's nachts telkens weer

opstond uit zijn slaap om het beschadigde deel van de loopgraaf te bewaken. Het was erg uitputtend. Zo ging hij telkens weer terug naar bed en zodra hij een



beetje was opgewarmd ging hij weer terug om de loopgraaf te bewaken...Veel Moslims waren op van de zenuwen door de enorme overmacht die zij tegenover zich hadden. Zij gingen naar de Heilige Profeet Mohammed(s) en vertelden hem hoe kritiek de situatie was geworden en dat het haast onmogelijk leek om de stad te behouden. Zij verzochten de Heilige Profeet Mohammed(s) om te bidden. Ze vroegen hem ook om een gebed, speciaal voor deze gelegenheid. De Heilige Profeet Mohammed(s) antwoordde: 'Weest niet bang. Bid alleen tot God dat Hij jullie zal beschermen voor jullie zwakheden, jullie harten zal sterken en jullie vrees zal wegnemen'...De ware gelovigen waren anders dan de huichelaars en de zwak gelovigen. Toen zij de enorme vijandelijke menigte zagen, herinnerden zij zich wat God en Zijn Profeet(s) hun al had verteld. Deze gezamenlijke aanval door de Arabische stammen was enkel een bewijs van de waarachtigheid van God en de Heilige Profeet Mohammed(s).

ARTIKEL

HET VERRAAD VAN DE JOODSE STAM BANŪ QURAIZAH EN HET UITEENVALLLEN VAN HET BONDGENOOTSCAP (VERVOLG)

De ware gelovigen bleven standvastig. Hun gehoorzaamheid aan en hun vertrouwen in het geloof werd alleen maar sterker. De ware gelovigen hielden zich aan hun verbond met God. Sommige hadden hun doel in het leven al bereikt door in Zijn naam te sterven. Voor anderen was het alleen nog maar een kwestie van wachten om in naam van God te sterven en hun doel te bereiken...”

Het bondgenootschap tussen Joodse stam Banū Quraizah en een geallieerd leger van Arabische stammen valt uiteen

Hun gevaarlijke plannen werden echter door God verijdeld op een miraculeuze wijze. Het gebeurde als volgt:

Een zekere Nu'aim(ra), die tot de stam van de Ghatafan behoorde, neigde naar de Islām. Hij behoorde tot het leger van de niet-gelovigen, maar was op zoek naar een mogelijkheid om de Moslims te helpen. In zijn eentje kon hij niet veel uitrichten. Maar toen hij zag dat de Joden zich openlijk met de Arabieren inlieten en de Moslims daardoor in gevaar kwamen, besloot hij te doen wat hij kon om de Moslims te redden:

- I. Hij ging naar de Banū Quraizah en sprak met hun leiders. Als de Arabische legers zouden vluchten, wat verwachtten zij dan dat de Moslims zouden doen? Aangezien de Joden een verdrag hadden met de Moslims, was het dan niet waarschijnlijk dat zij dan gestraft zouden worden omdat zij het verdrag hadden geschonden? Deze vragen joegen de Joodse leiders angst aan en zij vroegen hem wat ze moesten doen. Nu'aim(ra)

adviseerde hen om zeventig niet-gelovigen als gijzelaars te eisen. Als de niet-gelovigen eerlijk waren over een gezamenlijke aanval, dan zouden zij het verzoek niet weigeren. Zij zouden kunnen zeggen dat de zeventig man hun strategische plaatsen konden bewaken terwijl zij de Moslims van achteren zouden aanvallen.

- II. Na zijn gesprek met de Joden ging Nu'aim(ra) naar de leiders van de niet-gelovigen. Hij vroeg hen wat zij zouden doen als de Joden zich toch aan hun verdrag met de Moslims zouden houden. Wat als de Joden, ter verzoening naar de Moslims, hen om gijzelaars zouden vragen en deze vervolgens aan de Moslims zouden overdragen? Was het niet belangrijk voor hun om de eerlijkheid van de Joden te testen door hun te vragen om nu gelijk mee te doen met één van de dagelijkse reguliere aanvallen? De leiders waren onder de indruk van zijn advies. Er direct naar handelend, zonden zij een boodschap naar de Joden en vroegen hen of het mogelijk was dat de Joden de stad van achter zouden kunnen aanvallen nu de alliantie klaar was voor de geplande aanval. De Joden antwoordden dat de volgende dag hun Sabbat was en dat zij die dag niet mochten vechten. Ten tweede, zeiden zij, behoorden zij tot Medina en waren de leden van de Arabische alliantie buitenstaanders. Mochten de Arabische legers de strijd ontvluchten, wat moesten de Joden dan doen? De Arabieren moesten daarom zeventig man als gijzelaars overdragen. De Joden zouden dan bereid zijn om hun deel van de aanval uit te voeren. Tweedracht was al gezaaid. De Arabieren weigerden om op het verzoek in te gaan.



ARTIKEL

HET VERRAAD VAN DE JOODSE STAM BANŪ QURAIZAH EN HET UITEENVALLLEN VAN HET BONDGENOOTSCHAP (VERVOLG)

Als de Joden trouw zouden zijn aan hun verbond met de Arabieren, dan was een dergelijk verzoek helemaal niet nodig geweest. De achterdocht ondermijnde hun moraal en de Arabische legers begonnen de moed te verliezen en toen het nacht werd gingen zij, in vertwijfeling gebracht, naar bed. Zowel de officieren als de manschappen gingen in een bedrukte stemming naar hun tenten.

Toen gebeurde er een wonder waarbij er hulp vanuit de Hemel kwam voor de Moslims. Er stak een stevige wind op. Tenten werden omver geblazen. Pannen en potten vielen om. Kampvuren werden uitgeblazen. De niet-gelovigen hechtten veel waarde aan een brandend kampvuur gedurende de nacht. Een goed brandend vuur was een goed teken, een uitgeblust vuur was een slecht teken. Als voor een tent het vuur uitging, dan was dit volgens de tentbewoners een slecht voorteken en trokken zij zich voor één dag terug uit de strijd om daarna weer terug te keren. De leiders van de niet-gelovigen waren al in vertwijfeling gebracht en toen sommige manschappen wegtrokken, dachten zij dat de Moslims een nachtelijke aanval hadden gedaan. Deze gedachte werkte aanstekelijk en iedereen begon in te pakken en het terrein te verlaten. De nacht was voor grotendeels voorbij en het slagveld was al helemaal verlaten. Een leger van tussen de twintig en vijfentwintig duizend soldaten en hun achterban was verdwenen, een grote leegte

achterlatend. Rond die tijd kreeg de Heilige Profeet Mohammed(s) een openbaring waarin hem werd verteld dat de vijand was gevlucht en dit het werk van God was.

Door de heer Ahmad Said Ikhlaḥ

Bronnen:

[1] Het verraad van de Joodse stam Banū Quraizah en het uiteenvallen van het bondgenootschap; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra), Pagina's 121 t/m 134

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Muslim Gemeenschap u naar de bijgaande links:

Het verraad van de Joodse stam Banū Quraizah en het uiteenvallen van het bondgenootschap; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra), Pagina's 121 t/m 134;

<https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

'The Life & Character of the Seal of Prophets(sa) - Volume II; Sīrat Khātamun-Nabiyyīn by Ḥaḍrat Mirzā Bashīr Aḥmad, M.A.(ra), Pagina's 447 t/m 507. <https://www.alislam.org/book/life-character-seal-prophets-vol-2/>



ARTIKEL

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) TREKT OP NAAR MEKKA MET VIJFTIENHONDERD VOLGELINGEN EN HET VERDRAG VAN HUDAIBIYYA^[1]

De Heilige Profeet Mohammed(s) kreeg een visioen die met de volgende woorden in de Heilige Koran is opgetekend:

“Voorwaar, Allah vervulde het visioen van Zijn boodschapper naar waarheid. Voorzeker, gij zult de Heilige Moskee (in Mekka) in vrede binnengaan. Laat uw haar knippen of scheren zonder vrees. Dus Hij wist wat u onbekend was en Hij heeft u hiervoor een nabij zijnde overwinning toegezegd.” [2]

Wat wordt in het visioen met “nabij zijnde” overwinning bedoeld? Eind februari 628 trokken vijftienhonderd^[3] volgelingen, aangevoerd door de Heilige Profeet Mohammed(s), op naar Mekka. Was dit visioen de aanleiding dat de Heilige Profeet Mohammed(s) een expeditie voorbereidde naar de Ka’bah?

- Wordt er hiermee bedoeld dat God besloten had om de Moslims het terrein van de Ka’bah in vrede te laten betreden en dat zij dit moesten doen zonder vrees?
- Moesten de Moslims, voordat zij in vrede voor ‘Umra (kleine bedevaart) konden gaan, niet eerst nog een andere overwinning behalen, een voorbode van de overwinning die beloofd werd in het visioen?
- Voorspelt God in het visioen de uiteindelijke overwinning van de Moslims, hun vreedzame intocht in Mekka en een geweldloze strijd om Mekka?

Toen de Heilige Profeet Mohammed(s) zijn visioen en zijn interpretatie ervan aan de Moslims bekendmaakte en hen vroeg om zich gereed te maken, zei hij tot hen: “Jullie gaan enkel om de rondgang om de Ka’bah te verrichten. Het is dus niet de bedoeling dat het een betoging wordt tegen de vijand.” Van oudsher had iedereen het recht om de rondgang om de Ka’bah te verrichten. Het zou niet goed zijn om het de Moslims te verbieden. De Moslims hadden duidelijk verklaard dat de enige reden van hun komst het verrichten van de rondgang om de Ka’bah zou zijn. De Heilige Profeet Mohammed(s) had elke vorm van confrontatie of protest verboden. Er zouden geen discussies zijn, geen verhoren en geen vorderingen. Desondanks bereidden de Mekkanen zich voor alsof het een gewapend conflict betrof.

- De Mekkanen zetten verdedigingslinies op rondom de stad, vroegen de omliggende stammen om hulp en waren vastbesloten om de strijd aan te gaan. Waarom?

ARTIKEL

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) TREKT OP NAAR MEKKA MET VIJFTIENHONDERD VOLGELINGEN EN HET VERDRAG VAN HUDAIBIYYA (VERVOLG)

had bereikt, kreeg hij te horen dat de Quraish klaar stonden om te vechten. Niet lang daarna stonden de Moslims tegenover een grote groep Mekkanen die de voorhoede vormde van hun leger. De Moslims zouden nu alleen nog verder kunnen als zij het gevecht zouden aangaan.

- *Was de Heilige Profeet Mohammed(s) van plan om deze confrontatie aan te gaan of wilde hij juist deze confrontatie vermijden?*
- *Waarom instrueerde de Heilige Profeet Mohammed(s) de Moslims dat zij niet de bekende route naar Mekka moesten nemen, maar een andere alternatieve route door de woestijn?*
- *De Heilige Profeet Mohammed(s) bereikte samen met zijn volgelingen Hudaibiyya, een plaats vlak bij Mekka. De kameel waarop de Profeet(s) was gezeten stopte en weigerde verder te gaan.*
- *Waarom weigerde de kameel om verder te gaan?*
- *Waarom stelde de Heilige Profeet Mohammed(s) voor om hun kamp in Hudaibiyya op te slaan?*

Toen de Heilige Profeet Mohammed(s) samen met zijn volgelingen Hudaibiyya, een plaats vlakbij Mekka bereikte was het Mekkaanse leger op dat moment niet in Mekka aanwezig. Zij waren erop uit getrokken om de Moslims op de hoofdweg naar Medina te treffen.

- *Als de Heilige Profeet Mohammed(s) het had gewild, dan had hij zijn vijftienhonderd man naar Mekka geleid en hadden zij de stad zonder enige vorm van weerstand kunnen innemen. Waarom heeft hij dat niet gedaan?*

Een interessant fragment uit het boek over hoe het verdrag tot stand kwam, dat bekend staat als het Verdrag van Hudaibiyyah:

“...Vervolgens werd Budail, een stamhoofd, door de Mekkanen naar de Heilige Profeet Mohammed(s) gestuurd om te onderhandelen. De Heilige Profeet Mohammed(s) legde aan Budail uit dat hij en de Moslims alleen van plan waren om de rondgang om de Ka’bah te verrichten; maar als de Mekkanen

wensten te vechten, dan stonden de Moslims klaar... Steeds meer Mekkanen kwamen hun zegje doen en uiteindelijk zeiden ze dat de Moslims in ieder geval dit jaar de rondgang om de Ka’bah niet mochten verrichten. De Mekkanen zouden zich vernederd voelen als de Moslims dit jaar toestemming kregen. Het volgende jaar zouden ze welkom zijn om de rondgang te kunnen verrichten. Sommige stammen die een verbond hadden met de Mekkanen drongen er bij de Mekkaanse leiders op aan om de Moslims de rondgang te laten verrichten. Het was immers ook hun recht om dat te doen. Waarom zouden ze zelfs hierin verhinderd moeten worden? Maar de Mekkanen bleven onverzettelijk. Hierop zeiden de stamhoofden dat de Mekkanen helemaal geen vrede wilden en dreigden om hun verdragen met de Mekkanen te ontbinden. Hierdoor afgeschrikt, lieten de Mekkanen zich overhalen om te proberen tot een compromis te komen met de Moslims. Zodra de Heilige Profeet Mohammed(s) hiervan op de hoogte werd gebracht, stuurde hij ‘Uthman(ra) (de latere derde Kalief van de Islam) naar de Mekkanen. ‘Uthman(ra) had nog veel familieleden in Mekka. Ze kwamen naar hem toe en schaarden zich om hem heen. Ze boden aan hem de rondgang te laten verrichten, maar zeiden daarbij dat de Heilige Profeet Mohammed(s) geen toestemming had tot aan het volgende jaar om de rondgang te verrichten. Maar ‘Uthman(ra) gaf aan dat hij de rondgang niet zou verrichten zolang zijn Meester daarbij niet aanwezig mocht was. De gesprekken die ‘Uthman(ra) had met de Mekkaanse leiders liepen uit. Iemand met kwade bedoelingen verspreidde het gerucht dat ‘Uthman(ra) vermoord was. Dit nieuws bereikte de Heilige Profeet Mohammed(s). Hierop verzamelde de Heilige Profeet Mohammed(s) zijn Metgezellen en zei: “Het leven van een afgezant wordt door alle landen als heilig beschouwd. Ik heb gehoord dat de Mekkanen ‘Uthman(ra) hebben gedood. Als dit waar is, dan moeten wij Mekka binnenvallen, ongeacht de consequenties.” Het eerdere plan van de Heilige Profeet Mohammed(s) om Mekka op een vreedzame manier te betreden, moest door de gewijzigde situatie veranderd worden. De Heilige Profeet Mohammed(s) ging

ARTIKEL

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) TREKT OP NAAR MEKKA MET VIJFTIENHONDERD VOLGELINGEN EN HET VERDRAG VAN HUDAIBIYYA (VERVOLG)

verder, "Iedereen die plechtig belooft dat wanneer zij verder gaan, niet eerder zal terugkeren dan als overwinnaar, moet naar voren komen en deze eed aan mijn hand afleggen." De Heilige Profeet Mohammed(s) was nog nauwelijks uitgesproken of alle vijftienhonderd volgelingen sprongen op en vielen over elkaar heen om de hand van de Heilige Profeet Mohammed(s) te pakken om de eed af te leggen. Deze eed is van zeer groot belang in de geschiedenis van de vroege Islam. Deze eed wordt ook wel "De Eed van de Boom" (Bai'at-e-Ridwan) genoemd."

Het is ook vermeld in de Heilige Koran:

***"Voorzeker, Allah was zeer tevreden met de gelovigen, toen zij u onder de Boom trouw zwoeren en Hij wist wat in hun hart was en Hij zond op hen kalmte neder en Hij beloofde hen met een spoedige overwinning."* [4]**

Toen de eed werd afgenomen zat de Heilige Profeet Mohammed(s) onder een boom. Iedereen die de eed afgelegde is daar tot op zijn laatste dag trots op geweest. Van de vijftienhonderd man die op dat moment aanwezig waren, bleef niemand achter. Zij beloofden allemaal dat zij niet meer terug zouden keren, als zou blijken dat de afgezant daadwerkelijk was vermoord. Of zij zouden Mekka innemen voor zonsondergang, of zij zouden doorvechten tot de dood. Het afnemen van de eed was nog niet beëindigd toen 'Uthman(ra) terugkeerde. Hij meldde dat de Mekkanen niet akkoord gingen om de Moslims de rondgang te laten verrichten tot volgend jaar. Zij zouden een delegatie sturen om een schikking te treffen met de Moslims. Spoedig daarna arriveerde Suhail, een van de Mekkaanse stamhoofden, bij de Heilige Profeet Mohammed(s). Een akkoord werd bereikt en opgetekend. Zo kwam het verdrag tot stand, dat bekend staat als het Verdrag van Hudaibiyah."

Het verdrag van Hudaibiya[5] luidde als volgt:

"In naam van Allah. Dit zijn de vredesbepalingen tussen Mohammed(s), zoon van Abdullah, en Suhail ibn Amr, de afgezant van Mekka. Een ieder die het

wenst om zich bij Mohammed(s) aan te sluiten en met hem een verbond wil aangaan, is vrij om dat te doen. Een ieder die het wenst om zich bij de Quraish aan te sluiten en met hun een verbond wil aangaan, is eveneens vrij om dat te doen. Elke jongeman of diegene wiens vader nog leeft, die zich bij Mohammed(s) wil aansluiten, zonder daarvoor toestemming te hebben gekregen van zijn vader of voogd, zal worden teruggestuurd naar zijn vader of voogd. Maar iedereen die zich bij de Quraish wil aansluiten zal niet worden teruggestuurd. Dit jaar zal Mohammed(s) terugkeren zonder Mekka binnen te vallen. Maar volgend jaar mogen hij en zijn volgelingen Mekka binnenkomen en daar drie dagen verblijven om de rondgang te verrichten. Gedurende deze drie dagen zullen de Quraish zich terugtrekken in de omliggende heuvels. Wanneer Mohammed(s) en zijn volgelingen Mekka betreden zullen zij ongewapend zijn met uitzondering van hun bedekte zwaarden, zoals reizigers in Arabië gebruikelijk bij zich dragen."

Tijdens het ondertekenen van het verdrag vonden er twee interessante gebeurtenissen plaats:

- I. Nadat de voorwaarden waren vastgesteld, begon de Heilige Profeet Mohammed(s) met het dicteren van het verdrag en zei: "In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle." Suhail protesteerde en zei: "Allah kennen we en geloven we in, maar hoezo 'de Barmhartige en de Genadevolle'? Dit verdrag is tussen twee partijen. Daarom moeten de religieuze overtuigingen van beide partijen gerespecteerd worden." De Heilige Profeet Mohammed(s) ging direct akkoord en zei tegen zijn griffier om alleen "In naam van Allah" op te schrijven.
- II. De Heilige Profeet Mohammed(s) ging daarna verder met het dicteren van de voorwaarden. De openingszin luidde, 'Dit zijn de vredesbepalingen tussen het volk van Mekka en Mohammed(s), de Profeet van God'.

Suhail protesteerde opnieuw en zei: "Als wij dachten dat u een profeet van God was, dan zouden wij

ARTIKEL

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) TREKT OP NAAR MEKKA MET VIJFTIENHONDERD VOLGELINGEN EN HET VERDRAG VAN HUDAIBIYYA (VERVOLG)

nooit met u hebben gevochten.” Ook dit bezwaar werd door de Heilige Profeet Mohammed(s) gelijk geaccepteerd. In plaats van “Mohammed(s), de Profeet van God” stelde hij voor om “Mohammed(s), zoon van Abdullah” te noteren.

Terwijl de Heilige Profeet Mohammed(s) akkoord ging met alles wat de Mekkanen voorstelden, groeide de irritatie onder de Metgezellen vanwege deze vernedering. Hun bloed begon te koken en ‘Umar(ra), de meest opvliegende van hun allemaal, ging naar de Heilige Profeet Mohammed(s) en vroeg:

“O Profeet(s) van God, hebben wij geen gelijk?” “Jazeker” zei de Heilige Profeet Mohammed(s), “wij hebben gelijk”. Vervolgens vroeg ‘Umar(ra): “En had God ons niet verteld dat wij de rondgang om de Ka’bah zouden verrichten?” “Jazeker”, zei de Heilige Profeet Mohammed(s). “Maar waarom dan dit verdrag en waarom dan zulke vernederende voorwaarden?” De Heilige Profeet Mohammed(s) zei: “U hebt gelijk, God heeft inderdaad voorspeld dat wij de rondgang in vrede zouden verrichten, maar Hij vertelde niet wanneer. Ik ging er van uit dat het dit jaar zou zijn, maar ik kan het ook fout hebben gehad. Moest het per se dit jaar?” Hierop zweeg ‘Umar(ra).

Toen kwamen andere Metgezellen met hun bezwaren. Sommige van hen vroegen zich af waarom zij akkoord waren gegaan met de voorwaarde dat een jongeman, die Moslim wil worden, teruggestuurd zal worden naar zijn vader of voogd en dat dit omgekeerd niet geldt als een Moslim zich wil aansluiten bij de Mekkanen. De Heilige Profeet Mohammed(s) legde uit dat daar geen kwaad in school. Hij zei:

“Iedereen die Moslim wordt, doet dit omdat hij de leerstellingen en gebruiken accepteert, zoals die zijn vastgelegd in de Islam. Hij wordt geen Moslim door zich bij een groep aan te sluiten of om hun gebruiken over te nemen. Een ware Moslim zal de boodschap van de Islam verspreiden waar hij ook gaat en zal als een instrument dienen om de Islam te verspreiden.

Maar een man die de Islam opgeeft is van geen nut meer voor ons. Zodra hij niet langer meer vanuit zijn hart gelooft wat wij geloven, dan is hij niet langer meer één van ons. Het is dan beter dat hij ergens anders heen gaat.” [6]

Het gegeven antwoord van de Heilige Profeet Mohammed(s) stelde iedereen tevreden die getwijfeld had aan de handelswijze van de Heilige Profeet Mohammed(s).

Dit antwoord zou ook vandaag de dag nog voor iedereen afdoende moeten zijn voor het idee dat binnen de Islam de straf voor afvalligheid de doodstraf is. Als dit zo was geweest, dan had de Heilige Profeet Mohammed(s) erop gestaan dat degenen die de Islam hadden opgegeven, teruggestuurd en gestraft zouden worden.

Toen het verdrag was vastgelegd en de handtekeningen waren gezet, deed zich vrij snel daarna een situatie voor, waarbij de goede wil van beide partijen op de proef werd gesteld. Eén van de zonen van Suhail, de Mekkaanse gevolmachtigde, kwam geboeid, gewond en uitgeput naar de Profeet(s) toe. Hij viel voor de voeten van de Profeet(s) op de grond en zei: “O Profeet(s) van God, Ik ben in mijn hart een Moslim, en vanwege mijn geloof ben ik nu door toedoen van mijn vader in deze problemen geraakt. Toen mijn vader hier bij u was, kon ik ontsnappen en ben ik er in geslaagd om hier naar u toe te komen.”

- *Zou de Heilige Profeet Mohammed(s) hem terug sturen naar de beulen waaraan hij net ontsnapt was?*

Nadat de vrede was getekend, keerde de Heilige Profeet Mohammed(s) terug naar Medina. Niet veel later kwam Abu Basir(ra), een andere jonge bekeerling uit Mekka, naar Medina. Maar overeenkomstig het verdrag werd hij ook teruggestuurd door de Heilige Profeet Mohammed(s). Op de terugweg raakte hij met zijn bewakers in gevecht, waarbij een van de bewakers

ARTIKEL

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) TREKT OP NAAR MEKKA MET VIJFTIENHONDERD VOLGELINGEN EN HET VERDRAG VAN HUDAIBIYYA (VERVOLG)

werd gedood en hij weer kon ontsnappen. De Mekkanen gingen naar de Heilige Profeet Mohammed(s) toe en dienden een klacht in.

- *Zou de Heilige Profeet Mohammed(s) de taak op zich nemen om Abu Basir(ra) te vinden en hem opnieuw aan de Mekkanen uit te leveren?*

Een paar dagen daarna ontsnapte een vrouw naar Medina. Enkele van haar familieleden gingen achter haar aan en eisten naar uitlevering. De Heilige Profeet Mohammed(s) weigerde om de vrouw uit te leveren.

- *Waarom wilde de Heilige Profeet Mohammed(s) de vrouw niet uitleveren?*

Door de heer Ahmad Said Ikhlaif

Bronnen:

[1] De Profeet(s) trekt op naar Mekka met vijftienhonderd volgelingen en Het verdrag van Hudaibiya; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat

Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 164 t/m 173.

[2] Heilige Koran: 48:28

[3] Tijdens deze pelgrimstocht, die een jaar na de Loopgravenoorlog plaatsvond, werd de Heilige Profeet Mohammed(s) door slechts vijftienhonderd man vergezeld. Het aantal strijders tijdens de Loopgravenoorlog kan minder, maar nooit meer dan dit aantal zijn geweest. De historici die beweren dat het aantal Moslims tijdens die oorlog drieduizend was, hebben het dus verkeerd. Aannemelijker is het om dat aantal op twaalfhonderd te stellen.

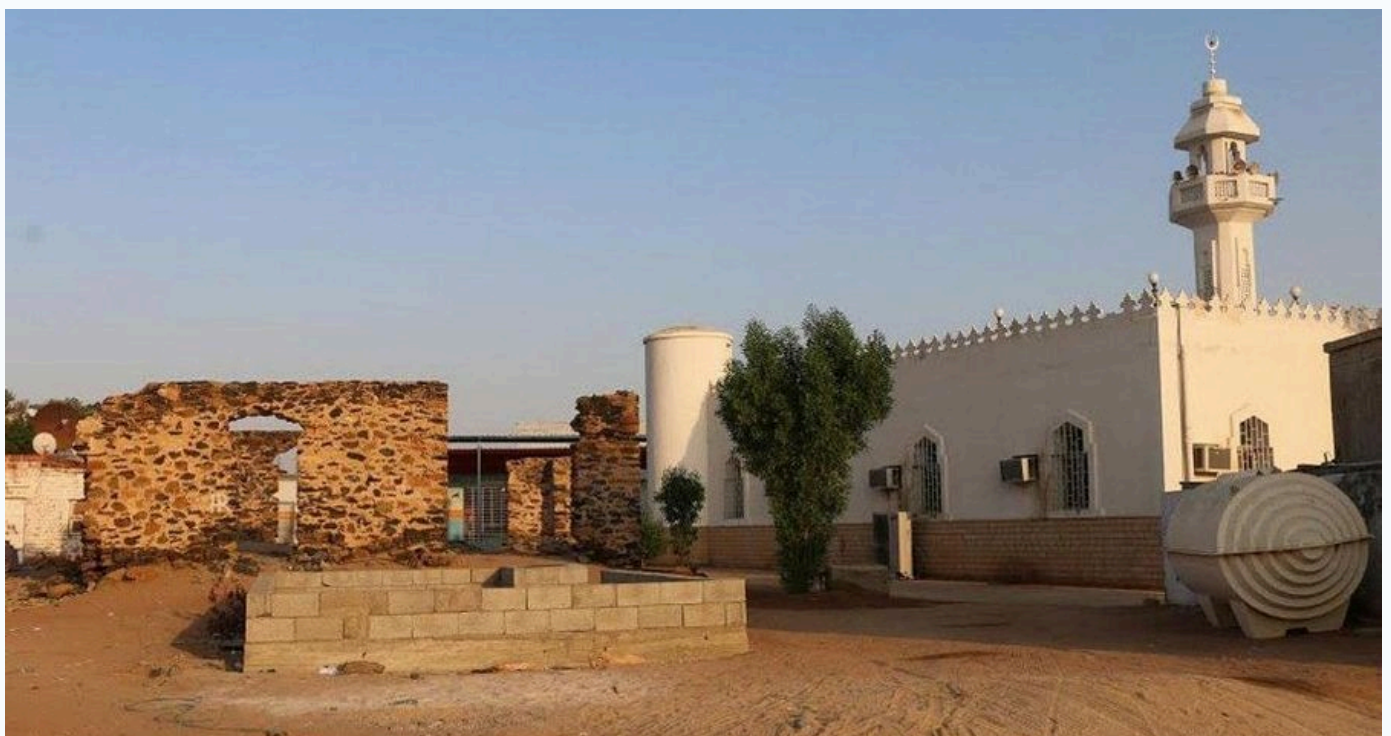
[4] Heilige Koran: 48:19

[5] As-Siratul-Halbiyyah, Vol. 3, blz. 20-21, Beirut, Hijra 1320 en Sirat Ibni Hisham, Vol. 3, blz. 18.

[6] Sirat Ibni Hisham, Vol. 3, blz. 332-333, Egypte, 1936.

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

<https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>





**“ MEN MOET
ZORGEN ZO
MIN MOGELIJK
SCHADE TOE
TE BRENGEN
AAN DE
VIJAND ”**

- DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED (S)

ARTIKEL

ISLĀM GROEIDE SNELLER NA HET VREDESVERDRAG VAN HUDAIBIYYA: HET BEWIJS DAT NIEMAND MET DWANG WERD BEKEERD

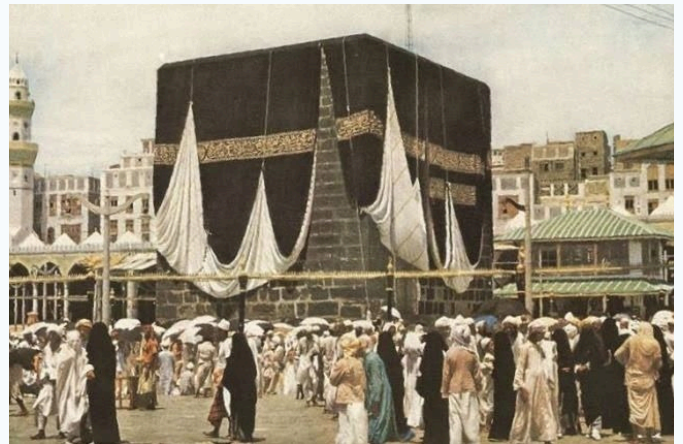
Er wordt beweerd dat de Heilige Profeet Mohammed(s) de Islām met “het zwaard” heeft verspreid. Maar klopt dit wel als men dit grondig gaat onderzoeken? Groeide de Islām sneller na de wapenstilstand van Hudaibiyyah?

De volgelingen van de Heilige Profeet Mohammed(s) groeiden snel in aantal vanwege zijn uitnemende, aantrekkelijke en voorbeeldige karakter en de inherente schoonheid van de Islām. Nadat de leiders van de afgodendienaren beseften dat zij de discussie met de Moslims niet aankonden, probeerden zij de Moslims met geweld tot afgoderij te dwingen. Vele onschuldige Moslim mannen en vrouwen werden vanwege hun religie vervolgd, geboycot en vermoord. Dertien jaar lang heeft de Heilige Profeet Mohammed(s) zijn volgelingen aangespoord om geweld niet te vergelden. Hadden de Moslims zulke standvastigheid kunnen tonen als zij onder dwang waren bekeerd? Bovendien groeide de Islām sneller in vredestijd dan tijdens de onvermijdelijke zelfverdedigingsoorlogen.

Sir Muhammad Zafrullah Khan(ra), voormalig minister van Buitenlandse Zaken van Pakistan en voorzitter van de 17de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties en president van het Internationaal Gerechtshof in Den Haag schrijft hierover in zijn boek “Muhammad: Seal of the Prophets” het volgende:

“...Het vredesverdrag van Hudaibiyya was een van de meest bijzondere gebeurtenissen in het leven van de Heilige Profeet Mohammed(s). Hiermee kwam een einde aan de strijd tussen hem en Quraish, die negentien jaar had geduurd en na de Migratie het karakter had gekregen van een gewapend conflict. Door het bestand was er eindelijk vrede gesloten, tenminste tussen de Quraish en de Heilige Profeet Mohammed(s), en was het grootste probleem voor de vreedzame verspreiding van de Islām weggenomen. Daarna begon de Islām zich snel te verspreiden in het grootste deel van Arabië. Een schatting van het tempo van deze vooruitgang kan worden gemaakt aan de hand van het aantal Moslims dat bij de Heilige Profeet Mohammed(s) in

Hudaibiyya aanwezig was, dat iets minder dan 1.500 bedroeg, en het aantal dat hem twee jaar later bij de val van Mekka vergezelde, dat 10.000 bedroeg. Dit is een veelzeggende getuigenis dat de aantrekkingskracht en superioriteit van de Islām in



zijn geestelijke kracht en niet in gewapende conflicten. De uiterste bezorgdheid van de Heilige Profeet Mohammed(s) om een wapenstilstand in Hudaibiyya tot stand te brengen, en zijn aanvaarding van de duidelijk ongelijke voorwaarden van het verdrag, bevestigen zijn eigen inzet voor vrede en ordelijkheid en zijn afkeer van gewapende conflicten...” [1]

Het voormalige internationale Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, de Vierde Kalief (Khalifa), Zijne Heiligheid Hazrat Mirzā Tahir Ahmad(rh) zei:

“Het verdrag van Hudaibiya was zeer belangrijk, omdat het de basis legde voor de toekomstige overwinningen.” [2]

De Islām heeft dus nooit tot geweld aangespoord, maar alleen tot vrede. De Islām is een religie van vrede en veiligheid. Alle oorlogen die de Heilige Profeet Mohammed(s) en zijn volgelingen hebben

ARTIKEL

ISLĀM GROEIDE SNELLER NA HET VREDESVERDRAG VAN HUDAIBIYYA: HET BEWIJS DAT NIEMAND MET DWANG WERD BEKEERD (VERVOLG)

gevoerd waren onvermijdelijke zelfverdedigingsoorlogen. Het was noodzakelijk de vijand te bestrijden ter verdediging van de vrijheid van het geweten en de vrijheid van religie. Dit zijn namelijk fundamentele rechten van de mens. De Islām benadrukt vrijheid van religie voor allen en laat het aan de mensen over de religie van hun keuze te volgen.

Hierover verklaart de Heilige Koran:

“Er is geen dwang in religie” [3];

“Laat daarom geloven die geloven wil en niet geloven, die niet wil” [4] en

“Voor u uw religie, en voor mij mijn religie” [5]

Dit zijn slechts enkele van de 400 verzen [6] uit de Heilige Koran die duidelijk maken dat volgens de Islām er geen dwang mag zijn in religie.

Islām heeft dus vanaf het begin vrede, veiligheid, rechtvaardigheid, liefde, broederschap en eenheid verkondigd. Het verwijt moet gaan naar degenen die zichzelf de volgelingen noemen van een bepaalde religie, maar in de praktijk de vreedzame leerstellingen van die religie hebben verworpen. Het feit is dat de Heilige Profeet Mohammed(s) de Islām nooit met het zwaard heeft verspreid.

Door de heer Ahmad Said Ikhlaḥ

Bronnen:

[1] Muhammad: Seal of the Prophets by Sir Muhammad Zafrullah Khan, Routledge & Kegan Paul, London in 1980; <https://www.alislam.org/book/muhammad-seal-prophets/truce/>

[2] What is the importance of the Treaty of Hudaibiyya in the history of Islam?; 20 juni 1986; The London Mosque; Hazrat Mirza Tahir Ahmad(rh); <https://www.alislam.org/askislam/question/924/>

[3] Heilige Koran: 2:257

[4] Heilige Koran: 18:30

[5] Heilige Koran: 109:7

[6] Punishment of Apostacy in Islam by Sir Muhammad Zafrullah Khan, p.58, London Mosque

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Muslim Gemeenschap u naar de bijgaande links:

Muhammad: Seal of the Prophets by Sir Muhammad Zafrullah Khan, Routledge & Kegan Paul, London in 1980; <https://www.alislam.org/book/muhammad-seal-prophets/> (In het Engels)

Al-Islām: Islam - Een bedreiging of een bron van vrede (Tijdschrift april/juni 2020); <https://bieb.islamnu.nl/product/islam-een-bedreiging-of-een-bron-van-vrede/>

Al-Islām: Mohammed(s) en de karikaturen (Tijdschrift januari/maart 2020); <https://bieb.islamnu.nl/product/mohammed-en-de-karikaturen-tijdschrift-kwartaal-1-2020/>

Al-Islām: De waarheid is gekomen (Tijdschrift januari/februari 2008); <https://bieb.islamnu.nl/product/de-waarheid-is-gekomen-tijdschrift-januari-februari-2008/>

Al-Islām: Hebt uw vijanden lief (Tijdschrift november/december 2007); <https://bieb.islamnu.nl/product/vijanden-tijdschrift-november-december-2007/>

ARTIKEL

DE VAL VAN KHAIBAR – VIJANDELIJKE SAMENZWERING EN LASTERCAMPAGNES^[1]

De Joden, die vanuit Romeins gebied naar Iran waren geëmigreerd, waren voortdurend bezig met hun lastercampagnes door middel van publicaties. Deze Joodse vluchtelingen speelden een belangrijke rol in de anti-Romeinse beweging die door Iran werd gesteund en waren zodoende erg geliefd binnen het Iraanse hof.

Chosroes had ook een grote afkeer van de Heilige Profeet Mohammed(s). Zij hebben zelfs Chosroes van Iran overgehaald om zich tegen de Islām te keren en Chosroes stuurde toen bevelen naar de Gouverneur van Jemen om de Heilige Profeet Mohammed(s) te arresteren.

- *Waarom waren de Joden en andere tegenstanders van de Islām bezig om andere volkeren op te zetten tegen de Moslims?*
- *Waarom gingen de Joden samenzweren met de Christelijke stammen die gevestigd waren aan de zuidelijke grens van het Romeinse Rijk? Tegelijkertijd begonnen zij met hun lastercampagne tegen de Heilige Profeet Mohammed(s) bij hun geloofsgenoten in Irak?*
- *Als de Heilige Profeet Mohammed(s) niet de waarachtige Boodschapper van God was, hoe kan het zijn dat de Heilige Profeet Mohammed(s) door Goddelijk ingrijpen en Zijn Genade dat hij ongedeerd bleef en het boosaardige plan van de koning van Iran tot mislukken was gedoemd? Het moge duidelijk zijn dat zonder de Goddelijke hulp die de Heilige Profeet Mohammed(s) gedurende zijn gehele profeetschap ontving, de kwetsbare*

startfase van de vroege Islām in de kiem zou zijn gesmoord door de vijandigheid en tegenstand van de Heersers van Rome en Iran.

- *Wat was het lot van Chosroes?*

Een fragment uit het boek[2]:

“...Hij dacht dat de Profeet(s) een oorlogszuchtige avonturier was met een oog op Iran. Kort daarop schreef Chosroes een brief naar de Gouverneur van Jemen, waarin hij sprak over iemand van de Quraish uit Arabië die zichzelf een profeet noemde. Zijn aanspraken begonnen extreme vormen aan te nemen. De Gouverneur werd gesommeerd om twee mannen aan te stellen met de opdracht om deze Quraishiet gevangen te nemen en hem naar het hof van Iran te brengen. Badhan, de Gouverneur van Jemen, stuurde een commandant en een ruiter te paard naar de Profeet(s). Ze kregen ook een brief mee voor de Profeet(s), waarin de Profeet(s) werd gesommeerd om direct na ontvangst van de brief met de twee afgezanten af te reizen naar het hof van Iran. De twee waren in eerste instantie onderweg naar Mekka. Toen zij in de buurt van Taif waren, werd hun verteld dat de Profeet(s) in Medina woonde, waarop zij naar Medina trokken. Bij hun aankomst

ARTIKEL

DE VAL VAN KHAIBAR – VIJANDELIJKE SAMENZWERING EN LASTERCAMPAGNES (VERVOLG)

vertelde de commandant aan de Profeet(s) dat Badhan, de Gouverneur van Jemen, van Chosroes de opdracht had gekregen om de Profeet(s) te arresteren en hem naar Iran te brengen. Als de Profeet(s) zou weigeren, dan zou hij en zijn volk worden vermoord en hun land worden verwoest. Uit mededogen voor de Profeet(s), stond de delegatie uit Jemen erop dat de Profeet(s) gehoorzaamde en ermee instemde mee te gaan naar Iran. Nadat de Profeet(s) hen had aangehoord, stelde hij voor dat de afgezanten hem de volgende dag weer zouden komen opzoeken.

Gedurende de nacht bad de Profeet(s) tot God, Die hem openbaarde dat de brutaliteit van Chosroes hem zijn leven had gekost.

“We hebben zijn eigen zoon tegen hem opgezet en deze zoon zal zijn vader vermoorden op maandag de 10de Jumad-al-Ula van dit jaar.”

Volgens sommige bronnen luidde de openbaring als volgt: “De zoon heeft deze nacht zijn vader vermoord.”

Het kan zijn dat het die nacht de 10de Jumad al-Ula was. De volgende morgen riep de Profeet(s) de afgezanten bij zich en vertelde hun wat hij die nacht geopenbaard had gekregen. Daarna schreef hij een brief aan Badhan, waarin hij aangaf dat Chosroes op een zekere dag in een zekere maand vermoord zou worden. Toen de Gouverneur van Jemen de brief ontving zei hij: “Als deze man een ware Profeet(s) is, dan zal wat hij zegt de waarheid zijn. Mocht hij geen ware Profeet(s) zijn, moge God hem en zijn volk dan bijstaan.”

Niet lang daarna meerde een schip uit Iran aan in de haven van Jemen. Zij hadden een brief van de koning van Iran bij zich voor de Gouverneur van Jemen. De brief droeg een nieuwe zegel, waaruit de Gouverneur concludeerde dat de profetie van de Arabische Profeet(s) in vervulling was gegaan. Een nieuwe zegel betekende namelijk een nieuwe koning. Hij opende de brief.

In de brief stond:

Van Chosroes Siroes aan Badhan, Gouverneur van Jemen. Ik heb mijn vader vermoord omdat zijn bewind corrupt en onrechtvaardig was geworden. Hij liet de adel vermoorden en voerde een tiranniek bewind over zijn volk. Zodra u deze brief ontvangt, moeten alle officieren bijeengeroepen worden en moet hun gevraagd worden om trouw te zweren aan mij. Voor wat betreft het bevel van mijn vader aangaande de arrestatie van een Arabische Profeet(s), kunt u dat bij deze als nietig verklaart zien. [3]

Badhan was zo onder de indruk geraakt door deze gebeurtenissen dat hij en vele van zijn vrienden zich direct tot de Islām bekeerden en de Heilige Profeet Mohammed(s) hiervan op de hoogte bracht.”

Na de terugkeer van de Heilige Profeet(s) uit Hudaibiyya, wachtte de Heilige Profeet(s) nog vijf maanden en besloot toen om de Joden uit Khaibar te verbannen. De Heilige Profeet Mohammed(s) trok toen met zestienhonderd man ergens in augustus 628 A.D. op naar Khaibar (een vestingstad niet ver van Medina) om de Joden te verdrijven.

- *Waarom werden de Joden op grotere afstand van Medina door de Heilige Profeet Mohammed(s) verdreven?*
- *Komt dit door de vijandelijke samenzwering en lastercampagnes van de Joden?*
- *Was dit een vergelding voor het verbreken van het verdrag door de Joden?*
- *Was dit een defensieve of offensieve oorlog?*

Na de overwinning op Khaibar werd er een vredesakkoord getekend.

- *Wat waren de eisen de Heilige Profeet Mohammed(s)?*
- *Wat gebeurde met alle Joden, hun vrouwen en hun kinderen?*

Tijdens de slag om Khaibar vonden drie interessante gebeurtenissen plaats. Eén ervan bevat een Teken

ARTIKEL

DE VAL VAN KHAIBAR – VIJANDELIJKE SAMENZWERING EN LASTERCAMPAGNES (VERVOLG)

van God over de waarachtigheid van de Heilige Profeet Mohammed(s) en de andere twee geven inzicht in het hoge morele karakter van de Heilige Profeet Mohammed(s).

- I. Het eerste voorval is toen Safiyya(ra), een Joodse weduwe van Kinana, een van de leiders van Khaibar, een droom had gezien. Haar droom was in vervulling gegaan. Wat was die droom?
- II. Het tweede voorval laat zien hoeveel waarde de Heilige Profeet Mohammed(s) hechtte aan individuele rechten en hoe belangrijk het voor hem was dat iemand zijn woord nakomt. In oorlogstijd worden de eigendommen en bezittingen van de verliezers rechtmatig toegewezen aan de overwinnaars. We leven nu in een moderne beschaafde tijd, maar kunnen we een soortgelijk voorbeeld aanhalen? Is het ooit voorgekomen dat een vijand, die zich terugtrekt met achterlating van al zijn bezittingen, deze terugkrijgt van zijn overwinnaars?
- III. Het derde voorval betreft een Joodse vrouw, die probeerde de Heilige Profeet Mohammed(s) te vergiftigen.

Een fragment uit de overleveringen[4]:

"...De Profeet(s) liet de vrouw bij zich komen en vroeg haar of zij het vlees had vergiftigd. De vrouw vroeg op haar beurt hoe de Profeet(s) er achter was gekomen. De Profeet(s) hield een stuk vlees in zijn hand en zei: "Mijn hand vertelde het mij", waarmee hij bedoelde dat hij het proefde. De vrouw gaf toe dat zij het gedaan had, waarop de Profeet(s) vroeg wat haar ertoe had gebracht en zij antwoordde: "Mijn volk was in oorlog met u. Mijn familieleden zijn omgekomen in de strijd. Ik besloot om u te vergiftigen. Ik ging ervan uit dat als u een bedrieger zou zijn, u zou sterven en wij veilig zouden zijn. Maar mocht u een Profeet(s) zijn, dan zou God u redden." Toen de Profeet(s) deze uitleg hoorde, vergaf hij de vrouw, alhoewel zij de doodstraf verdiende.

De Heilige Profeet Mohammed(s) was altijd bereid iemand te vergeven en strafte slechts wanneer dit noodzakelijk was en wanneer gevreesd werd dat de

schuldige zich zou blijven misdragen. Wat een hoge morele karakter van de Heilige Profeet Mohammed(s).

Door de heer Ahmad Said Ikhlaf

Bronnen:

- [1] De val van Khaibar – vijandelijke samenzwering en lastercampagnes; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 189 t/m 194
- [2] Brief aan de koning van Iran; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 180 t/m 183
- [3] Tarikh Tabari, Vol. 3, blz. 247-249, Darul-Fikr Beirut, 1987
- [4] Sirat Ibni Hisham, Vol. 3, blz. 352-353, Egypte, 1936

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

<https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

ARTIKEL

DE SLAG VAN MAUTA – EEN VERGELDING VOOR DE MISDADEN VAN DE VIJANDEN^[1]

De Heilige Profeet Mohammed(s) heeft een groep van vijftien verkenners langs de Syrische grens uitgestuurd?

- *Waarom heeft de Heilige Profeet Mohammed(s) een groep van vijftien verkenners langs de Syrische grens uitgestuurd? Was hij een offensieve oorlog aan het voorbereiden om Syrië te veroveren?*
- *Of was dit om de situatie langs de Syrische grens te onderzoeken en in kaart te brengen, nadat de Heilige Profeet Mohammed(s) berichten ontving dat de Christelijke stammen langs de Syrische grens, die opgestookt waren door de Joden en de niet-gelovigen, bezig waren om een aanval op Medina voor te bereiden?*
- *Waarom namen duizenden vijanden hun bogen op en lieten een pijlenregen op de vijftien Moslims neerkomen en deze vijftien verkenners werden hierdoor op een laffe manier gedood. Wat was de aanleiding voor deze laffe en volkomen zinloze moord op de vijftien Moslims?*

De Heilige Profeet Mohammed(s) schreef een brief naar de Keizer van Rome (of naar het stamhoofd van de Ghassan stam die op dat moment over Basra heerste in naam van Rome). De brief werd bezorgd door al-Harth(ra), een Metgezel van de Profeet(s). Hij stopte onderweg in Mauta, waar hij een ontmoeting had met Shurahbil, een Ghassan leider die optrad als een Romeinse afgevaardigde. De leider vroeg hem of hij een koerier was van Mohammed(s) en toen al-Harth(ra) hier bevestigd op antwoordde, werd hij gevangen genomen, geboeid en doodgeranseld.

- *Waarom werd al-Harth(ra) gedood? Wat heeft de Heilige Profeet Mohammed(s) in de brief geschreven?*
- *Was het deze Ghassan leider, één van de bevelhebbers van het leger, die waarschijnlijk verantwoordelijk was voor de dood van de vijftien Moslims, omdat hij vreesde dat het bericht over stamhoofden die onder Romeins gezag Moslims aanvielen, de Keizer zou bereiken en dat hij ter verantwoording geroepen zou worden door Rome?*
- *Waarom vormde de Heilige Profeet Mohammed(s) een leger van drieduizend man en zond die naar*

Syrië onder aanvoering van Zaid bin Haritha(ra), een vrijgekochte slaaf van de Heilige Profeet(s)?

Het was de eerste keer dat een Moslimleger er op uit trok om de Christenen te bevechten. Toen de Moslims de Syrische grens bereikt hadden, vernamen zij dat de Keizer zelf optrok met een leger



van honderdduizend eigen manschappen en met nog eens honderdduizend man uit de Christelijke stammen van Arabië.

- *Waarom zou de Heilige Profeet Mohammed(s) een leger van drieduizend man tegen een leger van honderdduizenden ten strijde trekken? Wat waren de beweegredenen van de Heilige Profeet(s) om zoiets te ondernemen? Was dit om een offensieve oorlog te ontketenen om Syrië te veroveren? Of was dit slechts een strafexpeditie en een defensieve oorlog?*

Door de heer Ahmad Said Ikhlaaf

Bronnen:

[1] De Slag van Mauta – een vergelding voor de misdaden van de vijanden; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 198 t/m 203

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Muslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:
<https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

ARTIKEL

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) TREKT OP NAAR MEKKA MET TIENDUIZEND VOLGELINGEN EN DE VAL VAN MEKKA^[1]

In het achtste jaar van de Hijra, in de maand Ramadan (december 629 A.D.) begon de Heilige Profeet Mohammed(s) aan de laatste expeditie waarna de Islām zich definitief in heel Arabië zou vestigen. In Hudaibiyya was er tussen de Moslims en de niet-gelovigen afgesproken dat het de Arabische stammen toegestaan was om zich bij de niet-gelovigen aan te sluiten of bij de Heilige Profeet Mohammed(s).

Het was ook afgesproken dat beide partijen gedurende tien jaar geen oorlogen zouden voeren met elkaar, tenzij één van de partijen zich niet aan het verdrag zou houden en de ander zou aanvallen. Tijdens dit verdrag, sloten de Banu Bakr zich aan bij de Mekkanen, terwijl de Khuza'a een verbond aangingen met de Moslims.

- *Wat was de aanleiding dat de Mekkanen samen met de Banu Bakr de Khuza'a 's nachts aanvielen en doodden zij daarbij vele mannen op een barbaarse wijze?*
- *Waarom hebben de Mekkanen samen met de Banu Bakr het verdrag van Hudaibiyya geschonden?*
- *Waarom stuurden de Khuza'a veertig van hun mannen op snelle bereden kamelen naar Medina om de Heilige Profeet Mohammed(s) op de hoogte te brengen van deze schending van het verdrag?*
- *Waren de Khuza'a van plan om deze aanval te vergelden?*

De Mekkanen waren zenuwachtig geworden door het bericht dat een delegatie van de Khuza'a naar Medina was gegaan en zij stuurden Abu Sufyān(ra) met spoed naar Medina. Abu Sufyān(ra) was een aartsvijand van de Heilige Profeet Mohammed(s), commandant van een bloeddorstig leger, die altijd vastberaden was om de Heilige Profeet Mohammed(s) en de Moslims te vernietigen. De Mekkanen wilden twee belangrijke punten met de Heilige Profeet Mohammed(s) bespreken. De Heilige Profeet Mohammed(s) zei tegen Abu Sufyān(ra) dat zijn verklaring eenzijdig was, waarmee de Moslims niet konden instemmen.

- *Welke en waarom heeft de Heilige Profeet Mohammed(s) en de Moslims de verklaring van Abu Sufyān(ra) afgewezen?*

Op één januari trok het Moslimleger op. Op verschillende punten langs de route sloten andere Moslim stammen zich bij het Moslimleger aan. Na slechts een paar dagen bereikte het leger de woestijn van Paran (Faran). Hun aantal was - exact zoals de Heilige Profeet Mohammed(s) profeet Salomon(as) lang geleden had voorspeld - gegroeid tot tienduizend. De Heilige Profeet Mohammed(s) werd toen door de Mekkanen verbannen uit Mekka. Nog geen zeven jaar later stond hij nu hier aan de poorten van Mekka met tienduizend volgelingen. De rollen waren volledig omgedraaid. De gevluchte Profeet(s), die zeven jaar geleden uit vrees voor zijn leven Mekka was ontvlucht, was nu teruggekeerd en Mekka was niet in staat om hem tegen te houden.

- *Wat was dan de aanleiding dat de Heilige Profeet Mohammed(s) met tienduizend volgelingen naar Mekka optrok?*

Abu Sufyān(ra) moet wel koortsachtig hebben nagedacht. Had er in die zeven jaar niet een ongelooflijk grote verandering plaatsgevonden? En wat kon hij, als leider van de Mekkanen, daar nu aan doen? Moest hij zich hiertegen verzetten of moest hij zich overgeven? Gekweld door deze gedachten, leek het voor de omstanders alsof hij verdoofd was. De Profeet(s) zag dat de Mekkaanse leider overstuurd was. Hij zei tegen Hazrat Abbās(ra) om hem mee te



ARTIKEL

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) TREKT OP NAAR MEKKA MET TIENDUIZEND VOLGELINGEN EN DE VAL VAN MEKKA (VERVOLG)

nemen en gedurende de nacht op hem te letten. Ze moesten beloven de volgende dag weer terug te komen naar de Profeet(s). [2]

De Heilige Profeet Mohammed(s) had al eerder voorzorgsmaatregelen getroffen en instructies gegeven dat niemand Abu Sufyān(ra) mocht doden als zij hem zouden tegenkomen. De ontmoeting maakte diepe indruk op Abu Sufyān(ra). Hij was overweldigd door de groei ten gunste van de Islām.

Enkele fragmenten uit het boek:

"...De drukte en de activiteiten die Abu Sufyān(ra) zag op dit vroege uur had hij nog nooit eerder meegemaakt. Hij had nooit geweten - en met hem geen enkele andere Mekkaan - dat door de Islām de Moslims zulke gedisciplineerde vroege vogels waren geworden. Hij zag dat alle Moslims uit hun tenten kwamen voor het ochtendgebed. Sommige liepen heen en weer op zoek naar water voor de wassing, terwijl anderen toezicht hielden op het ordelijk in rijen opstellen van de gelovigen voor het gebed. Abu Sufyān(ra) begreep niets van al deze activiteiten in de vroege morgen. Hij was bang. Was dit een nieuw vooropgezet plan om hem te intimideren? "Wat zijn zij toch allemaal aan het doen?" riep hij uit, totaal in paniek. "Niets om bang voor te zijn", antwoordde Hazrat Abbās(ra), "ze zijn zich alleen maar aan het voorbereiden voor het ochtendgebed." Vervolgens zag Abu Sufyān(ra) duizenden Moslims in rijen opgesteld achter de Profeet(s), die dezelfde voorgeschreven handelingen uitvoerden op het commando van de Profeet(s) - voorovergebogen, volledig geknield, staand enzovoorts. Hazrat Abbās(ra) stond op wacht en was daarom vrijgesteld van het gebed. Zodoende kon hij vrij met Abu Sufyān(ra) praten." "Wat zijn ze nu eigenlijk aan het doen?" vroeg Abu Sufyān(ra), "alles

wat de Profeet(s) doet, wordt door de rest ook gedaan." "Wat denkt u zelf? Dit is het Islamitische gebed, Abu Sufyān(ra). Moslims zullen alles doen op bevel van de Profeet(s) - zelfs het opgeven van eten en drinken, bijvoorbeeld." Abu Sufyān(ra) zei: "Waarlijk, ik heb belangrijke paleizen bezocht. Ik ben aan het hof geweest van Chosroes en aan het hof van de Keizer, maar ik heb nog nooit zo veel mensen gezien die zo toegewijd zijn aan hun leider als de Moslims aan hun Profeet(s)." [3]

Bevreesd en vol schuldgevoelens vroeg Abu Sufyān(ra) vervolgens aan Hazrat Abbās(ra) of hij misschien de Heilige Profeet Mohammed(s) kon vragen om zijn eigen volk - hiermee doelend op de Mekkanen - te vergeven. Nadat het ochtendgebed klaar was, bracht Hazrat Abbās(ra) Abu Sufyān(ra) naar de Heilige Profeet Mohammed(s).



"...Abu Sufyān(ra) vroeg aan de Profeet(s): "Als de Mekkanen het zwaard niet heffen, zullen zij dan met rust gelaten worden?" "Ja", antwoordde de Profeet(s), "Iedereen die binnenshuis blijft, zal met rust gelaten worden." Hazrat Abbās(ra) onderbrak hem en zei: "Maar Profeet(s), Abu Sufyān(ra) is erg bezorgd over zichzelf. Hij wil weten of zijn status en positie onder de Mekkanen nog gerespecteerd zal worden." "Goed dan", zei de Profeet(s): "Iedereen die zijn toevlucht zoekt in het huis van Abu Sufyān(ra), zal met rust worden gelaten. Iedereen die zijn toevlucht zoekt in de Heilige Moskee zal met rust worden gelaten. Degenen die hun wapens neerleggen, zullen met rust worden gelaten. Degenen die hun deuren sluiten en binnen blijven zullen met rust worden gelaten. Degenen die in het huis van Hakim bin Hizam(ra) verblijven zullen met rust worden gelaten." [4]

Nadat hij dit had afgekondigd, riep de Profeet(s)

ARTIKEL

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) TREKT OP NAAR MEKKA MET TIENDUIZEND VOLGELINGEN EN DE VAL VAN MEKKA (VERVOLG)

Hazrat Abu Ruwaiha(ra) bij zich en overhandigde hem de banier van de Islām. Hazrat Abu Ruwaiha(ra) had een broederverbond met Hazrat Bilāl(ra), een zwarte slaaf. Bij het overhandigen van de banier, zei de Profeet(s): "Iedereen die zich onder deze banier schaart, zal met rust worden gelaten". Tegelijkertijd gaf hij Hazrat Bilāl(ra) het bevel om voor Hazrat Abu Ruwaiha(ra) uit te lopen en aan iedereen te verkondigen dat iedereen die de door Hazrat Abu Ruwaiha(ra) gedragen banier volgde met rust zou worden gelaten.[5]

Deze opzet was vol van wijsheid. In de tijd dat de Moslims vervolgd werden in Mekka, was Hazrat Bilāl(ra), als één van hun slachtoffers, aan zijn benen vastgebonden en door de straten van Mekka gesleurd. Mekka had Hazrat Bilāl(ra) geen rust en vrede geschonken, maar slechts fysieke pijn, vernedering en schande. Hoe wraakzuchtig moet Hazrat Bilāl(ra) zich wel niet hebben gevoeld op deze dag van verlossing. Het was noodzakelijk dat hij zich zou kunnen vergelden voor de wreedheden die hem waren aangedaan, maar dit moest dan wel gebeuren binnen de grenzen van de Islām. Om die reden liet de Profeet(s) Hazrat Bilāl(ra) niet het zwaard heffen om de hoofden van zijn vroegere belagers te doen rollen. Dit zou niet-Islamitisch zijn geweest. In plaats daarvan had de Profeet(s) de banier aan de broer van Hazrat Bilāl(ra) overhandigd en Hazrat Bilāl(ra) de taak gegeven om aan ieder van zijn vroegere belagers genade te schenken als deze zich achter de banier zou scharen die door zijn broer werd gedragen. Er was schoonheid en bekoring in deze vorm van vergelding. We moeten ons een voorstelling maken hoe Hazrat Bilāl(ra) voor zijn broer uit liep en zijn vijanden genade aanbood. Zijn wraakgevoelens zullen niet lang stand gehouden kunnen hebben. Ze moeten verdwenen zijn naarmate hij meer en meer Mekkanen uitnodigde om zich te scharen achter de banier van de Islām, omhoog gehouden door zijn broer.

Bronnen:

- [1] De Profeetsa trekt op naar Mekka met tienduizend volgelingen en de val van Mekka; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 203 t/m 209.
- [2] Sirat Ibni Hisham, Vol. 4, blz. 44-45, Egypte, 1936
- [3] As-Siratul-Halbiyyah, Vol. 3, blz. 92, Egypte, 1935
- [4] Sirat Ibni Hisham, Vol. 4, blz. 45-46, Egypte, 1936
- [5] As-Siratul-Halbiyyah, Vol. 3, blz. 93, Egypte, 1935.

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

<https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

Door de heer Ahmad Said Ikhlaaf

ARTIKEL

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) VERGEEFT ZIJN VIJANDEN^[1]

Terwijl de Heilige Profeet Mohammed(s) zijn dankbaarheid betoonde aan God en andere rituele handelingen uitvoerde in de Ka'bah richtte de Heilige Profeet Mohammed(s) zich tot de Mekkanen en zei: "Jullie hebben nu gezien hoe waarachtig de beloften van God zijn gebleken. Vertel mij nu welke straf jullie moeten ondergaan voor alle wreedheden die jullie hebben begaan tegen diegenen wier enige fout was dat zij jullie uitnodigden tot het aanbidden van de Ene en Enige God". Hierop antwoordden de Mekkanen: "Wij verwachten van u dat u ons net zo behandeld als profeet Jozef(as) had gedaan met zijn ontaarde broers."

Opmerkelijk genoeg gebruikten de Mekkanen, bij toeval, in hun pleidooi voor vergeving dezelfde woorden die God had gebruikt in Surah Yusuf, welke tien jaar voor de verovering van Mekka was geopenbaard. Hierin werd de Heilige Profeet Mohammed(s) verteld dat hij zijn Mekkaanse belagers op dezelfde manier zou behandelen als profeet Jozef(as) had gedaan met zijn broers. Door te vragen om dezelfde behandeling als welke profeet Jozef(as) had toegepast bij zijn broers, gaven de Mekkanen toe dat de Profeet(s) van de Islam vergelijkbaar was met profeet Jozef(as) en zoals profeet Jozef(as) had gezegevierd over zijn broers, zo had de Heilige Profeet Mohammed(s) gezegevierd over de Mekkanen.

Toen de Heilige Profeet Mohammed(s) het pleidooi van de Mekkanen had aangehoord, verklaarde hij onmiddellijk: "Bij God, vandaag zullen jullie niet gestraft worden en zullen er geen verwijten worden gemaakt."^[2]

Ikrama(ra) bekeert zich tot de Islām

Van degenen die waren uitgesloten van het generaal pardon, kregen sommige ook gratie op voorspraak van de Metgezellen(ra). Onder hen bevond zich Ikrama(ra), een zoon van Abu Jahl. De vrouw van Ikrama(ra) was Moslim in hart en nieren. Ze smeekte de Heilige Profeet Mohammed(s) om hem te vergeven en de Heilige Profeet Mohammed(s) verleende hem gratie. Rond dezelfde tijd probeerde Ikrama(ra) te ontsnappen naar Abessinië. Zijn vrouw ging achter hem aan en kwam er achter dat hij op het punt stond om zich in te schepen. Zij hield hem tegen en wees hem terecht, zeggende:

"Rent u weg voor zo'n zachtaardige man als de Profeet(s)?" Ikrama(ra) was verbaasd en vroeg haar of ze werkelijk dacht dat de Profeet(s) hem zou vergeven. Zijn vrouw verzekerde hem dat zelfs hij vergeven zou worden door de Profeet(s). In feite had ze zijn woord daarover al gekregen. Ikrama(ra) gaf zijn plan op om te vluchten naar Abessinië en keerde met zijn vrouw terug om de Heilige Profeet Mohammed(s) te ontmoeten. "Ik heb begrepen van mijn vrouw dat u zelfs iemand zoals ik hebt vergeven?" vroeg hij aan de Profeet(s). "Uw vrouw heeft gelijk. Ik heb u werkelijk vergeven" antwoordde de Profeet(s). Ikrama(ra) was overtuigd dat een persoon, die zelfs zijn aartsvijanden kon vergeven geen bedrieger kon zijn. Hij bekeerde zich tot de Islām. "Ik getuig dat niemand/niets waardig is te worden aanbeden behalve Allah en ik getuig dat Mohammed(s) Zijn dienaar en Zijn boodschapper is". Terwijl hij dit uitsprak, boog Ikrama(ra) zijn hoofd in schaamte. De Profeet(s) troostte hem en zei: "Ikrama(ra), ik heb u niet alleen vergeven; als teken van mijn waardering voor u, heb ik besloten dat u mij alles mag vragen wat ik u kan geven." Ikrama(ra) antwoordde: "Er is niets meer of beters dat ik u kan vragen dan dat u voor mij bidt tot God en Hem vraagt om mij te vergeven voor alle wreedheden die ik tegen u heb begaan." Toen hij deze smeekbede hoorde, bad de Profeet(s) gelijk tot God zeggende: "Mijn Heer, vergeef Ikrama(ra) voor zijn wrok die hij tegen mij koestert. Vergeef hem voor de beledigingen die van zijn lippen kwamen." De Profeet(s) stond daarna op en legde zijn mantel over Ikrama(ra) heen en zei: "Een ieder die tot mij komt en in God gelooft, is mijn gelijke. Mijn huis is de zijne." ^[3]

Eén van de personen die terechtgesteld zou worden

ARTIKEL

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) VERGEEFT ZIJN VIJANDEN (VERVOLG)

als uitzondering op het generaal pardon, was degene die verantwoordelijk was voor de gruwelijke moord op Hazrat Zainab(ra), een dochter van de Heilige Profeet Mohammed(s). Deze man was Habbar(ra). Hij had de stijgbeugels van de kameel van Hazrat Zainab(ra) doorgesneden waardoor zij op de grond was gevallen en, zwanger zijnde, haar kind verloor. Niet veel later overleed zij. Dit was één van de gruwelijke misdaden die hij had gepleegd en waarvoor hij de doodstraf verdiende. Deze man kwam naar de Heilige Profeet Mohammed(s) toe en zei:

"Profeet(s) van God, ik ben voor u gevlucht en naar Iran gegaan. Maar de gedachte kwam bij mij op dat God ons had verlost van ons heidens geloof en ons heeft gered van een geestelijke dood. Waarom zou ik, in plaats van te vluchten om bij anderen bescherming te zoeken, niet naar de Profeet(s) zelf gaan, mijn fouten toegeven, mijn zonden bekennen en hem om vergiffenis vragen?" De Profeet(s) was hierdoor geraakt en zei: "Habbar(ra), als God de liefde voor de Islām in uw hart heeft doen ontstaan, hoe kan ik dan nog weigeren u te vergeven? Ik vergeef u voor alles wat u hiervoor hebt misdaan." [4]

Het is onmogelijk om de misdaden te beschrijven die deze mannen hadden begaan tegenover de Islām en de Moslims. Maar hoe gemakkelijk schonk de Heilige Profeet Mohammed(s) hen genade! Deze vergevingsgezindheid veranderde de meest koppige tegenstanders in de meest toegewijde volgelingen van de Heilige Profeet Mohammed(s).

Dit is de wijze waarop de Islām zich heeft verspreid. Het grootste bezwaar tegen de Islām is dat deze "met het zwaard" verspreid is, terwijl de Heilige Profeet Mohammed(s) juist de belichaming was van mededogen, een weldoener voor de mensheid en een groot verdediger van mensenrechten en hij gaf hun volledige vrijheid van religie.

Door de heer Ahmad Said Ikhlaf

Bronnen:

- [1] De Profeet(s) vergeeft zijn vijanden; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 219 t/m 224.
- [2] As-Siratul-Halbiyyah, Vol. 3, blz. 89, Egypte, 1935.
- [3] As-Siratul-Halbiyyah, Vol. 3, blz. 106-107, Egypte, 1936.
- [4] As-Siratul-Halbiyyah, Vol. 3, blz. 106, Egypte, 1935.

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

<https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>



ARTIKEL

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) TREEDT MEKKA BINNEN

“Terwijl het Moslimleger langs Abu Sufyan(ra) marcheerde, viel het oog van de bevelhebber van de Ansari, Sa’d bin Ubada(ra), toevallig op Abu Sufyan(ra) en kon hij het niet nalaten om te roepen dat God die dag toestemming had gegeven om Mekka met geweld te bestormen en dat de Quraish vernederd zouden worden. Toen de Profeet(s) voorbijkwam verhief Abu Sufyan(ra) zijn stem en zich tot de Profeet(s) richtend zei hij: “Heeft u toestemming gegeven om uw eigen familie en vrienden uit te moorden? Ik hoorde de bevelhebber van de Ansari, Sa’d(ra), en zijn manschappen dit zeggen. Ze zeiden dat dit een dag van afrekening was. Dat de heiligheid van Mekka het bloedvergieten niet zal tegenhouden en dat de Quraish vernederd zullen worden. Profeet(s) van God, u bent de beste, de meest vergevende, de meest behulpzame van iedereen. Kunt u het niet vergeven wat door uw eigen volk is gedaan?” [1]

De smeebede van Abu Sufyan(ra) had effect. Dezelfde Moslims die vroeger werden uitgescholden en geslagen in de straten van Mekka, die hun bezittingen verloren en uit hun huizen werden verdreven, begonnen medelijden te krijgen met hun vroegere belagers.

“Ze zeiden: “Profeet(s) van God, de verhalen die de Ansari hebben gehoord over de wreedheden en die de Mekkanen ons hebben aangedaan, kan ertoe leiden dat zij vergelding willen. We weten niet wat zij zullen gaan doen.” De Profeet(s) begreep dit. Hij richtte zich tot Abu Sufyan(ra) en zei: “Wat Sa’d(ra) zegt is verkeerd. Het is geen dag van afrekening. Het is een dag van vergeving. De Quraish en de Ka’bah zullen door God worden gerespecteerd.” Vervolgens liet hij Sa’d(ra) bij zich komen en beval hem om de banier van de Ansari over te dragen aan zijn zoon Qais(ra).” [2]

Het bevel van de Ansari werd aldus overgedragen van Sa’d(ra) aan Qais(ra). Het was een wijs besluit. Het kalmeerde de Quraish en voorkwam teleurstelling bij de Ansari. Qais(ra) was een vrome, zachtaardige jonge man, die het volste vertrouwen genoot van de Heilige Profeet Mohammed(s). Een gebeurtenis aan het einde van zijn leven illustreert de zachtaardigheid van zijn karakter.

“Toen het Moslimleger voorbij gemarcheerd was zei Abbas(ra) tegen Abu Sufyan(ra) dat hij zich naar Mekka moest haasten om de Mekkanen te zeggen dat de Profeet(s) in aantocht was en om hun uit te leggen hoe de vrede tot stand gebracht kon worden. Abu Sufyan(ra) bereikte Mekka met de vredesboodschap bij zich...Vervolgens legde hij uit onder welke voorwaarden de Profeet(s) de Mekkanen vrede beloofde.

ARTIKEL

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) TREEDT MEKKA BINNEN (VERVOLG)

Nadat iedereen deze voorwaarden had gehoord, haastten zij zich naar de plaatsen die de Profeet(s) had genoemd in zijn bekendmaking.”[3]

Elf mannen en vier vrouwen werden uitgesloten van dit aanbod. Er werden hiervan slechts vier personen ter dood veroordeeld.

- *Was dit aanbod uitgesloten omdat zij ongelovigen of afvalligen waren?*
- *Of omdat zij schuldig waren voor deelname aan oorlogen tegen de Moslims?*
- *Of hadden zij onmenselijke daden verricht die niet ongestraft konden blijven?*
- *Werd iedereen door de Heilige Profeet Mohammed(s) vergeven die om vergiffenis vroeg, als zij afstand namen van hun misdaden of kregen zij allen de doodstraf?*

De Heilige Profeet Mohammed(s) had Hazrat Khalid bin Walid(ra) de opdracht gegeven om geen gevechten toe te staan tenzij zij werden aangevallen of als de Mekkanen begonnen met vechten. In het gedeelte waar Hazrat Khalid bin Walid(ra) de stad binnenkwam was het vredesvoorstel nog niet bekend gemaakt. De Mekkanen die daar gelegerd waren, daagden Hazrat Khalid bin Walid(ra) uit tot een gevecht. In het gevecht dat daarop volgde sneuvelden twaalf of dertien man. Hazrat Khalid bin Walid(ra) was een man met een opvliegend karakter.

“...Iemand, die opgeschrikt was door dit incident, rende naar de Profeet(s) met het verzoek om Khalid(ra) te laten ophouden met vechten. Als Khalid(ra) niet wordt gestopt, zei de man, dan zal heel Mekka afgeslacht worden. De Profeet(s) liet onmiddellijk Khalid(ra) bij zich komen en zei: “Had ik u niet laten stoppen met vechten?” “Jazeker, dat hebt u gedaan, Profeet(s) van God, maar deze mensen vielen ons als eerste aan en begonnen hun pijlen op ons af te vuren. In het begin deed ik niets terug en zei dat ik niet wilde vechten. Maar zij luisterden niet en gingen door. Daarop besloot ik terug te slaan en heb ik hun uiteengeslagen.”[4]

Dit was het enige ontsierende incident die had plaatsgevonden tijdens deze gebeurtenis. De verovering van Mekka was vrijwel zonder bloedvergieten verlopen. Toen de Heilige Profeet Mohammed(s), gezeten op zijn kameel, Mekka binnentrad, liep Hazrat Abu Bakr(ra) naast hem en hield hij een van de stijbeugels vast. Terwijl hij ernaast meeliep reciteerde Hazrat Abu Bakr(ra) verzen uit het hoofdstuk Al-Fath, waarin de verovering van Mekka jaren geleden reeds was voorspeld. De recitatie van die verzen door Hazrat Abu Bakr(ra) was zeer toepasselijk. Het vrolijkte de Moslims op en het herinnerde de Mekkanen aan de nutteleloosheid van hun gevechten tegen God. Daarnaast wees het op de waarachtigheid van de beloften die God aan de Heilige Profeet Mohammed(s) had gedaan.

De verovering van Mekka was vrijwel zonder bloedvergieten verlopen. De Heilige Profeet Mohammed(s) kwam Mekka binnen en men vroeg hem waar hij naar toe wilde. Hij vroeg of Aqil(ra) nog een huis voor hem ter beschikking had. Aqil(ra) was zijn neef, een zoon van de oom van de Profeet(s). Gedurende de periode van zijn ballingschap in Medina had de familie van de Profeet(s) al zijn bezittingen verkocht. De Profeet(s) had geen eigen huis meer, waarop hij aangaf dat hij naar Hanif Bani Kinana zou gaan. Dit was een open terrein.

- *Waarom heeft de Heilige Profeet Mohammed(s) bewust deze plek uitgekozen voor zijn verblijf die om bepaalde reden zeer betekenisvol was?*
- *Leek het erop alsof de Heilige Profeet Mohammed(s) iets tegen de Mekkanen wilde zeggen?*

De Heilige Profeet Mohammed(s) reciteerde het vers:

“Waarheid is gekomen en leugen is verdwenen. En de leugen is inderdaad onderhevig om snel te verdwijnen.”[5]

ARTIKEL

DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) TREEDT MEKKA BINNEN (VERVOLG)

Dit vers was aan de Heilige Profeet Mohammed(s) geopenbaard voordat de Heilige Profeet Mohammed(s) uit Mekka naar Medina vertrok en maakt deel uit van het hoofdstuk Bani Isrā'iel. In dit hoofdstuk was zowel de vlucht van de Heilige Profeet Mohammed(s) voorspeld als ook de verovering van Mekka. Het hoofdstuk is uit de Mekkaanse periode, iets wat zelfs door Europese historici wordt bevestigd. De verzen welke de voorspelling van de vlucht van de Heilige Profeet Mohammed(s) bevatten en de daaropvolgende verovering van Mekka luiden als volgt:

“En zeg: O mijn Heer, laat mijn intrede een goede intrede zijn en mijn vertrek een goed vertrek zijn. En schenk mij van U een gezag dat tot hulp zal kunnen strekken. En zeg: Waarheid is gekomen en leugen is verdwenen. En de leugen is inderdaad onderhevig om snel te verdwijnen.”[6]

De verovering van Mekka wordt hier voorspeld in de vorm van een gebed die aan de Heilige Profeet Mohammed(s) is geleerd. De Heilige Profeet Mohammed(s) wordt geleerd om te bidden voor een intrede van Mekka en het verlaten ervan onder toezicht en bescherming van het goede en voor de hulp van God bij het zekerstellen van de uiteindelijke overwinning van de waarheid over de leugen. De profetie is letterlijk in vervulling gegaan.

Afgodsbeelden verwijderd uit de Ka'bah

Nadat de Heilige Profeet Mohammed(s) naar Hanif Bani Kinana, een open terrein, was geweest, ging hij daarna direct door naar de Ka'bah en verrichtte, gezeten op zijn kameel, zevenmaal de rondgang om het heilige gebied. Met zijn staf in de hand liep hij rond het huis, welke gebouwd was door de Aartsvader Abraham(as) en zijn zoon Ismaël(as).

- *Waarom sloeg de Heilige Profeet Mohammed(s) één voor één alle driehonderdenzestig afgodsbeelden stuk die zich in het gebouw bevonden?*

- *Waarom gaf de Heilige Profeet Mohammed(s) vervolgens ook de opdracht om alle schilderijen van de muren van de Ka'bah te verwijderen?*
- *Was het dat de Heilige Profeet Mohammed(s) niet de goden van andere religies tolereerde en daarom alle beelden in Ka'bah, het huis van God in Mekka vernietigde?*
- *Als de Heilige Profeet Mohammed(s) de goden van andere religies niet tolereerde, waarom mochten in de rest van Mekka de bewoners hun eigen religie uitoefenen? De Heilige Profeet Mohammed(s) heeft zelfs in de rest van Mekka de beelden niet vernield?*
- *Of was het zo dat de Ka'bah duizenden jaren daarvoor door de Aartsvader Abraham(as) toegewijd was aan de aanbidding van de Ene en Enige God, maar die door toedoen van hun afgedwaalde kinderen was vervallen tot een heilighdom voor hun afgoden?*

Door de heer Ahmad Said Ikhlaaf

Bronnen:

- [1] De Profeet(s) treedt Mekka binnen en afgodsbeelden verwijderd uit de Ka'bah; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 209 t/m 219.
- [2] As-Siratul-Halbiyyah, Vol. 3, blz. 95, Egypte, 1935.
- [3] Sirat Ibni Hisham, Vol. 4, blz. 47, Egypte, 1936
- [4] As-Siratul-Halbiyyah, Vol. 3, blz. 97, Egypte, 1936
- [5] De Heilige Koran 17:82.
- [6] De Heilige Koran 17:81-82.

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

<https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

ARTIKEL

DE SLAG VAN HUNAIN – AANVAL VAN VIJANDELIJKE STAMMEN^[1]

Er kwamen twee Arabische stammen, de Hawazin en de Thaqif bij elkaar en na wat beraadslagingen kozen zij Malik ibn Auf als hun leider. Daarna nodigden zij de omringende stammen uit om zich bij hun aan te sluiten. Eén van deze stammen was de Banu Sa'd. Halima(ra), de zoogmoeder van de Heilige Profeet Mohammed(s) behoorde tot deze stam en de Heilige Profeet Mohammed(s) had als kind bij hun gewoond.

De mannen van deze stam bundelden hun krachten en trokken op naar Mekka. Zij verzamelden zich op een plaats in de buurt van Hunain. ^[1]

- *Waarom verzamelden de stammen in de directe omgeving van Mekka, en in het bijzonder de stammen in het zuiden, hun troepen om te gaan vechten tegen de Heilige Profeet Mohammed(s) en de Moslims?*
- *Wat was de aanleiding dat de Heilige Profeet Mohammed(s) samen met een leger van 12.000 Moslims naar de vallei van Hunain ging? Ging het hier om een offensieve of een defensieve oorlog?*

Een fragment uit het boek:

"...Toen zij een flink stuk naar voren waren opgetrokken en de verscholen vijand zag dat ze nu een gemakkelijk prooi waren geworden, vielen de soldaten die zich voor hun kamelen hadden opgesteld de Moslims aan in het midden, terwijl de verdekt opgestelde boogschutters hun pijlen lieten neerkomen op de flanken. De Mekkanen die zich hadden aangesloten om hun moed te tonen, waren niet opgewassen tegen deze dubbele aanval van de vijand. Zij vluchtten terug richting Mekka. De Moslims waren aan zulke moeilijke situaties gewend, maar toen tweeduizend soldaten, gezeten op paarden en kamelen, zich dwars door het Moslimleger heen baande, maakte dat ook de paarden van de Moslims in paniek raakten. Er ontstond een complete chaos en paniek in het leger. Nu de druk van drie kanten kwam, resulteerde dit in een chaotische aftocht. Midden dit alles bleef de Profeet(s) met twaalf Metgezellen(ra) achter. Het was echter niet zo dat alle Metgezellen(ra) van het slagveld waren gevlucht. In totaal waren ongeveer honderd Metgezellen achtergebleven, maar deze bevonden zich verder weg van de Profeet(s). Alleen twaalf Metgezellen(ra)

bevonden zich rondom de Profeet(s)...De Profeet(s) zelf stond met een aantal mannen blootgesteld aan de pijlen die van drie kanten op hun werden afgevuurd..."

Hoe heeft de Heilige Profeet Mohammed(s), een waarachtige Boodschapper van God, toch in deze situatie op miraculeuze wijze de vijand verslagen die vele malen groter in aantallen was?

Door de heer Ahmad Said Ikhlaq

Bron:

[1] De Slag van Hunain – aanval van vijandelijke stammen; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 224 t/m 230.

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Muslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

<https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>



ARTIKEL

DE VELDTOCHT VAN TABUK – PROVOCATIE VAN DE HUICHELAARS^[1]

Er was een man die Abu 'Amir Madani heette. Hij behoorde tot de stam van de Khazraj. Door zijn langdurige omgang met de Joden en de Christenen had hij zich de gewoonte aangeleerd van stille meditatie en het herhaaldelijk opnoemen van de namen van God. Vanwege deze gewoonte, was hij algemeen bekend als Abu 'Amir, de Kluizenaar. Hij was echter geen Christen van geloof. Toen de Heilige Profeet Mohammed(s) na de Hijra naar Medina ging, ontsnapte Abu 'Amir van Medina naar Mekka.

Toen uiteindelijk ook Mekka zich had overgegeven aan de groeiende invloed van de Islām, begon hij op een nieuw complot te broeden tegen de Islām. Hij veranderde zijn naam en zijn gewoonlijke manier van kleden en vestigde zich in Quba, een dorpje vlakbij Medina. Omdat hij al een hele tijd weg was geweest en zijn uiterlijk en zijn klederdracht had veranderd, herkenden de mensen uit Medina hem niet. Alleen de huichelaars, met wie hij in het geheim nog contacten had, herkenden hem. Hij nam de huichelaars van Medina in vertrouwen en samen maakten zij duistere plannen.

- Welk tweeledig plan hadden de huichelaars opgezet?

Het waren moeilijke tijden. Arabië zuchtte onder een hongersnood. De oogsten van het afgelopen jaar waren slecht en er was een tekort aan zowel graan als aan fruit. Het was nog geen tijd voor de nieuwe oogst. Het was eind september of begin oktober toen de Heilige Profeet Mohammed(s) aan zijn veldtocht begon. De Moslims waren slecht uitgerust voor grootschalige oorlogen als deze. Hun schatkist was leeg. Enkel de welvarende Moslims hadden de middelen om deze oorlog te bekostigen. De Moslims wedijverden onderling met elkaar in opofferingsgezindheid voor de zaak van hun geloof. Andere Moslims gaven een bijdrage naar hun vermogen. Terwijl dit Moslimleger onderweg was naar Syrië en de Moslims nog niet vergeten waren hoe zij hadden geleden in Mauta, hadden zij allemaal extra aandacht voor de persoonlijke veiligheid van de Heilige Profeet Mohammed(s). Bij de Slag van Mauta stonden de Moslims toen tegenover zo een enorme legermacht, dat zij slechts met zeer veel moeite in staat waren geweest om zich

terug te trekken. Toch vond de Heilige Profeet Mohammed(s) het de moeite waard om persoonlijk een Moslimleger tegen Syrië aan te voeren. Toen de



Heilige Profeet Mohammed(s) Syrië was genaderd, stopte hij en stuurde hij verkenners naar verschillende richtingen om verslag te doen over de stand van zaken.

- Wat was de aanleiding dat de Heilige Profeet Mohammed(s) samen met zijn Moslimleger op veldtocht naar Tabuk gingen?
- Waarom zou de Heilige Profeet Mohammed(s) een conflict aangaan met het grote Romeinse Rijk?
- Waren de Heilige Profeet Mohammed(s) en de Moslims een offensieve oorlog aan het voorbereiden om gebieden te veroveren?
- Of ging het om de berichten die de Heilige Profeet Mohammed(s) ontving dat de Syriërs bezig waren om een aanval op Medina voor te bereiden?
- Wilde de Heilige Profeet Mohammed(s) een voorbeeld stellen aan zijn toekomstige volgelingen?
- Ging het hier om een offensieve of een defensieve oorlog?

ARTIKEL

DE VELDTOCHT VAN TABUK – PROVOCATIE VAN DE HUICHELAARS (VERVOLG)

De verkenneren keerden allen terug met de boodschap dat er nergens Syrische troepenbewegingen te zien waren. De Heilige Profeet Mohammed(s) besloot om terug te keren, maar bleef toch nog een paar dagen gedurende welke hij verdragen tekende met enkele stammen in het grensgebied. Er vonden geen gevechten plaats en er was geen oorlog. De hele reis had de Heilige Profeet Mohammed(s) twee en een halve maand gekost. Toen de huichelaars in Medina achter kwamen dat hun plannen mislukten, vreesden zij dat hun complot was doorzien en ook voor de straf die hun te wachten stond. Maar dit weerhield hun er niet van om te stoppen met hun duistere plannen.

- *Welke wanhopige plan hebben de huichelaars weer gesmeed?*

Toen de Heilige Profeet Mohammed(s) en het Moslimleger vlak bij de bergpas op enige afstand van Medina arriveerde, ontving de Heilige Profeet Mohammed(s) een openbaring van God met de waarschuwing over het plan van de huichelaars.

- *Als hij geen waarachtige Boodschapper(s) van Allah was, waarom zou Allah hem dan via openbaring waarschuwen voor de kwade en wrede plannen van de huichelaars?*

Toen de Heilige Profeet Mohammed(s) Medina had bereikt had hij de opdracht gekregen van God om de moskee van de huichelaars in Quba te laten slopen.

- *Wat was hiervoor de reden?*

Door de heer Ahmad Said Ikhlaf

Bron:

[1] De veldtocht van Tabuk – provocatie van de huichelaars; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra), Pagina's 234 t/m 239.

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

<https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>



ARTIKEL

HET DOEL VAN DE OORLOGEN VAN DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S)^[1]

Het doel van de oorlogen van de Heilige Profeet Mohammed(s) was niet het nodeloos veroorzaken van bloedvergieten. De Moslims waren verdreven uit de huizen van hun voorouders. Veel onschuldige Moslim mannen en vrouwen waren gemarteld en nog waren de overtreders niet bereid zich in bedwang te houden, en zij belemmerden voortdurend de vooruitgang van de Islām, in deze omstandigheden vroeg de Goddelijke wet van veiligheid de bescherming van de vervolgd tegen totale vernietiging. Daarom werd hun die het zwaard hadden getrokken tegenstand geboden met het zwaard.

Deze oorlogen waren er dus op gericht het kwaad van hen die uit waren op moord uit te roeien en zij hadden tot doel het kwaad af te weren. Zij hadden plaats in een tijd dat de overtreders uit waren op de vernietiging van de rechtschapenen. Als Islām in deze omstandigheden geen toevlucht had genomen tot maatregelen van zelfverdediging, zouden duizenden onschuldige vrouwen en kinderen zijn afgeslacht en zou de Islām tot een eind zijn gekomen. Het is een grote vergissing van de kant van onze tegenstanders dat zij zich voorstellen dat geopenbaarde leiding onder geen omstandigheden verzet tegen de vijand in zich moet sluiten en altijd haar liefde en barmhartigheid toont door middel van zachtaardigheid en vriendelijkheid. Zulke mensen stellen zich voor dat zij een grote eerbied voor God, de Heer van Eer en Glorie, tonen door Hem slechts de eigenschappen van vriendelijkheid en tederheid toe te schrijven. Maar zij die nadenken en overpeinen kunnen gemakkelijk waarnemen dat zulke mensen zijn verward in een groffe en duidelijke dwaling. Een beschouwing van de Goddelijke natuurwet toont duidelijk dat deze louter genade is. Maar die genade manifesteert zich niet in alle omstandigheden door middel van vriendelijkheid en tederheid. Uit louter barmhartigheid, zoals bij een deskundig geneesheer, dient deze genade soms een zoete drank toe en op andere tijden schrijft zij ons een bitter medicijn voor. De Goddelijke barmhartigheid behandelt ons zoals ieder van ons zijn lichaam met barmhartigheid behandelt. Er kan geen twijfel bestaan dat ieder van ons van zijn gehele lichaam houdt en als iemand maar één enkele haar van ons wil uittrekken, zijn we erg boos op hem. Toch is het, ondanks het feit dat de liefde die we voor ons lichaam hebben zich uitstrekt tot het gehele lichaam en al onze ledematen ons dierbaar zijn en we niet het verlies van of pijn aan één ervan wensen, duidelijk dat onze liefde voor elk van

onze ledematen niet van dezelfde mate en hoedanigheid is. In feite domineert de liefde voor onze voornaamste ledematen, van welke het bereiken van onze doelen in belangrijke mate afhangt, over onze harten. Op gelijke wijze is onze achting voor het totaal van onze ledematen veel groter dan onze liefde voor een bijzonder lichaamsdeel. Als wij dus worden geconfronteerd met een situatie waarin het welzijn van een belangrijker lichaamsdeel afhangt van het verwonden van, het snijden in, of het breken van een ondergeschikt lichaamsdeel verzoenen wij ons met een dergelijke operatie. Wij zijn bedroefd bij het verwonden van of het afsnijden van een lichaamsdeel dat ons lief is, maar door de bezorgdheid dat de kwaal van een ondergeschikt lichaamsdeel de vernietiging van een belangrijker lichaamsdeel kan teweegbrengen, zijn wij met tegenzin verzoend met het afsnijden ervan. Deze illustratie moet ons helpen te beseffen dat als God waarneemt dat Zijn rechtschapen dienaren het gevaar lopen door de aanbidders van de leugen te worden vernietigd en dat dit tot grote wanorde zou leiden, Hij Zijn gepaste plan manifesteert, hetzij uit de hemel of uit de aarde, voor de bescherming van de rechtschapenen en voor het beëindigen van wanorde: want zoals Hij Barmhartig is, zo is Hij ook Wijs.

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad(as) Stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap

[1] Het doel van de oorlogen van de Heilige Profeet(s); De filosofie van de Islamitische leer door Hazrat Mirza Ghulam Ahmad(as), Stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap; Pagina's 133-134

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

<https://bieb.islamnu.nl/product/de-filosofie-van-de-islamitische-leer/>

ARTIKEL

HEEFT DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) GEPROBEERD DE OORLOG VOORT TE ZETTEN?[1]

Na het einde van de Loopgravenoorlog maakte de Heilige Profeet Mohammed(s) bekend dat vanaf die dag de niet-gelovigen de Moslims niet meer zouden aanvallen, maar dat de Moslims de niet-gelovigen zouden aanvallen. Het tij ging keren. De Moslims gingen in de aanval tegen de stammen en groeperingen die tot nog toe zonder aanleiding hun aanvielen en terroriseerden. De Heilige Profeet Mohammed(s) uitte geen loze bedreigingen.

Tijdens de Loopgravenoorlog hadden de Arabische bondgenoten weinig verliezen geleden. Er waren slechts een paar slachtoffers gevallen. Binnen een jaar zouden ze in staat zijn om Medina weer aan te vallen en dit keer beter voorbereid. In plaats van de twintigduizend man, zouden zij nu voor een nieuwe aanval veertigduizend of zelfs vijftigduizend man op de been kunnen brengen. Een leger van honderd of honderdvijftig duizend lag niet in hun vermogen. Het was nu al eenentwintig jaar dat de vijanden van de Islām hun uiterste best hadden gedaan om de Islām en de Moslims uit te roeien. Het herhaaldelijk mislukken van hun plannen had hun vertrouwen geschaad. Zij vreesden dat wat de Heilige Profeet Mohammed(s) verkondigde de waarheid was en dat hun nationale goden en afgoden vals waren en dat de Schepper die Ene Onzienlijke God was, waarover de Heilige Profeet Mohammed(s) sprak. De vrees dat de Heilige Profeet Mohammed(s) het juist had en zij niet, begon langzaam tot hun door te dringen. Die vrees was echter nog niet zichtbaar. Zo op het oog gingen de niet-gelovigen nog steeds door met wat zij altijd deden. Ze gingen naar hun afgodsbeelden en baden tot hen zoals het algemeen gebruikelijk

was. Maar hun geest was gebroken. Uiterlijk leefden zij het leven van de niet-gelovigen, innerlijk leek in hun harten het motto van de Moslims "Er is niemand/niets waardig te worden aanbeden behalve Allāh" te weerklinken. Zoals gezegd, had de Heilige Profeet Mohammed(s) na de Loopgravenoorlog verklaard dat de niet-gelovigen de Moslims niet meer zouden aanvallen, maar dat in plaats daarvan de Moslims de niet-gelovigen zouden aanvallen. Het geduld van de Moslims was op. Het tij ging keren.[2]

In de oorlogen die tot nog toe waren gevoerd, bleven de Moslims in Medina of net daarbuiten om zich te verdedigen tegen de aanvallen van de niet-gelovigen. De Moslims waren niet degenen die de oorlogen begonnen en als ze eenmaal waren uitgebroken hadden zij niet de intentie om deze voort te zetten. Normaal gesproken kunnen gevechten, die eenmaal zijn begonnen, binnen een dag of twee beëindigd worden door een vredesakkoord of door overgave van één van de partijen. In de gevechten tot nu toe, tussen de Moslims en de niet-gelovigen, waren er nooit aanwijzingen geweest van vrede of was er sprake

ARTIKEL

HEEFT DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) GEPROBEERD DE OORLOG VOORT TE ZETTEN? (VERVOLG)

van overgave van één van de partijen. Er waren dan weliswaar gevechtspauzes, maar niemand kon zeggen dat de oorlog tussen de Moslims en de niet-gelovigen was beëindigd. Volgens de geldende regels, zouden de Moslims de vijand mogen aanvallen en hun dwingen zich over te geven. Maar de Moslims deden dit niet. Als de vijand stopte met vechten, dan stopten de Moslims ook. Zij deden dit omdat zij geloofden dat dit een mogelijkheid was om over vrede te praten. Maar toen duidelijk werd dat de niet-gelovigen niet van plan waren om over vrede te praten, noch dat zij van plan waren om zich over te geven, vond de Heilige Profeet Mohammed(s) dat het tijd werd om een oorlog te beëindigen door vrede te sluiten of door overgave van een van de partijen. Wilde er vrede zijn, dan moest de oorlog beëindigd worden. Daarom was de Heilige Profeet Mohammed(s) vastbesloten om na de Loopgravenoorlog één van de twee geregeld te krijgen: vrede of overgave. Het was uitgesloten dat de Moslims zich aan de niet-gelovigen zouden overgeven. De overwinning van de Islām op zijn vervolgers was hem door God beloofd. Uitspraken hierover had de Heilige Profeet Mohammed(s) gedaan gedurende zijn tijd in Mekka. Hadden de Moslims toen al vredespogingen kunnen doen? Vredesonderhandelingen kunnen zowel door de zwakkere of de sterkere partij worden begonnen. Wanneer een zwakkere partij voor de vrede gaat, dan zal het, tijdelijk dan wel permanent, een deel van haar grondgebied of haar bezittingen moeten afstaan; of het zal andere voorwaarden moeten accepteren die door de vijand worden opgelegd. Wanneer een sterkere partij vrede aanbiedt, dan is het begrepen dat deze niet er op uit is om de zwakkere partij volledig te vernietigen, maar bereid is om onder bepaalde voorwaarden hun onafhankelijkheid volledig of gedeeltelijk te garanderen. In de oorlogen die tot nu toe waren gevoerd tussen de Moslims en de niet-gelovigen, hadden de laatsten nederlaag op nederlaag geleden. Toch was hun macht nog niet gebroken. Ze hadden alleen gefaald in het vernietigen van de Moslims. Het onvermogen om iemand te vernietigen betekent nog geen nederlaag. Het betekent alleen

dat het geweld nog niet heeft overwonnen; aanvallen die mislukken kunnen opnieuw worden uitgevoerd. Daarom waren de Mekkanen niet verslagen; hun geweld tegen de Moslims had alleen nog geen resultaat gehad. Militair gezien waren de Moslims duidelijk de zwakkere. Hun verdediging had weliswaar nog steeds stand gehouden, maar zij vormden een rampzalige minderheid. Een minderheid, die ondanks dat zij weerstand konden bieden aan het geweld van een grote meerderheid, niet in staat waren om de leiding in een gevecht over te nemen. De Moslims hadden daarom nog steeds niet hun eigen onafhankelijkheid zeker kunnen stellen. Als zij toen voor vrede waren gegaan, dan zou dat betekend hebben dat hun verzet gebroken was en dat zij bereid waren om de voorwaarden van de niet-gelovigen te accepteren. Een vredesaanbod zou rampzalig zijn geweest voor de Islām. Het zou zelfmoord hebben betekend. Het zou een gedemoraliseerde vijand, als gevolg van hun herhaaldelijke nederlagen, nieuw leven hebben ingeblazen. Het groeiende besef van een nederlaag zou vervangen worden door nieuwe hoop en idealen. De niet-gelovigen zouden kunnen gaan geloven dat de Moslims, ondanks dat Medina stand had gehouden, nog steeds niet overtuigd waren van een uiteindelijke overwinning op de niet-gelovigen. Het was daarom uitgesloten dat de Moslims een poging zouden doen om vrede te sluiten. Het zou van de Mekkanen moeten komen of van een derde partij, als die gevonden kon worden. Een derde partij kon echter niet gevonden worden. In het gerezen conflict stond Medina tegenover de rest van Arabië. Het waren dus de niet-gelovigen die een vredespoging zouden moeten ondernemen; echter, niets wees in die richting. Zodoende was het dus mogelijk dat de oorlogsvoering voor altijd door zou gaan. De Moslims konden niet en de niet-gelovigen wilden niet voor vrede gaan. De burgeroorlog in Arabië leek daarmee nog oneindig lang te gaan duren of in ieder geval nog minstens honderd jaar.

De Moslims hadden echter nog één optie om deze strijd te beëindigen. Zij waren niet bereid hun wil over te geven aan de Arabieren, met andere

ARTIKEL

HEEFT DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) GEPROBEERD DE OORLOG VOORT TE ZETTEN? (VERVOLG)

woorden, zij waren niet van plan om hun vrijheid van geloofsbelijdenis, hun vrijheid van geloofsuitoefening en hun vrijheid om te prediken op te geven. En van de kant van de niet-gelovigen was geen vredespoging te verwachten. De Moslims waren in staat geweest om de herhaaldelijke en gewelddadige aanvallen af te slaan. Het was daarom aan hun om de Arabieren te dwingen tot overgave of om vrede te sluiten. De Heilige Profeet Mohammed(s) besloot om dit te doen. Was het dan oorlog wat de Heilige Profeet Mohammed(s) wilde? Nee, het was geen oorlog, maar juist vrede wat hij tot stand wilde brengen. Als hij op dat moment niets had gedaan, dan was Arabië in een burgeroorlog blijven hangen. De stap die hij nam was de enige weg naar vrede. In de geschiedenis zijn enkele lange oorlogen geweest. Sommigen duurden soms wel tot dertig jaar of langer; andere duurden soms wel tot honderd jaar. Langdurige oorlogen zijn meestal het gevolg van een gebrek aan kordaat optreden van beide kanten. Zoals gezegd kent kordaat optreden slechts twee mogelijkheden, volledige overgave of een afgesproken vrede.

Had de Heilige Profeet Mohammed(s) terughoudend kunnen blijven? Had hij zichzelf en zijn kleine leger Moslims kunnen terugtrekken achter de muren van Medina en de rest aan hun lot overlaten? Dit was onmogelijk. De niet-gelovigen waren begonnen met de vijandelijkheden. Terughoudend blijven opstellen betekende niet dat de oorlog stopte, maar juist zou doorgaan. Het zou betekend hebben dat de niet-gelovigen op elk moment Medina weer konden aanvallen. Zij zouden kunnen stoppen wanneer zij wilden en aanvallen wanneer zij wilden. Een adempauze tijdens de oorlogsvoering betekende geen einde van een oorlog, maar was slechts een strategische zet.

Door de heer Ahmad Said Ikhlaaf

Bronnen:

- [1] Heeft de Heilige Profeet Mohammed(s) geprobeerd de oorlog voort te zetten?; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 140 t/m 145
[2] Sahih Bukhari, Kitabul-Maghazi, Babu Ghazwatil-Khandaqi

Voor uitgebreide informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande links:

<https://bieb.islamnu.nl/product/de-heilige-koran-over-oorlog-en-vrede/>

<https://bieb.islamnu.nl/product/britse-regering-jihad/>

<https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

ARTIKEL

RICHTLIJNEN VAN DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) OVER OORLOGSVOERING

De Islamitische leer bestaat niet alleen uit de voorschriften die zijn vastgelegd in de Koran. De richtlijnen en praktijkvoorbeelden van de Heilige Profeet Mohammed(s) maken daar ook onderdeel van uit. Wat hij deed en wat hij zei in feitelijke situaties is ook een belangrijk onderdeel van de Islamitische leer. Hiernavolgend worden enkele gezegden van de Heilige Profeet Mohammed(s) aangehaald die handelen over oorlog en vrede. [1]

1. Het is de Moslims ten stelligste verboden om de doden te verminken.[2]
2. Het is de Moslims verboden om bedrog te plegen.[3]
3. Vrouwen en kinderen mogen niet gedood worden.[4]
4. Priesters en geestelijken en geestelijke leiders moeten met rust worden gelaten.[5]
5. Ouderen, zwakkeren, vrouwen en kinderen mogen niet gedood worden. De mogelijkheid op vrede moet altijd in gedachte gehouden worden.[6]
6. Wanneer Moslims vijandelijk gebied binnentrekken, dan mogen zij geen angst en terreur zaaien onder de bevolking. Ze mogen het gewone volk niet slecht behandelen.[7]
7. Een Moslimleger mag geen kamp opzetten op plaatsen die overlast kunnen geven voor het algemeen publiek. Wanneer het leger (verder) oprukt mag het geen wegen blokkeren of andere weggebruikers hinderen.[8]
8. Het gezicht van de tegenstander mag niet worden verminkt.[9]
9. Men moet zorgen zo min mogelijk schade toe te brengen aan de vijand.[10]
10. Krijgsgevangenen die familie van elkaar zijn, moeten bij elkaar gezet worden.[11]
11. De gevangenen moeten goed verzorgd worden. De Moslims moeten beter voor hun gevangenen zorgen dan voor henzelf.[12]
12. Afgezanten en gedelegeerden uit andere landen moeten met het grootste respect worden behandeld. Als zij een vergissing begaan of ongemak veroorzaken, dan moet men hun dat vergeven.[13]
13. Als een Moslim zich schuldig maakt aan mishandeling van een krijgsgevangene, dan moet hij als schadeloosstelling de gevangene vrijlaten zonder losgeld te vragen.[14]
14. Als een Moslim iemand krijgsgevangen neemt, dan dient deze hetzelfde voedsel en kleding te krijgen als de Moslim zelf.[15]
15. De Heilige Profeet Mohammed(s) stond op een strikte naleving van deze gedragsregels door zijn legers. Iedereen die zich niet aan deze regels hield, zo verklaarde hij, streed niet voor de zaak van God, maar voor zijn eigenbelang.[16]

Hazrat Abu Bakr(ra), de Eerste Kalief van de Islām, voegde naast deze richtlijnen van de Heilige Profeet Mohammed(s), zelf nog enkele richtlijnen toe. Eén van die richtlijnen, die samen ook deel uitmaken van de Islamitische leer, is de volgende:

Publieke gebouwen, fruitdragende bomen en struiken en gewassen op het veld mogen niet beschadigd of vernietigd worden.[17]

De gezegden van de Heilige Profeet Mohammed(s) en de voorschriften van de Eerste Kalief van de Islām laten duidelijk zien dat de Islām maatregelen heeft vastgesteld die ervoor moeten zorgen dat oorlogen worden voorkomen of beëindigd of dat de schadelijke gevolgen ervan tot een minimum worden beperkt. Zoals eerder gezegd, de leerstellingen van de Islām zijn niet louter vrome voorschriften; zij worden ondersteund door de praktische voorbeelden van de Heilige Profeet Mohammed(s) en de eerste Kaliefen van de Islām. Zoals iedereen weet, predikte de Heilige Profeet Mohammed(s) niet alleen deze leerstellingen, maar bracht hij ze ook in praktijk en stond hij erop dat ze strikt werden nageleefd.

Door de heer Ahmad Said Ikhlaaf

ARTIKEL

RICHTLIJNEN VAN DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) OVER OORLOGSVOERING (VERVOLG)

Bronnen:

- [1] De Heilige Koran over oorlog en vrede door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra), de Tweede Kalief (Khalifa) van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap.
- [2] Sahih Muslim, Kitabul-Jihad Was-Siyar, Babu Ta'miril-Imamil-Umara'a.
- [3] Sahih Muslim, Kitabul-Jihad Was-Siyar, Babu Ta'miril-Imamil-Umara'a.
- [4] Sahih Muslim, Kitabul-Jihad, Babu Tahrimi Qatlin-Nisa'i Was-Sibyani.
- [5] Sharhu Ma'anil-Athar, Tahawi, Kitabul-Jihad, Babu Fi Qatlin-Nisa'i.
- [6] Sunanu Abi Dawud, Kitabul-Jihad, Babu Fi Dua'il-Mishrikin.
- [7] Sahih Muslim, Kitabul-Jihad, Babu Fil-Amri Bit-Taisiri Wa Tarkit-Tanfir.
- [8] Sunanu Abi Dawud, Kitabul-Jihad, Babu Ma Yu'maru Min Indimamil-Askari.
- [9] Sahih Muslim, Kitabul-Jihad Was-Siyar, Babu Ta'miril-Imamil-Umara'a.
- [10] Sunanu Abi Dawud, Kitabul-Jihad, Babu Fin-Nahyi Anil-Muthlah.
- [11] Sunanut-Tirmidhi, Kitabus-Siyar, Babu Fi Karahiyatit-Tafriqi Baines-Sabyi.
- [12] Sunanut-Tirmidhi, Abwabus-Siyar.
- [13] Sunanu Abi Dawud, Kitabul-Jihad, Babu Fir-Rusuli.
- [14] Sahih Muslim, Kitabul-Aimaan, Babu Suhbatil-Mamalik.
- [15] Sahih Muslim, Kitabuz-Zuhd War-Raqa'iq, Babu Hadithi Jabrit-Tawil.

[16] Sunanu Abi Dawud, Kitabul-Jihad, Babu Man Qatala li-Takuna Kalimatullahi.

[17] Al-Muwatta, Kitabul-Jihad, An-Nahyu An Qatlin-Nisa'i Was-Sibyan.

Voor uitgebreide informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande links:

De Heilige Koran over oorlog en vrede door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra), de tweede khalifa van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap <https://bieb.islamnu.nl/product/de-heilige-koran-over-oorlog-en-vrede/>

Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra), pagina's 141 t/m 163; <https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

Al-Islaam: De Heilige Qor'aan over oorlog en vrede door de heer Abdul Hamid van der Velden (Tijdschrift januari/februari 2008); <http://bieb.islamnu.nl/product/oorlog-tijdschrift-januari-februari-2008/>

Al-Islaam: Islam - Een bedreiging of een bron van vrede (Tijdschrift april/juni 2020); <https://bieb.islamnu.nl/product/islam-een-bedreiging-of-een-bron-van-vrede/>



ARTIKEL

DE HEILIGE KORAN OVER OORLOG EN VREDE^[1]

“Is het gerechtvaardigd om te strijden voor het geloof?” In deze wereld, waarin veel strijd voorkomt, zijn de begrippen oorlog en vrede veel beschreven en besproken onderwerpen. Helaas is ook de Islamitische wereld oorlogen niet bespaard gebleven, en niet-Moslims verkeren daarom maar al te vaak in de veronderstelling dat de Islām een agressieve religie is die niets kan bijdragen aan een wereldvrede en een wereldbestel waarin volkeren en naties vreedzaam en op een harmonieuze wijze naast elkaar bestaan.

Dat de Islām wel degelijk de vrede bevordert en uitgebreide richtlijnen geeft ter handhaving van deze vrede wil ik aantonen door te verwijzen naar hetgeen de Heilige Koran, het heilige Boek van de Moslims, over dit onderwerp zegt.

In dit boek worden de volgende punten beantwoord vanuit de oorspronkelijke bronnen:

**Leerstellingen van het Jodendom en het Christendom over oorlog;
De Heilige Koran over oorlog en vrede;
Richtlijnen van de Heilige Profeet Mohammed(s) over oorlogsvoering.[1, 2, 3]**

De Heilige Profeet Mohammed(s) leed zwaar en voortdurend onder de agressie in Mekka, maar hij vocht niet terug tegen het geweld waar hij onschuldig slachtoffer van was. Toen hij naar Medina emigreerde was de vijand erop uit om de Islām te vernietigen.

Verder worden de volgende vragen ook beantwoord in het boek:

- *Was het toen voor de Heilige Profeet Mohammed(s) noodzakelijk om het zwaard op te nemen tegen de agressors om de vrijheid van religie te beschermen?*
- *Waarom nam de Heilige Profeet Mohammed(s) in Mekka het zwaard niet op, maar nadat de Heilige Profeet Mohammed(s) naar Medina emigreerde, nam hij het zwaard wel op? Was hier sprake van individuele of collectieve vervolging?*
- *Wat zegt de Heilige Koran als de Moslims in de nabijheid van de Moskee?*
- *Is het in de Islām toegestaan om individuen aan te vallen?*

- *Wat onderwijst de Heilige Koran over het in hechtenis nemen van krijgsgevangenen?*
- *Wat onderwijst de Heilige Koran over het sluiten en uitvoeren van verdragen?*

Leerstellingen van het Jodendom en het Christendom over oorlog

In de religie bestaan er verschillen in het onderwerp over oorlog. Profeet Mozes(as) wordt bevolen om het land van Kanaän met geweld te veroveren, de bevolking te verslaan en zijn eigen volk daar te laten vestigen.[2]

Tegen het einde van de Mozaïsche periode zien wij profeet Jezus(as), die leert: “Maar ik zeg u: verzet u niet tegen wie u kwaad doet. Als iemand u op de rechterwang slaat, draai hem dan ook de linkerwang toe.”[3]

De Christenen halen dit vers vaak aan om aan te tonen dat profeet Jezus(as) tegen geweld predikte. Maar in het Nieuwe Testament vinden wij verzen die juist het tegenovergestelde leren. Zo lezen wij bijvoorbeeld: “Denk niet dat ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen. Ik ben geen vrede komen brengen, maar het zwaard.”[4]

In een ander vers lezen wij: “En toen zei hij tegen hen: Maar nu moet wie een beurs heeft of een tas, die meenemen: en wie geen zwaard heeft, moet zijn jas verkopen om er een aan te schaffen.”[5]

Van deze drie verzen spreken de laatste twee verzen de eerste tegen. Als profeet Jezus(as) was gekomen om te vechten, waarom leert hij ons dan om de andere wang toe te keren? Het lijkt erop dat we of moeten toegeven dat er een tegenstrijdigheid bestaat in het Nieuwe Testament, of dat we deze

ARTIKEL

DE HEILIGE KORAN OVER OORLOG EN VREDE (VERVOLG)

tegenstrijdigheid in de leerstellingen op een aannemelijke wijze moeten kunnen verklaren.

De Heilige Koran over oorlog en vrede

De leer van de Islām verschilt van de twee andere. Het is een middenweg tussen de twee. Het vraagt ons niet om de andere wang toe te keren en tegelijkertijd onze kleding te verkopen in ruil voor wapens. De leer van de Islām past bij de natuurlijke aard van de mens en predikt vrede op de enige juiste manier.

De verzen uit de Koran, die in het boek zijn aangehaald bevatten de leerstellingen van de Islām over het onderwerp van oorlog en vrede. Zij vertellen ons onder welke omstandigheden het volgens de Islām is toegestaan om oorlog te voeren en aan welke beperkingen de Moslims zich moeten houden tijdens de oorlogsvoering.

Richtlijnen van de Heilige Profeet Mohammed(s) over oorlogsvoering

De Islamitische Leer bestaat niet alleen uit de voorschriften die zijn vastgelegd in de Koran. De richtlijnen en praktijkvoorbeelden van de Heilige Profeet Mohammed(s) maken daar ook onderdeel van uit. Wat hij deed en wat hij zei in feitelijke situaties is ook een belangrijk onderdeel van de Islamitische Leer. In het boek worden enkele gezegden van de Heilige Profeet Mohammed(s) aangehaald die handelen over oorlog en vrede.

De gezegden van de Heilige Profeet Mohammed(s) en de voorschriften van de Eerste Kalief van de Islam laten in het boek duidelijk zien dat de Islām maatregelen heeft vastgesteld die ervoor moeten zorgen dat oorlogen worden voorkomen of beëindigd of dat de schadelijke gevolgen ervan tot een minimum worden beperkt. Zoals eerder gezegd, de leerstellingen van de Islam zijn niet louter vrome voorschriften; zij worden ondersteund door de praktische voorbeelden van de Heilige Profeet Mohammed(s) en de eerste Kaliefen van de Islam. Zoals iedereen weet, predikte de Heilige Profeet Mohammed(s) niet alleen deze leerstellingen, maar

bracht hij ze ook in praktijk en stond hij erop dat ze strikt werden nageleefd.

Door de heer Ahmad Said Ikhlaf

Bronnen:

- [1] De Heilige Koran over oorlog en vrede door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra), de tweede khalifa van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap
- [2] Deuteronomium 20:10-18
- [3] Mattheus 5:39
- [4] Mattheus 10:39
- [5] Lucas 22:36

Voor uitgebreide informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap naar de bijgaande links:

De Heilige Koran over oorlog en vrede door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra), de Tweede Khalifa van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap <https://bieb.islamnu.nl/product/de-heilige-koran-over-oorlog-en-vrede/>

Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra), pagina's 141 t/m 163; <https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

Al-Islam: De Heilige Qor'aan over oorlog en vrede door de heer Abdul Hamid van der Velden (Tijdschrift januari/februari 2008); <http://bieb.islamnu.nl/product/oorlog-tijdschrift-januari-februari-2008/>

Al-Islam: Islam - Een bedreiging of een bron van vrede (Tijdschrift april/juni 2020); <https://bieb.islamnu.nl/product/islam-een-bedreiging-of-een-bron-van-vrede/>

“ER IS
GEEN
DWANG
IN DE
GODSDIENST”

- DE HEILIGE KORAN, 2:257

ARTIKEL

HET LEVEN VAN MOHAMMED(S)

Het onderhavige boek is de biografie over de Heilige Profeet Mohammed(s) geschreven door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra), de tweede khalifa van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap. De Khalifa geeft door de samenhangende, verhalende stijl de mogelijkheid om ons in te leven in het leven van de Heilige Profeet Mohammed(s). Het is een leven van geloof, van vriendschap, van trouw en succes, maar ook van grote moeilijkheden die de Heilige Profeet Mohammed(s) samen met zijn Metgezellen(ra) trotseerde. Er is een apart gedeelte gewijd aan een beschrijving van de deugden van de Heilige Profeet Mohammed(s), zijn menslievendheid en zijn liefde voor de Schepper. Omstreden punten worden tot in detail behandeld, zoals de relatie van de Heilige Profeet Mohammed(s) met de joodse stammen van Medina en de oorlogen met de Arabische stammen. Hieruit blijkt keer op keer de diepe rechtvaardigheid en de vergaande opofferingen van het voorbeeld van de Moslims, de Heilige Profeet Mohammed(s). [1]

Het boek bestaat uit twee delen:[2]

- Het leven van Mohammed(s); Pagina's 11 t/m 255
- Het karakter van Mohammed(s); Pagina's 256 t/m 326.

Het leven van de Heilige Profeet Mohammed(s) is als een open boek.

Een beschrijving uit het boek over zijn leven:[3]

"Het leven van de Heilige Profeet Mohammed(s) is als een open boek, waarin men, ongeacht welk deel men openslaat, interessante zaken tegenkomt.

Van geen enkele andere Leider of Profeet is het leven zo gedetailleerd beschreven en zo toegankelijk om het te bestuderen als die van de Heilige Profeet Mohammed(s). Toegegeven moet worden dat de enorme hoeveelheid aan feiten

kwaadwillende critici genoeg stof heeft gegeven om hier negatief over te schrijven. Maar, het is ook waar dat de critici, nadat ze eenmaal het materiaal hebben onderzocht en zich eigen hebben gemaakt, niet kunnen ontkennen dat op het gebied van geloof en toewijding het leven van niemand anders zo inspirerend is geweest. Mensen die een teruggetrokken leven leiden, hebben dan wel geen last van critici, maar missen de overtuiging en het vertrouwen bij hun volgelingen. Er zullen altijd vragen, teleurstellingen en onduidelijkheden blijven bestaan. Maar een leven die zo gedetailleerd beschreven is als die van de Heilige Profeet Mohammed(s) is een bron van inspiratie en vervolgens van overtuiging. Wanneer alle kritiek en misvattingen uit de weg zijn geruimd, dan is het zeker dat wij zo'n leven volledig en voor eeuwig zullen liefhebben.

ARTIKEL

HET LEVEN VAN MOHAMMED(S) (VERVOLG)

Het moge duidelijk zijn dat een leven dat als een open boek is en zo veelzijdig, niet zomaar in het kort verteld kan worden. Men kan slechts een poging doen om een klein deel ervan te vertellen. Maar zelfs dat kleine deel is al de moeite waard. Een religieus boek zal weinig impact hebben zonder de aanvullende kennis ervan door zijn Leraar. Dit punt is door vele religies over het hoofd gezien. Het Hindoeïsme bijvoorbeeld heeft veel respect voor de Veda's, maar van de Rishis, die de Veda's van God geopenbaard hebben gekregen is nauwelijks iets bekend. De behoefte aan extra informatie bij de verhalen over hun boodschappers schijnt geen indruk te maken bij de Hindoe commentatoren. Aan de andere kant hebben de Joodse en Christelijke wetenschappers niet geaarzeld om hun eigen Profeten aan de kaak te stellen. Ze vergeten dat een openbaring die er niet slaagt om de ontvanger ervan op het rechte pad te houden, van weinig nut is voor anderen. Als de ontvanger onbetrouwbaar is, waarom heeft God hem dan uitgekozen? Was Hij gedwongen om dat te doen? Geen van beide veronderstellingen zijn gegrond. Om te denken dat openbaringen niet in staat zijn om de ontvanger ervan op het rechte pad te houden is net zo ongegrond als te denken dat God geen alternatieven heeft dan alleen incompetente ontvangers te kiezen voor sommige van Zijn openbaringen. Toch hebben dit soort ideeën hun weg gevonden in verschillende religies. Misschien komt dat doordat de afstand tussen hen en hun Stichter te groot is geworden of omdat het menselijk intellect, tot de komst van de Islām, nog niet in staat was om de dwaling van dit soort ideeën te doorzien.

Hoe belangrijk en waardevol het is om een Boek en zijn Meester samen bij elkaar te houden, werd al zeer vroeg in de Islām onderkend. Eén van de toegewijde vrouwen van de Heilige Profeet Mohammed(s) was de jonge Hazrat Aisha(ra). Ze was dertien of veertien toen ze trouwde met de Heilige

Profeet Mohammed(s). Hun huwelijk heeft ongeveer acht jaar geduurd. Toen de Heilige Profeet Mohammed(s) overleed was zij ongeveer tweeëntwintig. Ze was jong en ongeletterd; toch wist ze dat een leer niet los kan worden gezien van zijn leraar. Toen haar werd gevraagd om het karakter van de Heilige Profeet Mohammed(s) te beschrijven, zei ze onmiddellijk dat zijn karakter de Heilige Koran was.[4] Wat hij deed, was wat de Heilige Koran onderwees; wat de Heilige Koran onderwees was niets anders dan wat hij deed. Het siert de Heilige Profeet Mohammed(s) dat een ongeletterde jonge vrouw in staat is geweest om een waarheid te begrijpen die aan de aandacht van Hindoeïstische, Joodse en Christelijke wetenschappers is ontsnapt.

In één kleine scherpe zin vatte Hazrat Aisha(ra) een grote en belangrijke waarheid samen. Voor een waarachtige en oprechte leraar is het onmogelijk om het ene te zeggen en het andere te doen, of om het ene te doen en het andere te zeggen. De Heilige Profeet Mohammed(s) was een waarachtige en oprechte Leraar(s). Dat is wat Hazrat Aisha(ra) onmiskenbaar wilde zeggen. Hij handelde naar wat hij predikte en predikte zoals hij handelde. Om hem te leren kennen moet men de Heilige Koran kennen en om de Heilige Koran te leren kennen moet men hem kennen."

Door de heer Ahmad Said Ikhlaf

Bronnen:

- [1] Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); <https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>
 [2] Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); <https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

ARTIKEL

HET LEVEN VAN MOHAMMED(S) (VERVOLG)

[3] Het leven van de Heilige Profeet Mohammed(s) is als een open boek; Het karakter van Mohammed(s); Deel II; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 323 t/m 326 <https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

[4] Musnad Ahmad, Vol. 6, blz. 91, Beirut, Hijra 1313

Voor uitgebreide informatie over het leven van de Heilige Profeet Mohammed(s) verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande links:

<https://islamnu.nl/mohammed/>

The Life & Character of the Seal of Prophets(s) by Hazrat Mirza Bashir Ahmad, M.A.(ra) - Volume I; Volume II and Volume III; <https://www.alislam.org/book/life-character-seal-prophets-vol-1/> (In het Engels)

<https://www.alislam.org/holyprophet/> (In het Engels)

ARTIKEL

DE BEHANDELING VAN KRIJGSGEVANGENEN DOOR DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S)^[1]

De Heilige Profeet Mohammed(s) stond het zelfs toe dat de krijgsgevangenen en slaven hun vrijheid van geloof konden blijven uitoefenen, met als argument dat de verspreiding van de Islām in overeenstemming was met het Goddelijk Bevel om de leerstellingen van de Islām te verkondigen aan diegenen die deze nog niet kenden. Het doel hierachter was om de mensen nader tot God te brengen en uit mededogen voor anderen. [2]

Een voorval over een krijgsgevangene gaat als volgt:

Sa'id bin Abi Sa'id(ra) vertelt dat hij Hazrat Abu Hurairah(ra) heeft horen zeggen dat in de tijd dat de Heilige Profeet Mohammed(s) een expeditie had gezonden naar Najad, er een man van de Banu Hanifah-stam, genaamd Thumamah bin Athal(ra), werd binnengebracht als krijgsgevangene. De Metgezellen(ra) van de Profeet(sa) bonden hem vast aan een pilaar van de moskee van de Heilige Profeet Mohammed(s). De Heilige Profeet Mohammed(s) kwam naar hem toe en vroeg hem: "O Thumamah, wat is uw verklaring en wat denkt u wat er met u zal gebeuren?" Hij antwoordde: "Mijn verwachtingen zijn positief; als u mij laat doden, dan doodt u een moordenaar. Als u mij uw goede wil toont, dan zult u een persoon vinden die boven een ieder ander vriendelijkheid waardeert. Als u grondgebied of andere bezittingen wilt hebben, dan kunt u krijgen wat u maar verlangt." (Zijn volk was bereid om veel bezittingen in ruil voor hem te geven.) De volgende dag kwam de Heilige Profeet Mohammed(s) weer naar hem toe en vroeg Thumamah(ra) wat hij wenste. Thumamah(ra) antwoordde dat hij de vorige dag reeds had gezegd dat indien hem genade werd geschonken, hij een dienst zou bewijzen aan iemand die vriendelijkheid boven alles waardeert. De Heilige Profeet Mohammed(s) liet hem daar achter. Op de derde dag kwam de Heilige Profeet Mohammed(s) weer terug bij hem en vroeg wederom, "O Thumamah(ra), wat zijn uw bedoelingen?". Hij antwoordde dat hij al verteld had wat hij te zeggen had. De Heilige Profeet Mohammed(s) gaf opdracht om Thumamah(ra) vrij te laten. Thumamah(ra) ging daarop naar de dichtstbijzijnde dadelboomgaard en nam daar een bad. Vervolgens ging hij terug naar de moskee, reciteerde de Shahadah en zei: "O

Mohammed(s), bij God, het was uw gezicht waar ik in deze wereld de grootste hekel aan had, maar nu is het zo dat uw gezicht mij het meest dierbaarst is. Bij God, het was uw religie welke ik het meest haatte, maar nu is het zo dat de religie die u bracht, mij het meest dierbaar is. Bij God, ik had de meeste afkeer van uw stad, maar nu is deze stad mij het dierbaarst. Uw ruiters hielden mij tegen toen ik de 'Umrah wilde verrichten. Wat zegt u daarvan?" De Heilige Profeet Mohammed(s) feliciteerde hem met zijn bekering tot de Islām en gaf hem de instructie om de 'Umrah te verrichten, en zei dat Allāh deze zou accepteren. Toen hij in Mekka arriveerde vroeg iemand aan hem of hij een Sabiaan was geworden. Hij antwoordde: "Nee, ik geloof nu dat Mohammed(s) een Profeet van God is en ik zweer bij God dat vanaf nu geen enkele graankorrel vanuit Yamamah jullie zal bereiken." [3]

In een andere overlevering staat dat hij was mishandeld of dat er een poging was gedaan om hem te mishandelen, waarop hij had gezegd dat er geen graan meer naar hen gebracht zou worden totdat de Heilige Profeet Mohammed(s) hiervoor toestemming gaf. Het resultaat was dat hij terugging naar zijn volk en de export van graan naar Mekka stopzette. Als gevolg hiervan verslechterde de situatie in Mekka heel erg. Uiteindelijk ging Abu Sufyan(ra) naar de Heilige Profeet Mohammed(s) met een dringend verzoek om mededogen te tonen aan zijn volk, omdat zij leden onder de hongersnood. De Heilige Profeet Mohammed(s) zei op dat moment niet dat zij pas weer graan zouden krijgen als zij de Islam accepteerden. Integendeel, hij stuurde direct een boodschap naar Thumamah(ra) dat deze per direct moest stoppen met het embargo omdat dit wreed was. De jongeren, ouderen en de zieken hadden voedsel nodig en zij moesten hierover kunnen beschikken. [4]

ARTIKEL

DE BEHANDELING VAN KRIJGSGEVANGENEN DOOR DE HEILIGE PROFEET MOHAMMED(S) (VERVOLG)

Wij zien hier, dat aan de krijgsgevangene Thumamah(ra) niet werd gevraagd om de Islam te accepteren omdat de moslims hem in hun macht hadden. In plaats daarvan werd hij gedurende drie dagen goed behandeld en dit hoge niveau van respectvolle behandeling resulteerde uiteindelijk in de vrijlating van Thumamah(ra). Daarnaast had Thumamah(ra) zelf ook ingezien dat hij zichzelf, zodra hij zou worden vrijgelaten, moest onderwerpen aan de Heilige Profeet Mohammed(s), omdat hij wist dat zijn wereldlijke en spirituele welzijn lag in de onderwerping aan de Heilige Profeet Mohammed(s). [5]

- *De profeet Jesaja(as) heeft meerdere keren gesproken over de rechtvaardigheid van deze Profeet(s), die als overwinnaar zou komen uit een dodelijke strijd. Hoe ging de Heilige Profeet Mohammed(s) om met de krijgsgevangenen en welk voorbeeld van zijn rechtvaardigheid toonde hij na de overwinning bij de Slag van Badr?*
- *Hoe maakte de Heilige Profeet Mohammed(s) een eind aan de wrede praktijk van het tot slaven maken van krijgsgevangenen?*
- *De krijgsgevangenen die geletterd waren, werd beloofd dat zij vrijgelaten zouden worden als zij aan een bepaalde voorwaarde voldeden. Aan welke voorwaarde moesten zij voldoen?*
- *De krijgsgevangenen die niemand hadden die het losgeld voor hun kon betalen, wat moesten zij doen om vrijgelaten te worden?*

Door de heer Ahmad Said Ikhlaq

Bronnen:

[1] De gevangenen van de Slag van Badr; Het leven van Mohammed(s) door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 89-90.

[2] Het gezegende voorbeeld van de Heilige Profeetsa en de Karikaturen door Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba); <https://bieb.islamnu.nl/product/mohammed-en-de-karikaturen/>

[3] Sahih Bukhari, Kitabul-Maghazi, babu wafd-e-bani Hanifah wa hadithu Thumamah bin Athal

[4] AsSiratun-Nabawiyah libn-e-Hisham,'asru Thumamah(ra) bin Athalul Hanafi was-salamah Khurujuhu ila Makkata wa qissatuhu ma 'Quraish

[5] Het gezegende voorbeeld van de Heilige Profeet Mohammed(s) en de Karikaturen door Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba); <https://bieb.islamnu.nl/product/mohammed-en-de-karikaturen/>

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

<https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

ARTIKEL

BETEKENT HET WOORD JIHĀD WERKELIJK 'EEN HEILIGE OORLOG' VOEREN TEGEN ALLE NIET-MOSLIMS?

Om de ware leerstellingen van de Islām te ontdekken, zouden we de Heilige Koran moeten bestuderen en begrijpen wat deze zegt en ons niet moeten baseren op de verkeerde handelingen van sommige Moslims die de leerstellingen van de Heilige Koran zijn vergeten en op sommige Media en Westerse schrijvers die voortdurend bezig zijn met het schetsen van een ongenueanceerd, negatief en onvolledig beeld van de Islām, waardoor opzettelijk valse informatie en een verkeerde beeldvorming wordt gecreëerd.

Laat het dan duidelijk zijn dat alle vormen van haat, agressie, geweld, radicalisme en terrorisme geheel in strijd zijn met de mooie leerstellingen van de Islām en de praktijk van de Heilige Profeet Mohammed(s). De Islām was vanaf het begin een religie van vrede, veiligheid, rechtvaardigheid, liefde, eenheid, broederschap en mededogen.

Het Arabische woord 'Jihād' wordt overigens vrij vertaald als 'heilige oorlog' en in één adem genoemd met terrorisme. Dit is onjuist. In de Islām is een oorlog niet heilig, maar defensief. Oorlog betekent 'al-harb' en niet Jihād. Doden betekent 'al-qitāl' en niet Jihād. Jihād betekent in het Arabisch letterlijk 'streven' of 'zich inspannen'.

In de Heilige Koran wordt dus nergens het woord 'Jihād' in verband gebracht met geweld.

Het woord Jihād betekent zeker NIET:

- Het plegen van zelfmoordaanslagen;
- Het om het leven brengen van onschuldigen;
- Het vernietigen van eigendommen;
- Het creëren van angst en vrees bij medeburgers;
- Het gijzelen van onschuldige mensen;
- Het voeren van strijd om zelfzuchtige, politieke en economische beweegredenen.

De juiste betekenis van het woord Jihād is uitdrukkelijk:

- Het zich een uiterste inspanning getroosten voor innerlijke geestelijke zuivering (grootste Jihād);
- Het overbrengen van de leerstellingen van de Islam op een vreedzame wijze (grote Jihād);

- Fysieke strijd ter zelfverdediging en ter verdediging van de vrijheid van religie tegen een agressieve vijand. Deze fysieke strijd is echter onderworpen aan een strikte gedragscode (kleine Jihād).

Door de heer Ahmad Said Ikhlaf

“

**IN DE HEILIGE
KORAN WORDT
NERGENS HET
WOORD 'JIHAD'
IN VERBAND
GEBRACHT MET
GEWELD.**

”



ARTIKEL

HOE ZIJN DE VERKEERDE OPVATTINGEN OVER JIHĀD ONTSTAAN?

De verkeerde opvattingen waren louter gebaseerd op religieuze vooroordelen. De verkeerde opvattingen hebben misvattingen doen ontstaan onder een groot deel van de bevolking en hebben er ook toe bijgedragen dat onwetenden onder de Moslims getransformeerd werden tot bloeddorstige fanatiekelingen.

Het zijn enerzijds de onwetende geestelijken onder de Moslims en ook onder Christelijke missionarissen, die door de Moslims als geleerden werden beschouwd, en de Westerse media anderzijds, die misbruik hebben gemaakt van hun bekwaamheden door Islamitische teksten niet in hun historische context te plaatsen en te laten onderzoeken. Dit heeft als gevolg dat religieuze teksten uit hun verband worden gerukt, waardoor een gedeelte van de onverlichte massa onder de mensen wordt getransformeerd tot oppervlakkige, weinig denkende, bloeddorstige fanatiekelingen.[1]

Hieronder zullen we enkele citaten aanhalen om verder uiteen te zetten hoe de verkeerde opvattingen over Jihād zijn ontstaan.

Uit de geschriften van de Stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, Hazrat Mirza Ghulam Ahmad, de Beloofde Messias en Imam Mahdi(as):

“Op dit moment moet ik met veel spijt zeggen dat hoewel onwetende maulvi’s het gewone volk geïnstrueerd hebben te plunderen en te moorden in naam van Jihād, de Christelijke geestelijken iets vergelijkbaars hebben gedaan. Zij hebben in Urdu, Pashto en andere talen duizenden publicaties, tijdschriften en folders geproduceerd, waarin zij beweren dat de Islām verspreid is door middel van geweld. Deze literatuur, die door hen is verspreid in India, de Punjab en het grensgebied [Frontier Region][2], beweert ten onrechte dat Islām gelijk staat aan geweld. Als gevolg van de gecombineerde getuigenis van de maulvi’s en de Christelijke geestelijken is de neiging tot geweld toegenomen. De gevaarlijke leugens van de Christelijke geestelijken creëren onrust en oproer en ik ben van mening dat het van essentieel belang is dat onze overheid dit verbiedt. Moslims zullen de Islām nooit in de steek laten vanwege deze onzinnige verzinsels.

Door herhaaldelijk hun aandacht op de leer van Jihād te vestigen, zullen deze preken juist ervoor zorgen dat de Moslims uit hun slaap ontwaken. Nu de Beloofde Messias is gekomen, is het de plicht van elke Moslim om zich te onthouden van een dergelijke Jihād.”[3]

De Beloofde Messias en Imam Mahdi(as) zegt verder:

“Geen van de ware Moslims die ooit hebben geleefd, beweerden dat voor de verspreiding van de Islām dwang moest worden toegepast. Anderzijds heeft de Islām altijd gebloeid door de kracht van zijn inherente eigenschappen van voortreffelijkheid. Zij die die onderscheid genieten Moslims te worden genoemd en toch geloven dat de Islām met geweld moet worden verspreid, schijnen geen enkel begrip te hebben van de inherente schoonheden van de Islām.”[4]

Het internationale Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, Zijne Heiligheid, de Vijfde Kalief (Khalifa), Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba) zei:[5]

“In dit tijdperk zijn we ons er allemaal van bewust dat Moslims en de Islām in het algemeen veel negatieve media-aandacht krijgen. Een belangrijke oorzaak van de negatieve berichtgeving is dat een kleine minderheid van zogenaamde Moslims geradicaliseerd is en zich op een werkelijk verwerpelijke manier gedraagt, terwijl ze hun haatdragende daden in naam van de Islām proberen te rechtvaardigen. Als gevolg daarvan hebben veel niet-Moslims bedenkingen en angsten bij de Islām.

Ik wil u geruststellen dat het negatieve mediabeeld van de Islām volledig in strijd is met de realiteit van het geloof. De verachtelijke daden van bepaalde groepen of individuen die de naam van de Islām

ARTIKEL

HOE ZIJN DE VERKEERDE OPVATTINGEN OVER JIHĀD ONTSTAAN? (VERVOLG)

gebruiken om geweld en extremisme te rechtvaardigen, hebben niets te maken met de ware leerstellingen van de Islām. De leerstellingen van de Islām gaan over vrede, liefde, verzoening en broederschap. In feite is de letterlijke betekenis van het Arabische woord "Islām" "vrede". Wanneer de naam en het fundament van een godsdienst vrede is, kan die godsdienst onmogelijk iets bevorderen of toestaan dat de vrede en het welzijn van de samenleving ondermijnt.

Waar en wanneer een Moslim een terroristische aanslag heeft gepleegd of enige vorm van radicalisme of fanatiek gedrag heeft vertoond, is dat alleen omdat hij of zij volledig is afgeweken van de leer van de Islām. Zulke mensen en zulke daden dienen enkel om de zuivere naam van de Islām te beschadigen en te besmeuren.

Allah de Almachtige heeft de stichter van de Islām, de Heilige Profeet Mohammed(s) uitgeroepen tot een "genade voor de gehele mensheid". Zonder enige twijfel manifesteerde de Profeet van de Islām(s) op elk moment van zijn leven immense liefde en respect voor alle mensen. Zijn zuivere en nobele hart was vervuld van mededogen en te allen tijde streefde hij naar verbetering van de mensheid en streefde hij ernaar het lijden van anderen te verlichten. Hij leerde zijn volgelingen de hele mensheid te respecteren en te waarderen."

De Lacy Evans O'Leary (1872-1957) was een Brits Oriëntalist die doceerde aan de Universiteit van Bristol en een aantal boeken schreef over de vroege geschiedenis van Arabieren en Kopten. Hij schreef:

"De legende van fanatieke Moslims die door de wereld raasden en de Islām opdrongen aan veroverde rassen, is één van de meest absurde herhalingen waarin historici ooit zijn vervallen."

Dit zijn de belangrijke oorzaken van de heersende misvattingen over Jihād.

Bronnen:

- [1] Al- Islaam, november- december 2007, 'hebt uw vijanden lief'. <https://bieb.islamnu.nl/product/vijanden-tijdschrift-november-december-2007/>. Zie het artikel 'Motieven Koranverbod weerlegd', pagina 15 t/m 23.
- [2] Verwijst naar het noordwestelijk grensgebied van destijds India (nu Pakistan) en Afghanistan.
- [3] Britse Regering en Jihad, pagina 18. <https://bieb.islamnu.nl/product/britse-regering-jihad/>
- [4] Taryaquel Qoeloeb, pagina 167.
- [5] <https://www.khalifatulmasih.org/articles/religious-tolerance-and-freedom-in-islam/>

Voor meer informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande links:

'Britse Regering en Jihad' door de Beloofde Messias en Imam Mahdi(as); <https://bieb.islamnu.nl/product/britse-regering-jihad/>

'Religieuze tolerantie en vrijheid in de Islam'; <https://www.khalifatulmasih.org/articles/religious-tolerance-and-freedom-in-islam/> (In het Engels)

'Hebt uw vijanden lief'; <https://bieb.islamnu.nl/product/vijanden-tijdschrift-november-december-2007/>

ARTIKEL

RECENSIE OVER HET BOEK "BRITSE REGERING EN JIHĀD"^[1]

Hazrat Mirza Ghulam Ahmad(a), de Beloofde Messias en Imam Mahdi, de Stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap heeft het boek met als titel: "Government Angrezi aur Jihād" (Britse Regering en Jihād) geschreven op 22 mei 1900. In dit boek heeft hij de filosofie van Jihād uiteengezet in het licht van de Heilige Koran en de Ahadith (overleveringen) van de Heilige Profeet Mohammed(s) om aldus de ware aard van het Islamitische concept van Jihād toe te lichten.

De auteur wijst ook naar het vreedzame karakter van het Islamitische geloof en legt uit dat Moslims, in het begin van de geschiedenis van hun geloof, pas na een dertien jaar lang durende wrede onderdrukking door een meedogenloze en bloeddorstige vijand, hun toevlucht zochten tot een defensieve oorlog. Goddelijke toestemming voor vergelding werd verleend, specifiek voor zelfverdediging, bestraffing van aanvallers en voor de handhaving van vrijheid van religie.

De vragen die tegenwoordig wereldwijd worden bediscussieerd, zijn honderd jaar geleden onder goddelijke leiding en begrip beantwoord door deze persoon die er aanspraak opmaakte de Beloofde Messias te zijn.

In dit boek worden de volgende vragen beantwoord vanuit de oorspronkelijke bronnen:

- Wat is Jihad?
- Waarom was het in de vroege geschiedenis van de Islām onvermijdelijk voor de Moslims om zichzelf te verdedigen?
- Waarom behandelden de tegenstanders, de Heilige Profeet Mohammed(s) en zijn metgezellen met bittere vijandschap en hen hevig vervolgden en doodden?
- Hoe zijn de verkeerde opvattingen over Jihād onder sommige Moslims ontstaan?
- Welke rol hebben Islamitische geestelijken en Christelijke priesters gespeeld in dit proces?
- Is het legitiem voor Moslims om in opstand te komen tegen een regering die de openbare orde handhaaft en godsdienstvrijheid toestaat?

Enkele fragmenten uit het boek:

De metgezellen van de Heilige Profeet (s) die door

de vijanden van de vrijheid van religie en de vrijheid van geweten werden vervolgd, wordt hierover het volgende verteld:

"Zij begingen daden van extreme wreedheid en vermoordden op brute wijze vele moslims. Hun manieren bleven ongewijzigd gedurende een lange periode van dertien jaar. Veel van Gods gelovigen – de eer van de mensheid – werden op wrede wijze in stukken gesneden door de zwaarden van deze barbaren. Wezen en zwakke, hulpeloze vrouwen werden afgeslacht in straten en steegjes. Ondanks alles gebood God dat er geen vergeldingsmaatregelen getroffen zouden worden tegen het kwaad. Dit rechtvaardige en uitverkoren volk hield zich precies aan deze instructie. Ze keken in stilte toe, terwijl de straten rood kleurden met hun bloed. Ze werden afgeslacht als beesten, maar verzetten zich niet."

"Zijn Metgezellen(ra) hielden zich vast aan dezelfde verheven principes en deden wat hen geboden werd, zij weerstonden een groot aantal gruwelijkheden en toonden veel geduld. Zij werden vertrapt, maar gaven geen reactie. Hun kinderen werden voor hun ogen in stukken gesneden. Ze werden gemarteld met vuur en water, maar troffen geen vergeldingsmaatregelen tegen dit kwaad, net als onschuldige kinderen."

"Sommigen van hen werden op de volgende wijze gedood: twee kamelen werden dicht bij elkaar geplaatst, elk been van het slachtoffer werd vastgebonden aan één van de kamelen. Vervolgens werden de kamelen in tegengestelde richting gestuurd. De slachtoffers scheurden prompt uiteen zoals een wortel of radijs die dwars doormidden wordt gespleten."

ARTIKEL

RECENSIE OVER HET BOEK "BRITSE REGERING EN JIHĀD" (VERVOLG)

Over de Heilige Profeet Mohammed(s) die ook hevig door de vijanden van de vrijheid van religie en vrijheid van geweten werd vervolgd, wordt het volgende vermeld:

"Gods heilige en verheven Profeet Mohammed(s) werd meerdere malen tot bloedens toe gestenigd. Toch tolereerde deze oprechte rots van waarachtigheid al deze mishandelingen met een open hart en liefde. Deze houding van standvastigheid en nederigheid provoceerde de vijanden van de Islām om hun vervolging te intensiveren. Zij keken naar deze heilige gemeenschap zoals een jager naar zijn prooi kijkt."

"Zoals ik al eerder zei was onze Heilige Profeet Mohammed(s) nooit degene die als eerste zijn zwaard trok. Sterker nog, zelfs na een lange periode van onderdrukking en geweld door de ongelovigen, toonde hij een mate van geduld die door geen mens kan worden geëvenaard."

Waarom werd de Beloofde Messias en Imam Mahdi(as) bedreigd om het concept van Jihad?

"Sommige maulvi's uit dit land bestempelden mij als een dajjal en een kafir [ongelovige] en publiceerden – zonder angst voor de wetten van de Britse regering – een fatwa waarin stond dat ik vermoord zou moeten worden en dat het een gezegende daad zou zijn om mijn bezittingen te plunderen of om de vrouwen van mijn huis te ontvoeren. Wat was hier de reden van? Ik mij had hun ongenoegen op de hals gehaald door de Beloofde Messias te zijn en predikte tegen hun concept van Jihād. Ik verwierp de opvattingen over de bloeddorstige Messias en Mahdi wiens komst, zo hadden zij gehoopt, hen in staat zou stellen om deel te nemen aan berovingen en plunderingen."

Verder zegt Hazrat Mirza Ghulam Ahmad(as), de Beloofde Messias en Imam Mahdi, de Stichter van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap het volgende:

"O Moslimgeleerden en maulvi's! Luister naar mij. Ik vertel u waarlijk dat dit niet de tijd is voor jihad. Wees niet ongehoorzaam aan de Heilige Profeet Mohammed(s) van God. De verwachte Messias is gekomen en beveelt u zich te onthouden van religieuze oorlogen met gewapende strijd, moorden en bloedvergieten. Het zelfs nu niet nalaten van bloedvergieten en het geven van zulke preken is dan ook niet de weg van de Islām. De persoon die mij aanvaardt, zal niet alleen stoppen met op deze manier te preken, maar zal ook het kwaad van dit pad herkennen en begrijpen dat het de toorn van God uitlokt."

Hij verklaarde ook dat de Islam niet toestaat dat een Moslim de wapens opneemt tegen een overheid die zorgt voor volledige godsdienstvrijheid en een rechtsstaat, en die het leven en de eigendommen volledig beschermt.

En hij maakte duidelijk dat zijn lof en loyaliteit aan de Britse Regering werd ingegeven door drie feiten:

1. Deze regering heeft Moslims in de Punjab bevrijd van de tirannie van de Sikhs;
2. Zij heeft een algehele vrede tot stand gebracht;
3. De Britse Regering heeft volledige vrijheid van religie toegestaan zodra zij de Punjab betrad.

En tenslotte verzocht de Beloofde Messias en Imam Mahdi(as) voor de derde keer Zijne Excellentie de Onderkoning om een wet aan te nemen om vrede en vriendschap onder de verschillende religies te bevorderen, zodat er in het land geen chaos zou zijn.

Hij zegt tenslotte het volgende:

"Ik geloof dat de kwaadaardige groei van afgunst en wrok, die langzamerhand aan het groeien is, spoedig zal verdwijnen als onze wijze regering een wet aanneemt, die:

ARTIKEL

RECENSIE OVER HET BOEK "BRITSE REGERING EN JIHĀD" (VERVOLG)

- Alle partijen, inclusief de christelijke geestelijken, die meedoen aan negatieve aanvallen op andere godsdiensten, voor een periode van vijf jaar verbiedt;
- Alle partijen vraagt om met liefde en beschaving samen te leven, en
- Alle groepen aanmoedigt om zich te richten op de positieve eigenschappen van hun eigen religie."

Door de heer Ahmad Said Ikhlaḥ

Bronnen:

[1] Britse Regering en Jihad door Hazrat Mirza Ghulam Ahmad(as); <https://bieb.islamnu.nl/product/britse-regering-jihad/>; Zie ook het boek over "Het leven van Mohammed(s)" door Hazrat Mirza Bashiruddin Mahmud Ahmad(ra); Pagina's 140 t/m 145; <https://bieb.islamnu.nl/product/het-leven-van-mohammed/>

Voor uitgebreide informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

<https://bieb.islamnu.nl/product/britse-regering-jihad/>

ARTIKEL

KORANVERZEN UIT HUN VERBAND GERUKT

Wat we vaak zien is dat verzen van de Heilige Koran uit hun verband worden gerukt door critici om valselijk en geheel onterecht aan te tonen dat het karakter van de Islām jegens andersdenkenden primitief, ongenueanceerd, onverdraagzaam, agressief en haatdragend is.

Verzen van de Heilige Koran die uit hun verband worden gerukt worden aangehaald om te tonen dat de Islām in deze wereld aanzet tot haat. Critici vergeten hierbij dat ook de Christelijke perceptie (en die van andere religies) van de hemel en hel het verschil tussen het goede en het kwade is. In het Christendom gelooft men ook dat men wordt beloond in de hemel en gestraft in de hel. Dit wordt achterwege gelaten om de lezers van de domme te houden en zo wordt een foutieve publieke opinie gecreëerd.

Om te zien hoe verzen uit de Heilige Koran uit hun verband worden gerukt zullen we enkele praktische voorbeelden geven. Als volgt:

De Heilige Koran: hoofdstuk 2, vers 192:

"(...) En dood hen, waar gij hen ook ontmoet en drijf hen uit(...) zo is de vergelding van de ongelovigen." (2:192)

In werkelijkheid zijn hier enkele woorden selectief geselecteerd uit vers 192. Als we het volledige citaat nemen dan zien we:

"En doodt hen, waar gij hen ook ontmoet en drijft hen uit, vanwaar zij u hebben uitgedreven; want vervolging is erger dan doden. En bevecht hen niet nabij de heilige Moskee, voordat zij u daarin bevechten. Maar indien zij u bevechten, bevecht hen dan - zo is de vergelding voor de ongelovigen." (2:192).

Uit dit vers blijkt duidelijk dat het om verdediging gaat, hetgeen een volstrekt gerechtvaardigde handeling is. In de verzen 191, 192 en 193 wordt de context heel duidelijk:

"En strijdt voor de zaak van Allah tegen degenen, die tegen u strijden, maar overschrijdt de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief. En dood hen, waar gij hen ook ontmoet en

drijf hen uit, vanwaar zij u hebben uitgedreven; want vervolging is erger dan doden. En bevecht hen niet nabij de heilige moskee, voordat zij u daarin bevechten. Maar indien zij u bevechten, bevecht hen dan - zo is de vergelding van de ongelovigen. Maar als zij ophouden, dan is Allah zeker Vergevensgezind, Genadevol." (2:191-193)

Uit deze drie verzen samen komt duidelijk naar voren dat de Moslims wordt geboden niet als agressors op te treden. Allah gebiedt zelfs **"....maar overschrijd de grens niet. Voorzeker, Allah heeft de overtreders niet lief"**. Het weglaten van deze woorden en het wel vermelden van de rest van het citaat, geeft aan dat critici geen eerlijke bedoelingen hebben.

Het is ook nodig, ter verduidelijking van de context, om vers 2:194 te citeren:

"En bestrijd hen, totdat er geen vervolging is en de godsdienst alleen voor Allah wordt. Maar indien zij (met strijden) ophouden, dan is er geen vijandelijkheid meer toegestaan, behalve tegen de onrechtvaardigen".

De Heilige Koran: hoofdstuk 47, vers 5:

Dan hebben we het vers 47:5 uit de Heilige Koran. Ook dit vers wordt uit haar verband gerukt. Er wordt weer een cruciale zinsnede weggelaten namelijk **"(...) en wanneer de oorlog opgehouden (...)"**:

"Wanneer gij de ongelovigen ontmoet, treft dan hun nek en wanneer gij overwinnaar zijt, bindt hen dan vast. (...) laat hen dan vrij uit gunst of voor een losprijs. Zo zij het. En indien Allah wilde, had Hij hen Zelf kunnen bestraffen. Doch Hij wilde sommigen uwer door anderen op de proef stellen. En degenen die terwille van Allah worden gedood, hun werken zal Hij zeker niet vruchteloos maken."

ARTIKEL

KORANVERZEN UIT HUN VERBAND GERUKT (VERVOLG)

In het volledige vers staat:

“Wanneer gij de ongelovigen (in oorlog) ontmoet, treft dan hun nek en wanneer gij overwinnaar zijt, bindt hen dan vast. En wanneer de oorlog opgehouden is, laat hen dan vrij uit gunst of voor een losprijs. Zo zij het. En indien Allah wilde, had Hij hen Zelf kunnen bestraffen. Doch Hij wilde sommigen uwer door anderen op de proef stellen. En degenen die terwille van Allah worden gedood, hun werken zal Hij zeker niet vruchteloos maken.”

Dit geeft aan dat dit vers betrekking heeft op een oorlogssituatie. Met het weglaten van deze zinsnede wordt de suggestie gewekt dat er een bloedbad onder ongelovigen moet worden aangericht. Dit is weer een getuigenis van het feit dat critici de lezers niet volledig willen informeren.

De Heilige Koran: hoofdstuk 4, vers 105:

Ook het vers van 4:105 is door critici niet geheel overgenomen. De volgende zinsnede is weggelaten **“...Als gij lijdt, lijden zij ook zoals gij lijdt. Maar gij verwacht van Allah, wat zij niet verwachten. En Allah is Alwetend, Alwijs”**.

In het volledige vers staat echter:

“En toont geen zwakheid in de vervolging van dit (vijandige) volk (...). Als gij lijdt, lijden zij ook zoals gij lijdt. Maar gij verwacht van Allah, wat zij niet verwachten. En Allah is Alwetend, Alwijs”

Uit deze zinsnede kan worden opgemaakt dat dit alleen geldt in een oorlogssituatie en dat het lijden van de ongelovigen pas toepasbaar wordt als deze de Moslims laten lijden.

Een vertaling van dit vers in het boek “De Filosofie van de Islamitische leer” van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad(as) luidt: “verslap niet in het dienen van uw medeschepselen”.

De Heilige Koran: hoofdstuk 9, vers 14:

Ook bij het citeren van vers 9:14 hebben critici het

verzaakt om de lezers juiste en volledige informatie te verschaffen. Zie vers 9:14 hieronder:

“Bestrijdt hen, Allah zal hen door uw handen straffen en vernederen en u tot een overwinning over hen helpen en het gemoed van een volk dat gelooft, verlichten.”

Verzen 9:12 en 9:13 (die door de critici niet worden meegenomen) verschaffen een duidelijk beeld van de context.

Vers 9:12 luidt:

“Maar indien zij na hun verbond hun eden breken en uw godsdienst smaden, bestrijdt dan de leiders van het ongeloof - waarlijk, hun eden zijn niets - opdat zij mogen ophouden”.

Vers 9:13 luidt:

“Wilt gij een volk niet bestrijden dat zijn eden heeft gebroken en plannen smeedde om de boodschapper te verdrijven en dat het eerste was om tegen u te beginnen? Vreest gij hen? Neen, Allah is het meest waardig, dat gij Hem zoudt vrezen als gij gelovigen zijt”.

Om de tegenstelling van de boodschap van de critici en de ware boodschap van de Heilige Koran weer te geven citeren wij hier vers 9:6:

“En als een der afgodendienaren u om bescherming vraagt, schenk hem dan bescherming dat hij het woord van Allah moge horen. Voer hem dan naar de plaats waar hij veilig is. Dit is omdat zij een volk zijn dat niet weet”.

Dit vers geeft een uitzonderlijk voorbeeld van hoe beschaafd en wellevend de Heilige Koran is jegens ongelovigen. Dit vers is een voorbeeld van tolerantie en liefde voor de medemens.

In de bijgaande link treft u ook een interessante video van de heer Fred Leemhuis over hoe Koranverzen uit hun verband worden gerukt:

ARTIKEL

KORANVERZEN UIT HUN VERBAND GERUKT (VERVOLG)

'Fred leemhuis maakt gehakt van Wilders leugens en verdraaiingen.' <https://www.youtube.com/watch?v=88RGphEdaUU>

Door de heer Youssef Ikhlaif

Voor uitgebreide informatie verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

Persbericht van de Ahmadiyya Moslim Djamaat Nederland: 'Fitna' schande voor Nederland; De waarheid is gekomen; Al-Islaam Tijdschrift januari/februari 2008; Pagina's 28 t/m 30; <https://bieb.islamnu.nl/product/de-waarheid-is-gekomen-tijdschrift-januari-februari-2008/>

**“ WIJ GELOVEN DAT
ALLAH DE ALMACHTIGE
PROFETEN HEEFT
GEZONDEN NAAR IEDER
VOLK EN NATIE. ZIJ
BRACHTEN ELK
DEZELFDE LEER, DAT
WIL ZEGGEN, TE BUIGEN
VOOR HUN SCHEPPER
EN HUN Plichten
JEGENS HUN SCHEPPER
TE VERVULLEN. ”**

- HAZRAT MIRZA MASROOR AHMAD (ABA)

ARTIKEL

VRAAG EN ANTWOORDEN VAN DE KALIEF

De leden van de Ahmadiyya Moslim Djamaat kregen de gelegenheid om het wereldwijde Hoofd van de Ahmadiyya Moslim Jamaat, de Vijfde Khalifa (Kalief), Zijne Heiligheid Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba), een reeks vragen te stellen over hun geloof en hedendaagse kwesties.

VRAAG: Een andere vraagsteller vroeg hoe veganisten ervan overtuigd kunnen worden dat vlees eten niet verkeerd is.[1]

Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba) zei:

“Allāh de Almachtige heeft gezegd dat we een gevarieerd dieet moeten hebben door zowel vlees als groenten te eten. Iemand hoeft geen vlees te eten als deze persoon dit niet wil. Als mensen denken dat het verkeerd is om een dier te slachten, dan moeten we ook weigeren om te ademen en water te drinken, want er zijn levende organismen die sterven wanneer we water drinken of adem halen. Wanneer we groenten planten, sterven daardoor ook insecten. Als het onrechtvaardig is om vlees te eten, dan geldt hetzelfde voor het eten van groenten. Dus zowel door het eten van vlees als groenten, nemen wij direct en indirect het leven van levende organismen. Het resultaat is dus in beide gevallen hetzelfde.”

Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba) zei verder:

“Je moet hen vertellen dat de leerstellingen van de Islām evenwichtig is. Het onderwijst niet dat men alleen maar vlees of alleen maar groente moet eten. Men moet beide dingen eten om een gebalanceerd dieet te hebben. Dat is ook wat voedingsdeskundigen adviseren. Het eten van een gevarieerd dieet vervult de behoeften van het menselijk lichaam. Hoeveel mensen maken deel uit van een dergelijke beweging als die van veganisten? De meerderheid van de wereld eet vlees en groenten. Mensen slaan tegenwoordig maar weinig over! We hoeven dus niet echt iemand te overtuigen. Het is niet nodig om hierover te discussiëren. Er zijn genoeg andere onderwerpen waarover je met mensen kunt discussiëren en prediken in plaats van je bezig te houden met debatten over kleine verschillen. Deze dingen

moeten ons niet hinderen bij het overbrengen van de boodschap van de Islām aan de mensen. Je kunt mensen vertellen dat als zij slechts groenten willen eten, zij dat vooral kunnen doen. Maar belangrijker is dat zij tot Allāh moeten komen, Zijn rechten moeten vervullen en het geloof moeten leren. Als zij het geloof leren en de verplichtingen van God nakomen, dan zullen mensen die zich vanwege trends aansluiten bij dergelijke bewegingen (veganisten) daarmee stoppen.”

VRAAG: Een van de Waqf-e-Nau Lajna-leden merkte op dat het Amerikaanse Hooggerechtshof een reeds lang geleden genomen beslissing van het Hof, waarbij abortus als een grondwettelijk recht werd vastgesteld, zou kunnen vernietigen. In dit verband vroeg zij of de Islām abortus toestaat in het geval van verkrachting of gezondheidsproblemen voor de moeder en de baby.[2]

In antwoord hierop zei Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba), die de leer van de Islām uiteenzette:

“De Islām zegt dat je je kinderen niet mag doden uit angst voor hun opvoeding of uit angst voor armoede. Dat is het enige wat de Islām verbiedt voor abortus. Voor de rest zegt de Islām dat als de gezondheid van de vrouw in gevaar is zij abortus mag plegen. Als de baby zich niet goed ontwikkelt is abortus ook toegestaan. Ook in het geval van verkrachting, als een vrouw zegt dat zij de last van dit kind niet kan dragen (bijvoorbeeld vanwege de maatschappij) is abortus toegestaan. Zelfs als in dat geval het kind wél geboren wordt, zal het kind moeilijkheden ondervinden in zijn of haar omgeving. Dan kan de moeder besluiten om het te laten aborteren, de Islām staat dit toe. Maar niet vanwege de angst voor armoede. Dit is het enige. Allah zegt: 'Ik voorzie jullie van jullie welzijn, Ik voorzie jullie van

ARTIKEL

VRAAG EN ANTWOORDEN VAN DE KALIEF (VERVOLG)

jullie voedsel, en Ik ben De Voorziener. Dus ongeboren kinderen mag je niet doden uit angst voor armoede.”

VRAAG: Een andere aanwezige zei dat sommige Christelijke vrienden zeiden dat wanneer zij baden in de naam van Jezus Christus hun gebeden werden verhoord en vroeg hoe Moslims, die geloven in Allah de Almachtige, als de Ene en Almachtige God hierop moeten reageren.[3]

Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba) legde uit:

“Vraag hen hoe vóór de geboorte van Jezus Christus de gebeden van de mensen werden verhoord of aanvaard. Wat deden de mensen in die tijd? Jezus Christus kwam pas tweeduizend jaar geleden. Wie luisterde er voor die tijd naar de gebeden van mensen? Of werden er toen nog geen gebeden aanvaard? En nu, als Jezus Christus God is, wat is dan het nut en de noodzaak van een Almachtige God?”

Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba) vervolgde:

“Volgens de Christenen is Jezus Christus de zoon van God. Wie is machtiger, de zoon of de vader? Als ‘de Vader’ er is om onze gebeden te aanvaarden, waarom zouden we dan naar ‘de zoon’ gaan? Waarom zouden we niet rechtstreeks tot ‘de Vader’ bidden, die Zelf heeft gezegd: “Bid tot Mij en Ik zal uw gebeden aanvaarden”. Er zit dus geen logica in hun geloof.”

Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba) verklaarde verder:

“U zou meer literatuur van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap moeten lezen. Dan zou u weten dat wanneer de moeilijkheden van een persoon worden weggenomen, dat het alleen uit de barmhartigheid van Allah de Almachtige is. Hindoes zijn ook afgodenaanbidders. Zij bidden tot verschillende goden. Zelfs onder sommige Moslims in Aziatische

landen heerst het idee dat sommige heilige mensen hun problemen kunnen oplossen. Daarom knielen zij bij de graven van heiligen om te bidden. Sommige mensen geloven zelfs dat wanneer zij iets aan deze mensen vragen en tot hen bidden op hun graven, de gebeden op een betere manier worden aanvaard dan wanneer zij tot Allah de Almachtige direct bidden. Daar zit wederom geen logica in.”

VRAAG: Een van de Waqf-e-Nau zei dat massale schietpartijen steeds vaker voorkomen in Amerika en verwees naar de schietpartij in een school in Uvalde, Texas in de afgelopen week. Hij vroeg om advies over wat Amerikanen kunnen doen om dergelijke tragedies in de toekomst te voorkomen.[4]

In een uitvoerig antwoord, waarin hij verschillende onderliggende kwesties schetste die moeten worden aangepakt, zei Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba):

“Wees verstandig, wees niet onzinnig. Dat is de belangrijkste plicht van het volk van de Verenigde Staten en ook van de regering. Deze wreedheden vinden plaats op plekken waar frustratie is. Als je je plichten, je verplichtingen en het doel van je leven vergeet, dan gebeuren deze wreedheden. Daarom is het de verantwoordelijkheid van Ahmadi Moslims, als ware Moslims zijnde, dat zij de mensen laten begrijpen wat hun plichten en verplichtingen zijn en wat het doel van hun leven is. Vervul dus uw plichten die u aan uw Schepper verschuldigd bent. Het leven is niet gericht op het bereiken van slechts wereldse doelen, maar om Allah de Almachtige te aanbidden, voor Hem te knielen en altijd je blik op het leven in het hiernamaals gericht te houden. Dan zou je moeten weten dat de tweede belangrijke taak die ons als religieuze personen en mensen is gegeven, het vervullen van onze plichten is die wij aan elkaar verschuldigd zijn. Dus in plaats van te proberen je rechten af te dwingen moet men proberen rechten te geven aan anderen door de eigen plichten na te komen. Als iedereen zich dit realiseert en de ander

ARTIKEL

VRAAG EN ANTWOORDEN VAN DE KALIEF (VERVOLG)

door de eigen plichten na te komen. Als iedereen zich dit realiseert en de ander de rechten geeft die hem toekomen, dan zal deze frustratie vanzelf verdwijnen."

Terwijl hij adviseerde dat wapenwetten in de Verenigde Staten strenger zouden moeten zijn, zei Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba):

"De Verenigde Staten zouden ook enkele wetten moeten uitvaardigen om deze massale schietpartijen te stoppen. Als er geen beperkingen zijn en iedereen vrij is om naar de wapenwinkel te gaan en te kopen wat hij of zij wil, dan zijn zulke schietpartijen het uiteindelijke resultaat hiervan. Dus naar mijn mening zou de Amerikaanse regering nu ook stappen moeten ondernemen en enkele beperkingen moeten opleggen. Op zijn minst zouden ze een leeftijdsgrens moeten opleggen aan diegenen die wapens mogen kopen - vooral automatische of semiautomatische wapens"

Sprekend over een ander cruciaal element in de strijd tegen wapengeweld, zei Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba):

"Tegelijkertijd tonen televisieprogramma's, internet of mediakanalen ook extremisme (gevechten en geweld), wat een gevoel van plezier onder de jongeren aanmoedigt (met betrekking tot wapens). Ook dat moet worden gecontroleerd en gestopt. Wat ons betreft, kunnen wij niet veel doen. Het is eerder de plicht van de regering om een aantal wettelijke beperkingen op te leggen. De wetgevers moeten in dit verband een wet uitvaardigen. Onze plicht is dat we bidden voor de mensen in ons land en de wereld, dat Allah de Almachtige hun verstand geeft. Daarnaast moeten wij ook prediken tot de mensen en hen laten begrijpen wat hun verantwoordelijkheden zijn."

VRAAG: Een van de Khuddam vertelde dat hij een bekeerling tot de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap was met Samoaanse achtergrond.

Hij vroeg Zijne Heiligheid(aba) hoe nieuwe bekeerlingen tot de Islām moeten omgaan met de culturele tradities die onder hun volkeren gebruikelijk zijn en of zij zich moeten distantiëren van de andere levenswijze van hun voorouders.[5]

Hazrat Mirza Masroor Ahmad zei(aba):

"Wij geloven dat Allah de Almachtige profeten heeft gezonden naar iedere volk en natie. Zij brachten elk dezelfde leer, dat wil zeggen, te buigen voor hun Schepper en hun plichten jegens hun Schepper te vervullen. Bovendien onderwezen zij ons ook goed zedelijk gedrag. Dat is gemeenschappelijk in elke religie. En daarom heeft Allah de Almachtige in de Heilige Koran de Heilige Profeet Mohammed(s) opgedragen: 'Zeg tot de Mensen van het Boek dat zij samenkomen over gemeenschappelijke punten tussen ons', en het belangrijkste daarvan is het aanbidden van de Ene en Almachtige God.' Wij geloven dat alle verschillende stammen en naties zijn opgevoed door hun profeten. De oorspronkelijke leer van elke religie was om hun volk te leiden en hen de boodschap van Allah te vertellen en die boodschap is om te buigen voor de Schepper Allah de Almachtige, een goede moraal te tonen en elkaar te respecteren. Dat is het, de overeenkomst tussen alle religies."

Zijne Heiligheid(aba) vermeldde ook dat de Heilige Koran hét allesomvattende boek is dat alle leerstellingen van de vorige profeten en heilige boeken in zich verenigt en ook verdere nieuwe leringen openbaart.

Zijne Heiligheid(aba) legde verder uit hoe een Moslim moet bepalen welke culturele tradities hij in stand mag houden.

Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba) zei:

"Een basisprincipe dat je moet onthouden is dat elke traditie die de Eenheid en Almacht van Allah de

ARTIKEL

VRAAG EN ANTWOORDEN VAN DE KALIEF (VERVOLG)

Almachtige ontkent, moet worden verworpen. Afgezien daarvan zijn er sommige culturele tradities die niets te maken hebben met religie, die je niet verbieden om je vijf dagelijkse gebeden te verrichten, te vasten, de Heilige Koran te lezen of om goede zeden te tonen. Als een traditie je niet verbiedt om dit te doen, dan kun je die tradities in stand houden. Als een traditie echter in strijd is met de leerstellingen van de Islām, dan moet je je daarvan onthouden. Voor de rest is er geen probleem.”

Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba) benadrukte dat Islām een religie is voor alle volkeren en zei(aba):

“Islām is een universele religie. Mensen van over de hele wereld hebben zich bij de Islām aangesloten en doen dat nog steeds. Elke natie, elk volk, elke stam heeft verschillende tradities. Zij kunnen dus hun tradities blijven uitoefenen zolang deze niet in strijd zijn met de fundamentele leerstellingen van de Islām. Voor het vieren van een huwelijksceremonie hebben verschillende volken verschillende tradities. Deze mogen in stand worden gehouden zolang ze niet in strijd zijn met de leerstellingen van de Islām of het concept van de Eenheid van Allah de Almachtige niet ontkennen. De heiligheid van Allah de Almachtige moet altijd intact blijven wanneer je iets doet. Dat is de basis.”

Bronnen:

[1] Waqf-e-Nau Lajna From the UK Have Honour of a Virtual Meeting With Head of the Ahmadiyya Muslim Community; 21st May 2022

[2] Waqf-e-Nau Lajna from the U.S.A. Have Honour of a Virtual Meeting with Head of the Ahmadiyya Muslim Community; 3rd June 2022

[3] Waqf-e-Nau Lajna from the U.S.A. Have Honour of a Virtual Meeting with Head of the Ahmadiyya Muslim Community; 3rd June 2022

[4] Waqf-e-Nau Khuddam from the U.S.A. Have Honour of a Virtual Meeting with Head of the Ahmadiyya Muslim Community; 3rd June 2022

[5] Khuddam From Victoria, Australia Have Honour of Virtual Meeting with World Head of Ahmadiyya Muslim Community; 17th June 2022

Vertaald door de heer Noor Ahmed Raza Hassan

ARTIKEL

WERELDWIJDE VOORUITGANG VAN DE AHMADIYYA MOSLIM GEMEENSCHAP IN 2022

- 176.836 mensen uit 109 verschillende landen hebben zich aangesloten bij de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap.
- Top 3 landen met het hoogste aantal nieuwe Ahmadi Moslim bekeerlingen:
 - (1) Nigeria;
 - (2) Senegal;
 - (3) Guinee (ook Guinee-Conakry genoemd).
- 355 nieuwe Jamā'ats zijn gevestigd.
- Top 3 landen die het hoogst aantal nieuwe Jamā'ats vestigden:
 - (1) Democratische Republiek Congo
 - (2) Tanzanië;
 - (3) Sierra Leone.
- 147 nieuwe Moskeeën.
- 62 bestaande moskeeën zijn Ahmadi Moskeeën geworden.
- MTA heeft 8 kanalen die 24/7 verschillende programma's uitzenden in 23 talen met wereldwijd 16 afdelingen en 503 werknemers.
- Via Pers & Media werden 291 nieuwe artikelen gepubliceerd in externe kranten, waarmee 30 miljoen mensen werden bereikt.
- In 24 landen hebben Jamā'at en haar ondersteunende organisaties 120 nieuwsbladen en tijdschriften gedrukt.
- In het kader van de Nusrat Jahan project zijn: 37 ziekenhuizen gevestigd in 12 landen; 615 basisscholen en 80 middelbare scholen opgericht in 11 landen.
- 229.000 boeken zijn gedrukt door Raqee Press UK.
- 7.611.000 folders werden verspreid in 102 verschillende landen en bereikten 11.690.000 mensen.
- 123 nieuwe missiehuizen gevestigd.
- Top 4 landen met het hoogste aantal nieuwe missiehuizen:
 - (1) Sierra Leone en Tanzanië;
 - (2) Benin;
 - (3) Ghana.
- Totaal 78.000 Waqf-e-Nau jongens en meisjes (45.832 jongens en 32.168 meisjes)
- 3.519 nieuwe Waqf-e-Nau dit jaar

- De Jamā'at runt wereldwijd 25 radiostations die 340.000.000 mensen bereiken.
- De Heilige Koran is vertaald in het Spaans.
- Publicatie van boeken: Gepubliceerd in 95 landen; 505 nieuwe titels zijn gepubliceerd; In 46 talen; Totaal: 6719372 boeken gedrukt.
- 475.100 gratis literatuur is verspreid onder 8.292.000 mensen over de hele wereld.
- De Hindi vertaling van Ruhani Khazain is dit jaar voltooid.
- 118 landen namen deel aan Waqar-e-Amal en spendeerden 68.186 uur en \$2.959.000 bespaard.

Voor meer informatie in het Engels verwijst de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap u naar de bijgaande link:

Zie het overzicht hiervan: <https://jalsacconnect.mta.tv/progress2021-english/>

Bekijk ook de volledige toespraak op video: <https://jalsacconnect.mta.tv/worldwide-progress-of-the-ahmadiyya-muslim-community-jalsa-salana-uk-2022-session-3/>
https://www.facebook.com/JalsaConnect/photos/?ref=page_internal

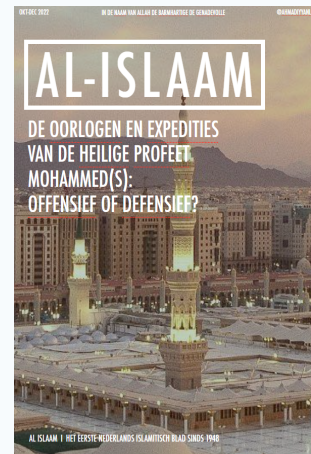
<https://www.instagram.com/stories/highlights/17904415621492340/?hl=en>

ARTIKEL

OVERZICHT VAN DIGITALE AL-ISLAAM VERSCHENEN IN HET JAAR 2022

Download gratis de digitale versies van het officiële Nederlandstalige Islamitische blad 'Al-Islaam' op de website van de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap Nederland: <https://islamnu.nl/> of rechtstreeks via: <https://bieb.islamnu.nl/tijdschriften/>

Een schat aan waardevolle informatie over de mooie leerstellingen van de Islam en een prachtig voorbeeld van de Heilige Profeet Mohammed(s). Het biedt de mogelijkheid om de samenleving over hedendaagse vraagstukken te informeren en haar oplossingen te bieden vanuit een Islamitisch perspectief.



Overzicht van digitale Al-Islaam verschenen in het jaar 2022:

- Mohammed(s): het Zegel der Profeten – Al-Islaam januari-maart 2022
- De Vijf Zulen van de Islam – de onderliggende wijsheid – Al-Islaam april-juni 2022
- STOP: De dreiging van een Derde Wereldoorlog – Al-Islaam juli-september 2022
- De oorlogen en expedities van de Heilige Profeet Mohammed(s): offensief of defensief? – Al-Islaam oktober-december 2022

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap:

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap gelooft dat de lang verwachte Beloofde Messias en Imam Mahdi in de persoon van Hazrat Mirza Ghulam Ahmad(as) is gekomen. Hij werd geboren in 1835 in Qadian, India. Hij stichtte de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap in 1889. Naar aanleiding van Goddelijke openbaring verklaarde hij in 1891 dat hij de Beloofde Messias en Imam Mahdi is wiens komst werd voorspeld door de Heilige Profeet Mohammed(s). Hij schreef meer dan 80 boeken ter verdediging en verkondiging van de Islam. Zoals voorspeld werd door de Heilige Profeet(s), heeft hij de mensen teruggebracht naar de ware leer van de Islam. Hij overleed in 1908 en zijn missie werd door zijn Kaliefen voortgezet. Een Kalief is het spirituele en administratieve Hoofd van de Gemeenschap. Sinds 2003 wordt de wereldwijde Ahmadiyya Moslim Gemeenschap door haar vijfde Kalief, Zijne Heiligheid Hazrat Mirza Masroor Ahmad(aba) geleid. De Gemeenschap telt tientallen miljoenen leden die over meer dan 200 landen zijn verspreid. Het motto van de Gemeenschap is 'Liefde voor iedereen, haat voor niemand.' De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap is sinds 1947 in Nederland werkzaam. De eerste moskee van Nederland, de Mobarak Moskee in Den Haag, werd door de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap in 1955 gebouwd. Deze moskee werd in 2006 ter gelegenheid van haar 50ste jubileum bezocht door de toenmalige koningin van Nederland. Voor meer informatie over de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap, Klik [hier](#).



**Hazrat Mirza Ghulam Ahmad (as)
De Beloofde Messias en Mahdi**

Ahmadiyya Moslim Schrijversgilde:

Het Ahmadiyya Moslim Schrijversgilde is een afdeling binnen de Ahmadiyya Moslim Gemeenschap die tot taak heeft te reageren op onjuiste negatieve berichtgeving over de Islam, de Heilige Profeet Mohammed(s) en om de goede inherente kwaliteiten van de Islam te belichten. Klik hier voor de [website](#) .

De Ahmadiyya Moslim Gemeenschap gelooft in:

De eenheid van God, gelijkheid van alle mensen, geen dwang in de godsdienst, eerbied voor alle profeten, universele broederschap, geen zonde als erfenis, de onmetelijke liefde en genade van God, dat de Beloofde Messias is gekomen, dienstbaarheid jegens de mensheid, de veroordeling van alle vormen van terrorisme, loyaliteit ten aanzien van het land van verblijf, rechten van de vrouw, het recht van onderwijs, religieuze vrijheid, scheiding tussen staat en religie, geen straf voor afvalligheid, vreedzame Jihad.

Contact:

info@islamnu.nl | www.islamnu.nl | www.alislam.org | www.mta.tv | tel: 085-0606-558

AL-ISLAAM